

L'ESCALA

festa major
1989

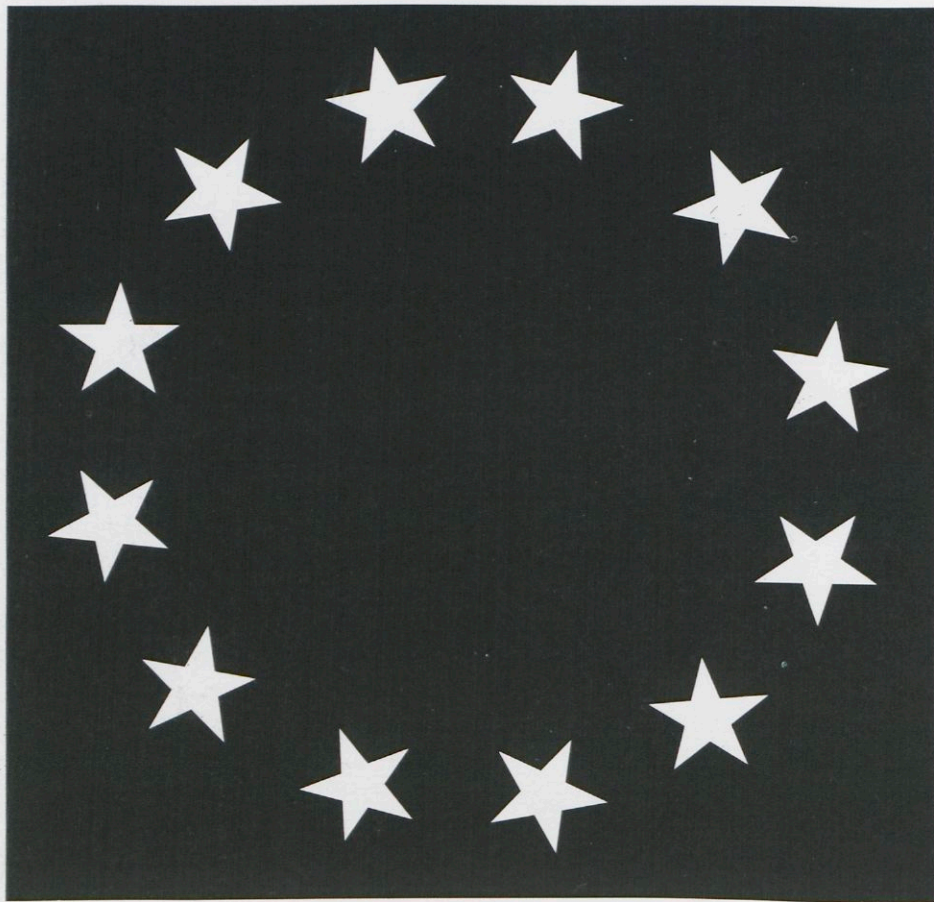

dies 2,3,4 i 5 de setembre

FESTIVITAT DE

SANTA MÀXIMA

Vocación Europea

Bancotrans

Banco Comercial Transatlántico

Sede Central 08006 Barcelona
Diagonal, 446 - Teléfono 218 71 00

Más de 100 Oficinas en España

Permeteu que enguany es tracti d'una salutació diferent, però l'ocasió s'ho val. Una bona notícia.

I és que han passat dies i més dies des que els primers Estatuts de l'Entitat, una vegada derogats, han estat llarg temps en tràmit de renovació fins que, i després d'haver estat retornats més d'un cop, finalment i de forma definitiva fossin aprovats i degudament inscrits.

*En efecte, el divendres 24 d'abril, en l'Assemblea anual ordinària de socis es comunicava, entre d'altres coses, que segons Resolució de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, els **Estatuts** de l'Associació CENTRE ESPORTIU I RECREATIU L'ESCALA foren inscrits en el Registre d'Associacions de Girona, Secció 1a. núm. 1.615, en data 24 de febrer de 1989.*

La normalització de l'Entitat, és a dir, disposar d'uns nous i vigents Estatuts, i en concret, la tramitació dels mateixos, havia estat una de les constants de l'ordre del dia en les reunions de Junta, els últims anys, i motiu de gran preocupació.

*També les **Seccions del CER** rebien les negatives conseqüències d'aquest considerable retard en l'aprovació dels Estatuts. Les Seccions, sense poder acreditar o justificar que pertanyien a una associació legal, no es podien acollir a cap mena d'ajuda o subvenció.*

Sortosament, tot s'ha solucionat i el CER, les seves seccions i tots els associats disposen ja d'un marc legal per treballar, col·laborar, organitzar i gaudir de les activitats esportives i recreatives contemplades en els Estatuts, segons voluntat dels socis.

Feta aquesta observació, que consideràvem d'interès, rebeu ja la salutació anual, a les vigílies de la Festa, coincidint amb la publicació d'un nou exemplar del ja tradicional Programa-llibret de la Festa Major.

No podem deixar d'agrair —per reiteratiu que siguem—, un any més, les col·laboracions rebudes de tota mena —articles i cases comercials— que contribueixen, de manera decisiva, amb la Secció de Tennis Taula del CER a fer possible aquesta edició que hem vingut preparant amb la millor predisposició i esperem que, com sempre, sigui ben rebuda.

A tots, molt bona FESTA MAJOR DE L'ESCALA, SANTA MÀXIMA 89!

JULI
PERRUQUER
L'ESCALA

La Torre, 41, 1.er - Telèfon 77 01 18

PERSONATGES FOLKLÒRICS DE FESTA MAJOR

«MARCELINO», Concertista de violí

Quan un ha dedicat la major part de la seva vida —63 anys!— i dels seus afanyos recorrent tots els racons de la nostra vasta geografia, és natural que t'afrentis amb una diversitat de situacions rares i imprevisibles, màxim quan, en el meu cas personal, tenia per encetar un currículum ple d'il·lusions i d'enardiments, ja que estava dotat d'un amplificador pulmonar, propi d'un treballador amb ganes de no arronsar-se.

A mi em resulta planer i també agradable recordar algunes vivències i personatges portadors d'anècdotes que mereixin destacar-se per llur singularitat i també per llur gràcia. Parlarem, doncs, de la petita història d'en «Marcelino», curiosa, trista, a voltes grotesca, però sempre divertida. Per a mi, aquest és un treball bastant complex, ja que costa valorar la filosofia d'un protagonista tan insòlit com el que anem a descriure.

En Marcel·lí Dalmau i Regí va néixer a Calonge durant l'any 1875 en una masia del Barri de les Fonts i va morir el dia 31 d'agost de 1945, també a Calonge, després de fer un gran àpat. Conseqüentment, podem dir que tenia setanta anys i que va morir tip.

Músic, ataconador, poeta rodolinaire, resignat i cavil·lador «sui generis» era, malgrat tot, un músic acceptable en els seus anys florits i formava part de la cobla «La Principal de Calonge».

L'epidèmia gripal de l'any 1918 va ferir tan despietadament la seva llar que en el decurs d'una setmana moriren la seva muller i les dues úniques filles hagudes en el matrimoni.

Puc dir que el recordo perfectament. Jo tenia 7 anys quan en «Marcelino» cremava en el carrer —érem veïns— la roba i més peces de la vestimenta de la seva família. També recordo quan l'interessat, abans de la seva desgràcia, treballava a casa, de sabater, al costat del meu pare, de la mateixa manera que també actuaven junts, com a músics, a la cobla-orquestra de la meva vila nativa.

Per tant, tal com deia, la tragèdia familiar explicada va trastocar tant en «Marcelino» que tothom es pensava que es tornaria boig, però per sort alguns «tornillos» es varen aguantar i, si bé no volgué continuar les seves actuacions professionals en ésser aquestes massa serioses i compromeses, va escollir un camí més inusitat, com és el de decantar-se per la senda de la bohèmia i, així, el nostre home, amb el violí sota el braç i un mocador de farcell —on hi portava una muda neta—, va començar a recórrer tots els pobles i viles de les nostres comarques, cada festa o festeta que s'hi esdevenia, al compàs —això és un dir— de les seves bullangoses i extravagants composicions, mentre la gent comprensiva deixava caure alguna moneda en el seu barret fo-

INTERHOME

CHALETS PARA ALQUILAR VENTAJAS PARA USTED

- Empresa Suiza
- Publicidad gratuita en toda Europa
- Tramitación claramente definida
- Clientela internacional
- Anulaciones pagadas
- Usted puede reservarse los períodos que desee
- Le informamos regularmente
- Pagos puntuales / discreción absoluta
- Oficinas locales abiertas durante todo el año
- Rentabilidad máxima

Le asesoraremos personalmente o le enviamos más informes.
No dude en contactarnos!

INTERHOME (Enriqueta Palau)

c/ Perxell, 41 - Tel. (972) 77 13 11 - Fax 77 03 60 - 17130 L'ESCALA

FINCAS PADRÓ

VERKAUF - SALES - VENDES - VENTES

c/ Perxell, 41 - Tel. 77 14 84
Fax 77 03 60

17130 L'ESCALA

radat. No acceptava cap «duro», sols volia xavalla i, quan veia caure alguna pesseta, solia dir: «Alabat sigui Déu!». Quan comprenia que ja tenia prou diners recollits, els recomptava tot dient en veu alta la suma recollida, tot acabant amb un rodolí dels seus, com per exemple:

«—He assolit set pessetes i us puc dir que són ben netes i ara gràcies al vostre comportament me n'aniré a can Pere a menjar amb forquilla i cullera».

El repertori del seu programa musical estava integrat per conegudes sardanes d'en Vicenç Bou, així com altres composicions sorgides del seu trastocat magí, el títol de les quals, abans de començar el programa, el pregonava a l'audiència presumptuosament i així deia:

«—Seguidament executaré el concert que he conjuminat per a la vostra festa i que porta per nom «Un europeu que va a peu» i l'acabaré amb «Una peça de cornetí que tocaré amb el violí».

Altres títols del seu recull eren: «L'ocasió d'una bona funció», «La mujer y el día pasando por la vía», «El llit, el pit i l'escorpit», «L'oca, la tapioca i la carioca», «L'abundància de Donya Constància», «La permanent i l'aliment de Sant Climent», etc., etc.

La selecció dels seus «shows» es trobava en els seus acudits, rodolins i filosofades amb les quals arrodonia les seves actuacions. Xics i grans l'envolvaven per escoltar-lo i riure sorollosament i aquest xivarri, si més no, feia preveure de lluny el lloc on estava actuant en «Marcelino».

L'element que més neguitejava i feia la competència al nostre home era un altre tipus popular, imitador dels cants de tota mena d'ocells, el qual tenia moltes taules i era llestíssim en l'art de tirar el bastó enlaire i recollir-lo amb encert. I quan havia reunit a una colla de badocs, començava el seu espectacle amb la imitació dels refilets de l'ocellada cantora. El «Caballero Godia», que així s'anomenava, era fill d'una casa benestant de Vilobí d'Onyar, però es va arrencar en la vida bohèmia barcelonesa.

En trobar-se els dos «artistes» en una mateixa localitat a l'hora del respectiu espectacle, començaven discussions inacabables, ja que no es posaven mai d'acord sobre qui havia d'iniciar la funció.

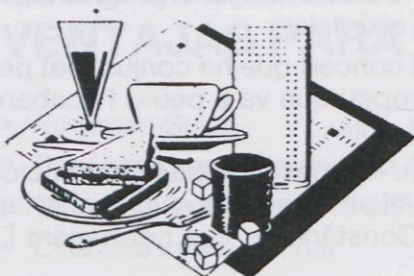
Recordo una d'aquestes situacions en el «Café del Puerto» de Palamós que, després d'una llarga polèmica, en «Marcelino» va acabar-la així:

«—Vols que t'ho digui? No vull més tractes amb capsigranys llampants, tocats del bolet i de l'ala... Tu ves fent el canari que jo aniré fent el mussol».

Algunes vegades, en els moments que en «Marcelino» passava el barretet, algun «gamberro» —que en aquell temps també n'hi havien— li emplenava el violí d'aigua o li untava l'arquet amb gasosa. Aquestes accions li arrancaven un plor tan còmic i perllongat que feia l'efecte que també formava part de l'espectacle i es feia mereixedor d'una segona passada de barretet i amb un recapte força positiu.

En «Marcelino» era un home de caràcter gasiu: no fumava ni bevia i sols per excepció feia cap a les modestes i econòmiques cases d'hostalatge

SNACK - BAR

ENTREPANS

PLATS COMBINATS

TAPES VARIADES

POLLASTRES A L'AST

COPES DE GELAT

TREVI

Xamfrà: Sant Pere - Avi Xaxu

Tel. 77 16 01

L'ESCALA

d'aleshores, i és que amb un llonguet de deu cèntims i un bocí de botifarra ja en tenia prou per enganyar el ventre. Quant al dormir, segurament que els bancs dels passeigs podrien narrar-nos la millor història... i, a conseqüència d'això, les seves calces eren «xixones» i arrugades.

En certa ocasió i en acabar una de les seves actuacions en la Festa de Sant Feliu de Guíxols i, com a consuetud, sense teulat per aixoplugar-se ni arbre on fer-hi niu, es dirigí a l'estació del tren petit, conegut pel Carrilet, que tenia la sortida a les sis de la matinada. Hi entrà pel tancat de «Mercancies» i s'instal·là còmodament en un vagó sense passar per la taquilla que, com és comprensible, en aquelles hores romania tancada. En la soledat de l'ambient i el silenci natural, als pocs moments l'artista dormia un son angelical després de l'esgotador treball musical de tota la jornada. A l'hora oportuna, el carrilet xiulava donant coneixement de la seva puntual sortida vers la capital gironina.

Ja era el carrilet als volts de Santa Cristina, quan passà el revisor mentre l'interessat dormia plàcidament o feia l'adormit. El comprensiu empleat, mirant la resta de viatgers i arronsant les espatlles, no el va despertar i prosseguí la seva missió cap a la resta de vagons. Va passar altres vegades i el son continuava agafat i diligent en el cos d'en «Marcelino».

El pacient revisor intentà de fer fressa tot estossegant diverses vegades sense èxit, fins que finalment decidí donar-li un copet a l'espatlla. En «Marcelino» es despertà amb còmic sobresalt i esguardant, esfereït, tots els indrets, com qui desconegués el món on es trobava, va mirar fit a fit el revisor, produint-se un diàleg que inicià l'artista amb aquestes paraules:

«—Jove, sap que té el do de la inoportunitat, despertant un pobre i honrat treballador que reposa d'una esgotadora jornada?

—Dispensi'm, sols és un moment. Ensenyi'm el bitllet i podrà continuar amb el seu merescut repòs.

—I per què el vol el bitllet, sant cristià, peñ foradar-lo?

—És que només vull saber si ha pagat, m'entén?

—Prou que l'entenc! L'única cosa que no entenc és que vostè no sàpiga que jo sóc en «Marcelino», gran músic, notable compositor, ataconador, mestre en Gai... Deixem-ho córrer, que anit a Sant Feliu no ha fet ni cinc de calaix per poder comprar el bitllet que ara el faria feliç si vostè pogués foradar-lo.

—Doncs ho sento molt. O paga el bitllet o haurà de baixar a la primera parada que faci el tren».

La cosa encara durà molta estona, amb la natural expectació i rialles dels viatgers per aquest diàleg insòlit. Mentre estaven així, un dels passatgers intervingué i, dirigint-se a la resta dels companys de viatge, els digué: «Si entre tots fem una recaptació potser cobrirem l'import del bitllet i resoldrem aquesta enutjosa situació».

«—Mercès, camarades de seguici, per la vostra altruista iniciativa —contestà en «Marcelino». Estic molt emocionat i mai no sabré com agrair-vos aquest gest tan exemplar».

Carnisseria i Xarcuteria

J. PÀGÈS

Avda. Girona, 56 - Tel. 77 21 81
L'ESCALA (Costa Brava)

Amb aquestes paraules, regades amb abundoses llàgrimes de cocodril, el nostre home passà el barretet a tots els indrets del vagó, recaptant-se amb escriu el cost del bitllet.

L'espectador més interessat d'aquesta escena fou el revisor, el qual va allargar instintivament la mà per percebre l'import del bitllet.

Aparentment indignat, en «Marcelino» s'escapolí vers un altre angle del vagó, tot asseverant en veu alta: «Li dic, senyor revisor, que aquesta parròquia m'ha donat els diners a mi i per a mi. Quant a vostè, ha de saber que li reconec el deute i pot estar tranquil, ja que cobrarà en el seu moment oportú, donat que en «Marcelino», que sóc jo, sempre ha estat un home de paraula». En aquest precís instant, el tren es va deturar a l'estació de Cassà de la Selva i en «Marcelino», diligent com sempre, baixà del carrilet, tot acomiadant-se complagut dels passatgers, després de deixar a l'astorat i pacient revisor sense cobrar. Aquest va quedar com de pedra i, mentre s'eixugava la suor del front i del clatell, sols tenia esma per remugar: «Quin viatge més llarg... i quin belitre!».

Unes hores més tard, en «Marcelino», rodejat d'un eixam de vaillets, pregonava als clients de Cassà: «Ara tocaré una peça de concert que porta un nom molt complet, ja que és filla d'un Sainet nascut en el Carrilet per no portar el bitllet».

Aquí s'acaben les pinzellades relatives a la manera de ser del quixotesco «Marcelino», dades algunes de les quals són de primera mà, però hi ha detalls que m'han estat facilitats pels amics Jaume i l'autor del llibre «**La Vall de Calonge**», en Pere Caner.

També m'he assabentat que el nostre personatge havia vingut, diverses vegades, a Torroella fent hostalatge a Can Hilari, casa de menjars del carrer de Sant Agustí on s'hi solien ajuntar els folklòrics mancats de recursos econòmics com podien ésser el «Caballero Godia», ja memorat en aquest treball, com el «Noi de Tona», cèlebre declamador de poesies quan iniciava les sessions d'arrancar queixals enmig de la Plaça amb tenalles i alicates, i, per últim, el recordat pianista anomenat Daniel Solà Parera, que actuava en una Companyia de Sarsueles ambulants... i encara es recorda a Torroella una cançó que aquest últim va dedicar a l'Hilari, de la casa de menjars, i que més o menys venia a dir:

«l'Hilari cap d'armari
se'n va a la processó
amb la Peona i la Xulona
quan és la Festa Major».

Avui dia sembla que aquesta mena de tipus ja han desaparegut de la nostra geografia i no sé si serà perquè les mares ja no n'infanten, o bé perquè entre tots hem anat perdent, de mica en mica, el sentit de l'humor. Què serà?

**CARNS i EMBOTITS
DE QUALITAT**

Pere Gardella

ESPECIALITATS:

**BOTIFARRA NEGRE, BLANCA
CATALANA i FUET**

Carrer del Port, 26

Telèfon 77 06 05

L'ESCALA

«Marcelino», personatge folklòric calongí.

J. Fuster 87

FORUM ESPORTIU • Gimnàs per homes, dones i nens
Avinguda Girona, 34 • Tel. 77 06 25 • 17130 L'Escala (Girona)

FORUM

E S P O R T I U

ESPECIALITATS

Per tal d'estar en forma.

Musculació. Squash.

Manteniment. Rítmica.

Esportiva. Jazz. Ballet. Karate.

*Sauna. Banyera hidromassatge (SPA).
Sol artificial (UVA). Massatge corporal.*

Classes de Tennis i Squash.

Botiga esportiva.

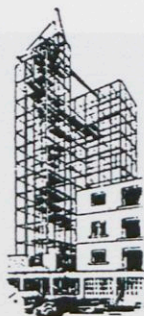

Martí Colomé Samsó

MARCS - VIDRES
REPARACIÓ FUSTERIA

C/ Moreneta, 6 - Tel. 77 12 31

17310 **L'ESCALA** (Girona)

CONSTRUCCIONS

Ll.
Parramont

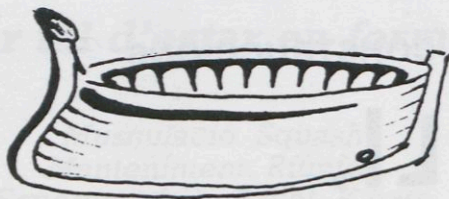
Closa d'en Llop
Telèfon 77 07 15

L'ESCALA

FORUM ESPORTIU • Gimnàs per homes i dones • 1982
Avinguda Girona, 34 • Tel. 77 06 75 • 17130 L'Escaló • Girona

ENTREPANS

EL DULL

Sta. Màxima, 5

L'ESCALA

L'AVI BENET

La tarda, dolça i planera, es mor enmig de murmuris. Les carícies de l'aigua a la barca i alguns xisclets de gavines llunyanes esquincen la calma i el silenci del capvespre.

Allà al fons es veu L'Escala. Els blocs d'apartaments hi destaquen amb arrogància. Els veïns, com formigues, celebren l'últim dia de la Festa Major. Un vent de nord, fluix i suau, impedeix que n'arribin les remors. Alguna llum comença a encendre's i fa pampallugues.

L'avi Benet té la mirada dirigida al poble. Embolcallat per la quietud i la bellesa del crepuscle, sent nostàlgia de la vida passada.

Fa molts anys, també va venir aquí, a l'alta mar, l'últim dia de la Festa Major. Però no estava sol. Tenia l'àvia al costat. En una tarda com la d'avui, es declararen i s'estimaren.

A partir de llavors, continuaren venint, el mateix dia cada any, ells dos sols, amb la vella barca. S'hi quedaven només una estona, mai més de mitja hora. Moltes vegades ni parlaven, deixaven que el vent, el mar i els ulls pronunciessin les paraules adients.

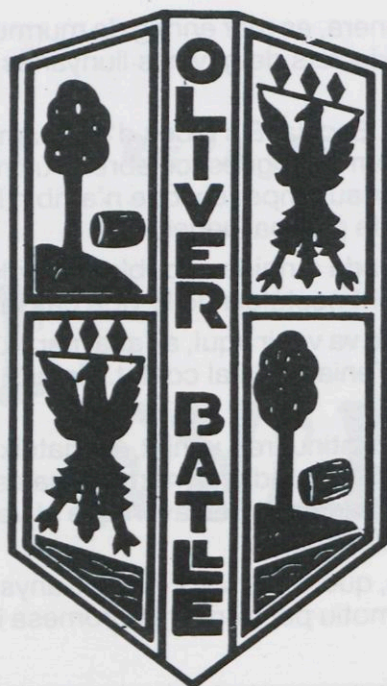
Feia cinc, anys però, que venia sol. Feia cinc anys que l'àvia s'havia mort. Malgrat tot, això no fou motiu per trencar la promesa implícita que portava al cor.

Allà al fons es veu L'Escala. Els blocs d'apartaments hi destaquen amb arrogància.

PASTISSERIA * BOMBONERIA

FUNDADA EN
1854

Es complau en oferir-vos les seves escollides elaboracions

REPOSTERIA FINA

PASTES DE TÈ

PASTES SALADES I CANAPÈS

PASTISSOS GELATS i

GELATS ARTESANALS

i la seva especialitat

ESCALONS

c/ Maranges, 6 - Tel. 77 01 80 - **L'ESCALA**

L'avi Benet notà que els ulls se li humitejaven. Estava trist i dolgut. La manca de l'àvia, que tant el comprenia, li feia mal. No tenia ningú que l'escoltés. Els fills i els néts no l'entenien.

L'avi Benet havia nascut a L'Escala, i allí havia viscut tota la vida. N'havia vist de tots colors. Però el poble, i la gent que avui en dia hi habitava, no li agradaven.

Creia que les coses no eren millors ni pitjors, abans que ara. Creia que eren diferents. Sempre han existit coses bones i dolentes, com sempre hi ha hagut homes bons i dolents.

Però l'avi Benet pensava que abans es vivia més tranquil. El poble era més petit i la gent tothom es coneixia. No existia la necessitat actual de competir per ser el millor i el més ric. Eren uns temps en què es valorava molt més l'amor, la tendresa i l'amistat. S'utilitzava més el cor que el cervell.

S'havia fet fosc, i l'avi Benet començà a remar cap a la costa. Estava content perquè aquells moments de felicitat que passava cada últim dia de Festa Major, feia molts anys, mai ningú no els hi podria robar.

PERE JUHÉ

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES

SANITARIES i CALEFACCIO

J. Ribas Torrent

Carrer El Greco, 2

Telèfon 77 02 28

L'ESCALA

LLUÍS PRETEL i HEREDIA

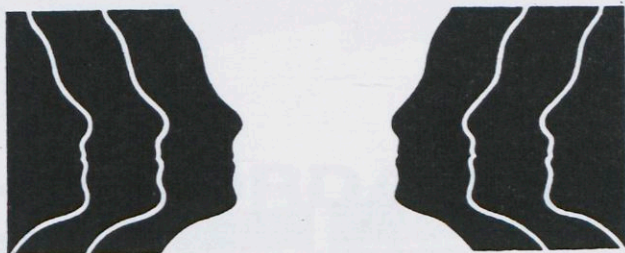
JARDINER

Construcció, Neteja i Manteniment

Carrer Falcó, 16
Tels. 771039 - 770653

17130 L'ESCALA
(Girona)

boutique

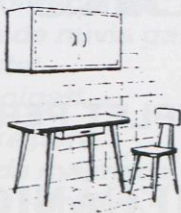
NELENE

Maranges, 15 - Téléphone 77 00 73

Monturiol, 2 - Téléphone 50 16 70

**L'ESCALA
FIGUERES**

FUSTERIA

Josep Colomeda

C/. Riera, 38

Teléf. 77 03 59

L'ESCALA

TALLERS PLAÇA

UN SERVEI COMPLET PER A L'AUTOMÒBIL

**GARATGE MECÀNIC - ELÈCTRIC
PLANXISTERIA I PINTURA
BOTIGA DE RECANVIS
I ACCESSORIS**

Ctra. Closa d'en Llop, s/n. - Tel. 77 05 91
L'ESCALA

«RECORDANÇA»

*Aigua tremolosa
espill d'una noia,
llambreig d'una joia
sortida del mar;
de calitges cofoies
i boirines voltada,
llunyana il·lusió
a peu de platjar.*

*Entre el cel blau
i l'aigua gèlida,
reflectida és la imatge
d'un amor recordat;
cua alba de núvia galana,
cua d'estel
avui ja colgat!*

*L'angoixa però
d'una vida malmesa,
els blaus viaranys
va ara enfoscant;
postrer camí
de Mare i Àvia abnegada,
que fidel a un record...
ha mort estimant!!*

JOAN VICENS i MENSION

L'Escala, juliol 89

A la memòria de la Gran Absent

A detailed map of the Girona region, including the city of Girona and surrounding areas like the Costa Brava and Costa Empordà. The map is overlaid with a network of service points. Numerous small icons (H, C, R) are placed across the map, each corresponding to a specific location. Many of these locations are accompanied by small inset photographs showing the actual buildings, such as hospitals, clinics, and residential care centers. The map highlights the extensive reach of the service network across the region.

L'Aliança
 XARXA ASSISTENCIAL

H Hospital
 C Consultori
 R Residència

L'Aliança
 Mutuïtat de Previsió Social
 i d'Assistència Sanitària Girona

Heroïnes de Sta. Bàrbara, 6 - Telèfon 20.49.00
 17004 GIRONA

Jocarns

CARNISSERIA
XARCUTERIA

BOUCHERIE
METZGEREI

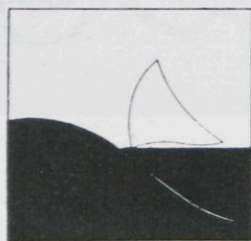
Avda. Montgo, 23 Tel. 77 27 01
Riells - L'ESCALA

HOTEL - RESTAURANT

AMPURIAS

Telèfon 77 02 07

L'ESCALA

VIATGES

Costa Brava S.L.

AGENCIA DE VIATGES

A. V. G. A. T. 27 U. C. 19-1-81 (B. O. 27-1-81)

SUCURSAL

CARRER DEL PORT. 31

TELÈFONS 77 05 00
77 05 04

TELEX 57191 VCBF E

L'ESCALA

(GIRONA) ESPAÑA

LA GRÀCIA SARDANISTA DE L'ESCALA

A Montserrat Sureda, musa de L'Escala

Cada població té uns trets propis, diferenciats, que a còpia d'estudiar-los i d'interessar-vos-hi podeu aconseguir de copsar passablement. Amb L'Escala és diferent. Per més que hi hàgiu estat, de L'Escala, si no en sou fill, difícilment que pugueu arribar mai a posseir-ne una coneixença prou íntima perquè en qualsevol moment no us pugui sorprendre amb aquell detall, aquella faceta que sempre us ve de nou i que tal vegada hàviu tingut reiteradament davant dels ulls sense que us n'haguéssiu atalaiat.

L'Escala és una vila de gran tradició sardanista. —Bé, podeu retorquir, això ja ho sabem, no és res de nou, i també n'hi ha d'altres—. És veritat, n'hi ha moltes d'altres que excel·leixen en la cultura sardanística, però heu de reconèixer que L'Escala, ja en principi, posseeix un segell reconegut universalment que, amb permís dels barons, hi posen elles, les noies escalenques: el repunteig, el moviment gràcil i harmoniós, en fi, aquell aire incomparable que només es fa patent allí on una escalenca balla la sardana. És allò que us deixa ullprès perquè no és cap afegitó, ni res après o assajat, ni cosa que llevi una engruna de la personalitat de la balladora. És una altra cosa: diríem que és un do que es porta a dintre, i que tal vegada infon aquesta raconada de costa a cada criatura en el moment de néixer-hi.

Però a més a més d'aquest prodigi, n'hi ha un altre que és d'aquells que, com dèiem, sempre hem tingut al davant i això no obstant solem descobrir tot d'un cop i encara posant-hi atenció. I és que a L'Escala, veieu, ballen la sardana com sempre, amb aquella autenticitat que la fa inspiradora de poetes i músics, meravella el foraster i li dóna la força per expandir-se i conservar-se. L'escalenc no ha renunciat a la genuïna interpretació de la sardana i amb ella us transmet el sentiment d'amor i llibertat que us penetra i commou amb aquella plenitud i grandesa que, com l'oració del pàrenostre, només poden comunicar les efusions senzilles i sinceres.

En els altres pobles i viles, la plaça és el centre de la vida comunal on la sardana adquireix tota la significació del sentiment popular. L'àgora escalenca és la Platja. Lloc peculiar, únic i inconfusible. Oberta de tot un costat a la mar i encarada a Empúries: vida i gènesi de la població. És el santuari de la sardana. Espai allargat i irregular que us va captivant a mesura que n'apreneu tots els accidents, inclosos els desnivells del sòl.

Arribats a la Platja, hem de deturar-nos perquè és obligada la remembrança de fastos pretèrits. Era llavors que la clàssica presència de les embarcacions de pesca cloïa el recinte per la banda de mar; quan arrengrerades, esquena per esquena, amb la roda de proa de les teranyines, tres primeríssimes cobles s'hi feien aquelles manifestacions sardanístiques sense parió; quan la Platja, talment dotada d'elasticitat, s'eixamplava per encabir una humanitat insospitada que s'hi anava acoblant humanament, ordenadament,

HELADERIA EL PORT

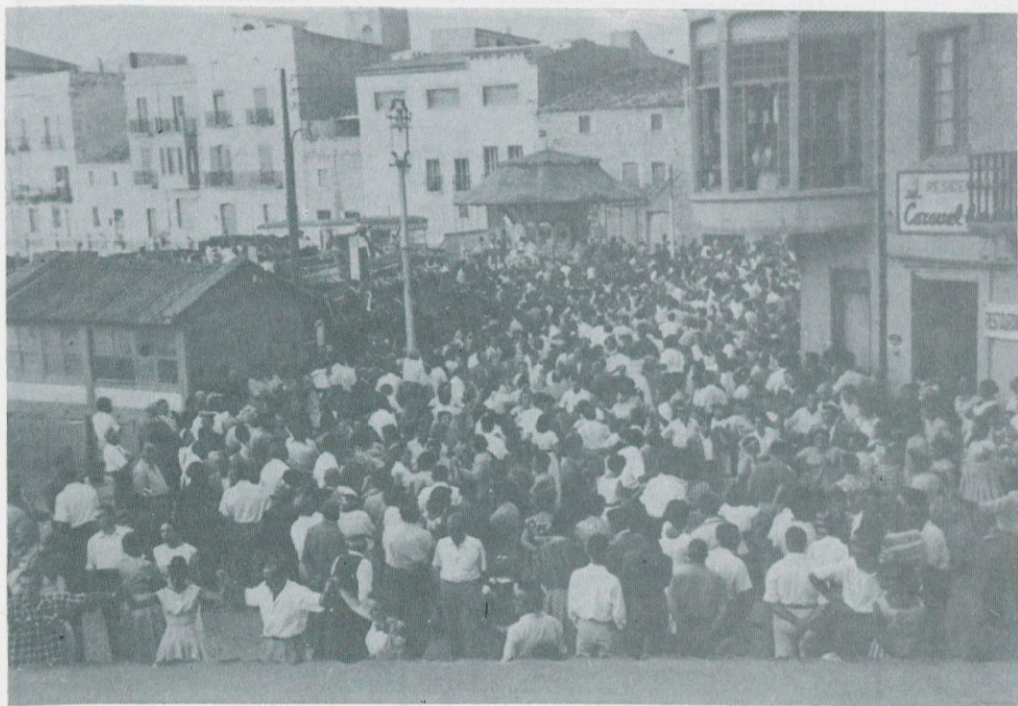
CREPERIA

HELADERIA

PIZZERIA

BAR EL PORT

Tel. 77 03 34 - **LA ESCALA**

A L'Escala ballen la sardana amb senzillesa i si hi pares atenció hi trobaràs una gràcia que t' enamorarà.

sense ordenacions, i anava formant anelles enmig de multitud d'espectadors amb giragonses i recolzades, estirant-se i escurçant-se, encerclant-se, estrenyent-se, fent vuits i recomponent-se fins aconseguir rodones més o menys regulars. Magne espectacle que difícilment veurem reproduir, almenys amb les mateixes condicions.

Amic visitant, els escalencs són com els ha fet Déu i aquest indret singular del nostre país. No pretenen ser ni aparentar altra cosa. Ací tot és natural. Per això han sabut conjuminar amb tanta perfecció el difícil equilibri entre l'amor a la llibertat individual i l'acceptació a gratient de les lleis que regeixen la comunitat, el més representatiu de la nostra dansa. En el sardanisme escalenc no hi busquis, doncs, positures forçades, enravenaments ni exhibicionisme amanerat. Perdria tot l'encís, la gràcia excepcional de la dona escalenca si fos cosa estudiada. Fixa't en les ballades de L'Escala i no dubtem que contínuament hi trobaràs nous matisos que et delectaran. I si t'hi vols afegir hi seràs admès de bon grat com és preceptiu, i t'oferiran la mà amicalment, amb aquell gest franc de suprema elegància: allargant el braç. No siguis tu ara qui, barroer, els el vulgui estirar perquè l'abaixin com els damnats. Tampoc no te'n sortiries.

JOAQUIM ARMENGOL

carnisseria

FERMÍ VILÀ

Avda. Montgó, 39
Tel. 77 15 02
L'ESCALA (Girona)

Plaça de Riells - Tel. 77 15 02 - L'ESCALA

Carnisseria FERMÍ VILÀ

ESPECIALITAT

CÒPES I TROPES

Carrer La Torre, 43 - Tel. 77 14 02

Avgda. Montgó, 39 (Riells) - Tel. 77 15 02

17310 L'ESCALA

**BANCO
BILBAO
VIZCAYA**

L'última paraula en banca.

Sucursal a **L'ESCALA**
c/ Pintor Joan Massanet, 25
Tels. 77 04 54 - 77 04 58

Agència núm. 1
Platja de Riells
Tel. 77 03 54

**Especialitat
en peix
de la costa**

Platja de Riells - Tel. (972) 77 02 39 - **L'ESCALA**

Sports Líder

**ESPECIALITAT
COPES i TROFEUS**

Avda. Ave Maria

Telèfon 77 04 59

L'ESCALA

Costa Brava

EXCLUSIVES BELLCAIRE, S.A.

CONGELATS - GELATS - PASTISSERIA

Ctra. L'Escala, s/n. - Tels. 78 82 38 - 78 81 18
17141 BELLCAIRE d'Empordà (Girona)

DISTRIBUÏDOR DE:

LES BARRAQUES DE VINYA

Temps enrera, les vinyes ocupaven una gran part del nostre terme municipal.

Començaven immediatament després del que és avui l'Avinguda Ave Maria, per anar-se ramificant per Riells, les Terroges, l'Estepa Negra, el Puig Sec, els Termes, el Cossis, la Rabiosa, el Palau, etc.

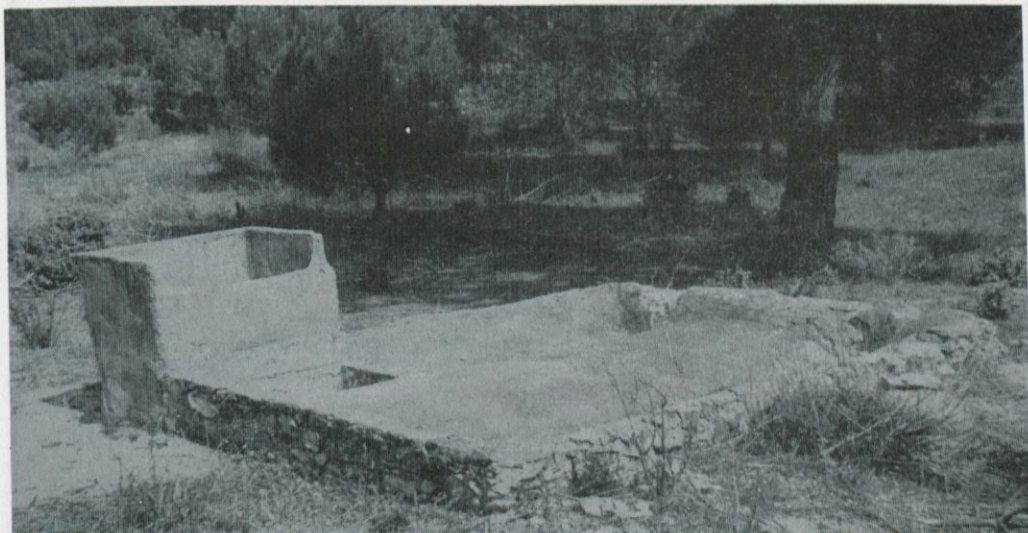
Però no és ben bé la vinya ni el seu cultiu al que em vull referir avui, sinó a les barraques que en elles s'hi construïen en el mateix moment que es plantaven els ceps. Gairebé n'hi havia a totes les vinyes. La seva situació era indistinta però sembla ésser que la més preferida era la del centre —pam més pam menys— de la vinya.

A les vinyes més petites o les que eren de propietat de famílies més modestes no n'hi havia.

Al principi es feren en pedra seca i es cobria el sostre amb borró. Les feien els mateixos amos. Posteriorment, les construïren els paletes amb materials de la construcció, de dimensions petites, obertes per un revoltó entre paret i paret.

A dins, hi havia una cisterna per recollir-hi l'aigua de pluja que els servei per beure, per cuinar, rentar el plat i la forquilla i, sobretot, per preparar el sulfat. A fora, annex a la barraca, hi solia haver un dipòsit petit, fet de rajols, on s'hi preparava el sulfat.

A les vinyes que no tenien la barraca s'hi feia, a sota terra, un cisternó per recollir l'aigua i, sobre terra, uns dipòsits per preparar el sulfat.

A les vinyes que no tenien barraca hi havia un cisternó com aquest, amb el corresponent dipòsit per preparar el sulfat.

NOVETATS - TEIXITS
ARTICLES PER A LA LLAR

Emili Puig Giralt

c/. Pintor Joan Massanet, 6

c/. Enric Serra, 4

Telèfon 77 03 52

L'ESCALA

Carretera s/n

Telèfon 78 80 12

ALBONS

Quan de tant en tant fem una passejada per la muntanya, a les vinyes abandonades encara hi veiem aquests cisternons i dipòsits, però en estat ruïnós. Són un nostàlgic record d'una gran activitat vinícola que hi hagué a L'Escala, fa uns anys. Ara, tot ha emmudit, tot ha desaparegut. El panorama és desconegut. Malgrat que el progrés és bo i necessari, també és cert que a la gent gran que visqué aquella època, tot aquest canvi no els pot deixar de produir enyorança.

Dins les barraques de vinya, a més de la cisterna, hi havia una petita llar amb els seus tres peus. S'hi guardaven les eines més corrents per treballar la vinya, i així no haver-les de tragar d'un lloc a l'altre.

En un petit armari hi havien els estris de cuina per poder-se escalfar el dinar o coure alguna cosa. No hi mancava el canti d'aigua, ni el porró de vi, ni un banc de fusta de construcció casolana.

Quan feia molta fred, la gent que treballava a la vinya dinava dins la barraca i s'escalfava vora el foc cremant quatre tòries o algun cep mort.

Quan arribava el bon temps, ho feien a fora, al costat o davant la porta, segons l'orientació del sol. Recordo molt bé l'animació que hi havia al seu entorn els dies de collir raïms, a l'hora del dinar. El cansament i l'esforç fet es donaven per ben emprats quan arribava aquella estona de germanor i repòs, a l'ombra de la petita però acollidora barraca de vinya.

Era un refugi molt bo els dies que la pluja sorprenia la gent treballant entre ceps i carenes de borró. Com que entre ells hi havia molt de companyerisme, els que no tenien barraca anaven a aixoplugar-se a la vinya del veí que en tenia. Era una bona ocasió per fer petar la xerrada. Parlaven de les seves coses: d'empelts, d'enfermetats dels ceps, de remeis per combatre-les, de perspectives de la nova anyada, etc., etc...

A les barraques no hi solien dormir. No hi havia necessitat. M'expliquen, no obstant, que hi havia algunes vinyes molt allunyades de L'Escala, les quals eren molt a prop de L'Estartit. A les barraques d'aquestes vinyes, sí que s'hi havia arribat a dormir, especialment quan s'acostava el bon temps. Per evitar la pèrdua de temps, d'anar i venir de L'Escala, s'hi quedaven a dormir fins que acabaven la feina que tenien entre mans.

Un de la colla anava al matí fins el barri de L'Estartit, que tenien allà mateix, per comprar tot el que necessitaven, principalment pa, llumins, tabac, fruita seca, etc.

Jo, de les barraques de vinya, en tinc un record molt especial. És difícil que s'esborri mai, sobretot el que em fa reviure la barraca de la fotografia que acompanya aquest comentari.

Era una vinya —que aleshores era erma— de Can Palahí, que viuen al carrer Germans Masferrer. La vinya la tenien a les Terroges, llindant amb un erm de casa. Ara, la barraca i la vinya ja no hi són. En el seu lloc hi ha un bloc d'apartaments.

Era al final de la Guerra Civil Espanyola. L'Escala fou bombardejada. Era

**LLIBRERIA
PAPERERIA**

ROMAGUERA

Francesc Jubany Romaguera

C/. del Port, 24

C/. del Mar, 17

C/. Pati Blau, sn.

Tel. 77 05 93

17130 - **L'ESCALA**

En aquesta barraca de vinya s'hi refugià l'autor d'aquest article, el gener del 1939, fugint de les bombes de la guerra civil, juntament amb la seva mare i germanes, com també feren tants altres escalencs.

el 23 de gener del 1939, quinze dies abans d'ésser alliberada per les tropes nacionals. La gent s'alarmà amb motiu i molta fugí espantada a fora vila amb el que portava posat al cim i les quatre coses més necessàries que havien tingut temps d'agafar.

Moltes barraques de vinya, a més de masos i cases de pagès, els serviren de refugi durant alguns dies. A alguns, l'entrada dels nacionals a L'Escala els sorprengué a les barraques.

Amb la meva mare —al cel sigui— i les meves germanes, després d'haver-ho fet uns dies al mas de ca l'oncle Anicet —Mas de la Torre— ens vàrem anar a amagar a aquesta barraca de Can Palahí, fins que creiérem que ja no hi havia perill. És la barraca de la fotografia. Aquesta i tantes altres foren testimoni de la por, intranquil·litat, inseguretat, malmenjar i mal dormir d'aquells dies hivernencs de principis del 1939, quan ja portàvem dos anys i mig de guerra civil. Està clar que per a una criatura de sis anys, més que una guerra, li podia semblar una aventura que, fins i tot, m'atreviria a qualificar de divertida.

Passats els anys, es comprèn bé prou la immensitat d'aquell drama i el difícil i escabrós que fou ésser-ne actors conscients i reals.

En algunes barraques, sobretot les més apartades de L'Escala i situades en llocs estratègics, s'hi amagaren alguns escalencs per alliberar-se d'anar al front amb les lleves de gent gran que, a darrera hora, anava cridant el Govern de la República. De tothom és sabut que L'Escala, durant tota la Guerra Civil excepte quinze dies, es trobà en la zona anomenada roja.

Avui dia han desaparegut gairebé totes les barraques de vinya. En el seu

CALÇATS _____

SERRA - GÜELL

C/. Del Mar, n.º 14

C/. Empordà, 1 - Tel. 78 01 12

L'ESCALA

VERGES (Gi)

Les poques barraques de vinya que avui dia resten en peu es troben abandonades i en estat ruïnós.

lloc hi ha apartaments i xalets. Les poques que queden en peu —quasi totes es troben a fora del nostre terme municipal— estan abandonades i arruïnades. Silenci al seu entorn, trencat a voltes pel lladrar dels gossos, els amos dels quals els hi tenen tancats.

N'hi ha, en canvi, unes altres que sí són visitades. Es continuen anomenant barraques de vinya, però de barraques sols en guarden el nom. Són aquelles de les quals la gent en parla els diumenges de bon sol quan diuen als seus veïns: «Anem a dinar a la barraca», mentre carreguen el cotxe de queviures.

Si ens hi acostem, veurem que les seves primeres parets quasi han desaparegut. Algunes s'han transformat en veritables cases de muntanya, amb tota mena de comoditats, amb aigua, llum, nevera, barbacoa, etc.

Ja no fan flaire de sofre, sulfat, ni d'arengades i ceba. Carn a la brasa, sardines al caliu, allioli, cargols, gambes a la brasa, escampen el seu aroma metres lluny, mentre esclaten els taps de les ampolles del cava.

Fins i tot n'hi ha alguna que ha estat visitada per ministres de l'actual Govern Socialista, participant en un àpat de muntanya ofert per llurs partidaris escalencs, enmig d'un ambient de gran distensió i bon clima polític.

Llargues tertúlies, celebracions, reunions, descans, migdiades sense patir, són la nova vida de les poques barraques de vinya que es mantenen en peu.

Avui dia, tenir una barraca de vinya en bon estat no ve del tot malament. Ajuda a treure els maldecaps d'aquesta vida tan moguda i agitada.

RICARD GUANTER

COL·LEGIATS N.ºs
11.154 - 13.976
51.193

AGENTS D'ASSEGURANCES

ASSESSORAMENT - ASSEGURANCES - TRAMITACIONS

SUB - DIRECCIO DEL:

GRUPO ASEGURADOR

UAP-UE

L'UNION DES ASSURANCES DE PARIS

UNION ESPAÑOLA, S. A

Assegurances d'incendis - Accidents - Vidres

Responsabilitat Civil - Vehicles - Multi-riscs

Vida - Jubilació - etc.

L'Experiència de quatre
generacions al servei
del client !!

Sta. Màxima, n.º 8

Apartat de Correus, 33

Tel. (972) 77.04.24 - 77.00.96

L'ESCALA (Gi)

BIS-BIS
BIS-BIS

boutique

c/. Avi Xaxu, 8
Tel. 77 14 11

L'ESCALA
Costa Brava

JKEBANA

FLORS i REGALS

Carrer del Port, 18
Telèfon 77 15 03

L'ESCALA

RESTAURANT

Udo

Pizzeria

Passeig Riells, 58 - Tel. (972) 77 28 86

L'ESCALA - Costa Brava

WIMPY

FAST-FOOD

HAMBURGERS

Avgda. Riells, 46 - Tel. 77 02 47 - **L'ESCALA**

ELS FÀSTICS DE L'EMPORDÀ

Abans, quan els mitjans de comunicació eren difícils i, per tant, escasses les possibilitats de desplaçar-se gaire lluny, la vida era essencialment local. La muralla medieval que encerclava moltes de les nostres viles, caducada ja la seva primitiva funció defensiva, continuava tenint una simbòlica significació d'aïllament. Tirant llarg, les relacions humanes es circumscriuen a la comarca. Aquesta limitació sòcio-geogràfica comportava, en conseqüència, un acusat segell o caràcter autòcton. Això es traduïa en determinats modismes i expressions del lleguatge, particularitats fonètiques, oficis i costums típics, etc. Tot plegat imprimia una idiosincràsia específica als veïns de cada poble.

A l'Empordà, concretament, s'han anat perpetuant per transmissió oral una colla de títols més o menys fonamentats, fent referència a qualitats o defectes que s'atribuïen a determinats pobles de la comarca. Algunes d'aquestes dites —gairebé sempre en forma rimada— són de tipus laudatori i fan referència a un gloriós passat. Tal és el cas de les següents, prou conegudes:

«Castelló, vila major;
Peralada, vila honrada;
Torroella, vila vella, etc.,».

Però d'altres, en canvi, són de caire satíric, molt en consonància amb l'agut sentit humorístic dels empordanesos. No manquen tampoc les de fons mordaç o francament pejoratiu, fruit de ressentiments personals o d'antigues rivalitats entre pobles veïns. Aquestes expressions populars tenen llur origen llunyà en fets verídics més o menys deformats o bé semi-legendaris. Però, deixant de banda la seva autenticitat, el que resulta indubtable és que varen deixar una profunda empremta en el limitat món comarcal d'aquella època.

Algunes d'aqueixes dites populars se'ns presenten actualment mancadades de sentit, en haver-se esborrat a través dels anys el motiu que les va dictar. Altres s'han anat perpetuant com expressions soltes o independents, però és probable que abans formessin part d'auques o rodolins més complets. Tal és el cas, per exemple, dels següents versos, al·lusius als temps en els quals Cadaqués era un reducte aïllat, pràcticament inaccessible per terra, i Roses, una plaça forta que havia estat escenari de nombrosos combats:

EXCAVACIONS BLANCH

EXCAVACIONS,

MOVIMENTS DE TERRES I

ENDERROCS

C/ Sant Briu, 73 - Apartat 231 - Tel. 77 07 98 - **L'ESCALA**

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, D'AIGUA I GAS

Xavier Ballesta

Rda. Padró, 46 - Tel. (972) 77 06 49 - 17130 L'ESCALA (Girona)

«A Cadaqués, tabaquers,
contrabandistes i lladres.

A Roses són gent de rei
que tiren bombes i bales.»

Davant l'embat del turisme, la televisió i dels vents europeïstes que ara bufen, correm el perill que es perdin definitivament molts d'aquests darrers vestigis de la nostra personalitat comarcal, en altre temps tan acusada. Ara, més que mai, hem de maldar, doncs, per conservar les nostres arrels col·lectives si aspirem a una autèntica Europa de les nacions. És per això que m'ha semblat oportú refundre un article que, sota el mateix títol, «Els fàstics de l'Empordà», em va publicar fa una trentena d'anys la revista CANIGÓ de Figueres. Es tracta d'una curiosa col·lecció satírica, evidentment incompleta, que m'havia arribat a través de la tradició familiar. Al peu, amb les corresponents xifres de referència, dono l'origen d'alguns d'aquests «fàstics», segons vaig poder deduir de les versions facilitades pels escalencs Pompeu Cuero i el Dr. Pepitu Masferrer, els quals, a la vegada, les havien apreses en llur infantesa, de llavis de vells de la nostra vila.

«A Cabanes, pota molls, (1)
a Sant Pere, nega sants, (2)
carbassers a l'Armentera,
salta recs a Montiró,
pesca llunes, Ventalló, (3)
verds, lluerts, Viladamat, (?)
garces a Albons, (?)
lladre burros, Torroella, (4)
bous marins a Begur, (?)
esquena-pelats a L'Escala, (5)
a Cinc Claus, estrafolaris, (6)
empestats a Roses, (7)
a l'Estartit, peix fregit,
a Calonge, liberal o canonge,... (8).

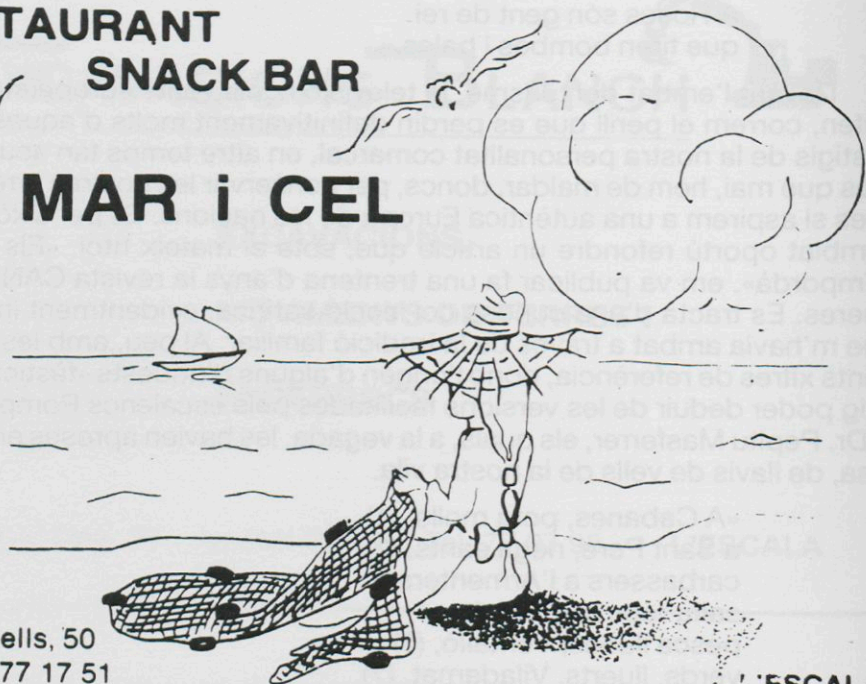
(1) Es refereix als carrers fangosos de la població, travessada per un canal procedent de la Muga.

(2) Es conta que els veïns de Sant Pere Pescador, un any de moltes pluges, varen fer una processó a Recasens, portant la imatge de Santa Cristina, invocant la tramuntana per tal que assequés els conreus i poguessin salvar les collites. Però, tornant, va caure un xàfec tan gran que el Fluvià va sortir de mare i ho va acabar de negar tot. Llavors, els santperencs, enrabiats, van llançar la imatge de Santa Cristina al riu, imatge que va ser recollida pels veïns de l'Armentera.

El que sí és cert i no deixa de guardar una estreta relació amb aquest episodi, és el fet que, entre Sant Pere Pescador i l'Armentera, prop del riu, hi ha un paratge conegut encara pel nom de Santa Cristina, per haver-hi existit una

**RESTAURANT
SNACK BAR**

MAR i CEL

Avda. Riells, 50
Telèfon 77 17 51

L'ESCALA

**HOSTAL
RESTAURANT**
EXPÓS

(COSTA BRAVA) GIRONA ESPAÑA

Gràcia, 10 - Tel. 77 00 92

L'ESCALA

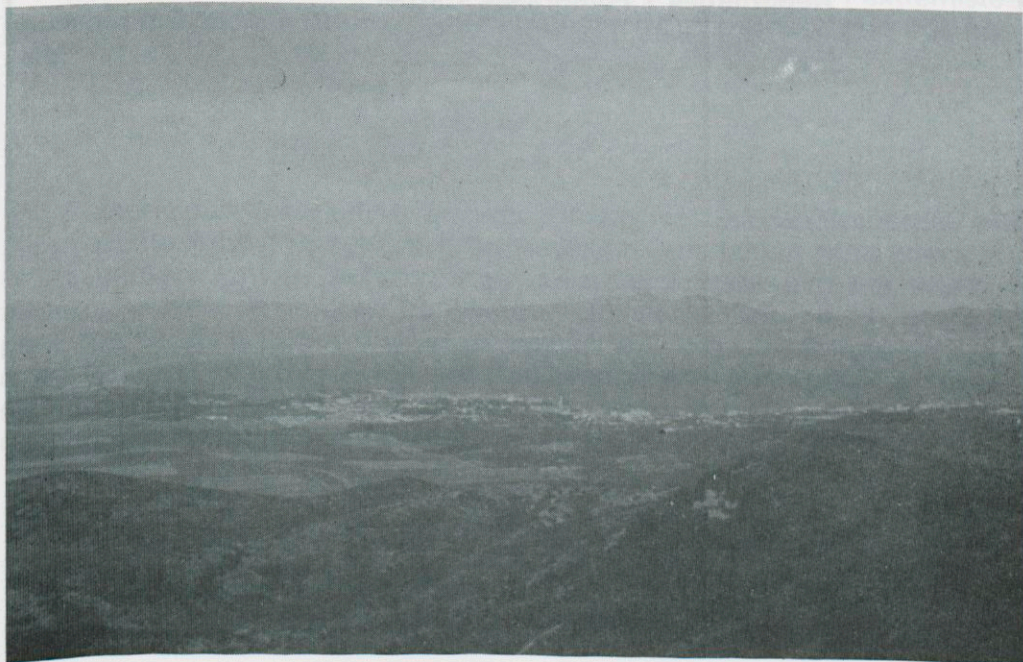
ermita dedicada a la santa. Així ho corroboren els següents versos dels Goigs a Santa Cristina, patrona de l'Armentera:

«...Que si una ermita us bastien
als sorrals del Fluvià,
les aigües, que un jorn creixien,
la varen enderrocar...»

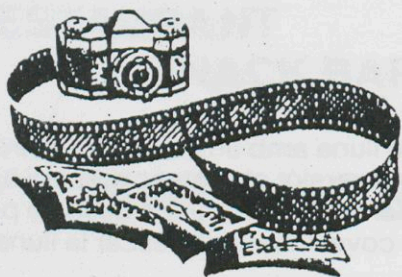
(3) Ja és sabut allò de «voler pescar la lluna amb un cove», fet que se situa a diferents poblacions. Segons aquesta versió, el grotesc episodi hauria tingut per protagonista un tarantantó de Ventalló que, una nit de lluna plena, es va ficar a dins de la bassa amb un gros cove, intentant pescar la lluna que es reflectia a la superfície de l'aigua.

(4) La conflictiva qüestió de fixar els límits dels termes municipals va donar lloc, en els primers anys del segle passat, a una colla d'incidents entre els veïns de Torroella i els de L'Escala. Quan aquests anaven a fer llenya a la muntanya que havia quedat de Torroella, els agutzils torroellencs els confiscaven la llenya i el ruc. D'aquí ve el motiu de «lladrebirros». Fins i tot havia sentit contar que en una ocasió el sometent de L'Escala va assaltar el corral de la muntanya on estaven tancats els rucs confiscats i els va rescatar. Aquesta antiga —i sortosament caducada— rivalitat entre els dos pobles va donar lloc a un altre «fàstic», aquest, però, d'origen torroellenc, com és fàcil de deduir:

«A L'Escala, mata frares».

Panoràmica de L'Escala, la badia de Roses i Les Alberes, des del Castell del Montgrí.

Fotos Gildo

Laboratori Color - Revelat de rodets en 1 hora

Venda de Material fotogràfic

Reportatges i Fotografies Carnet

**Carrer, del Mar, 11
Telèfon 77 03 79**

**L'ESCALA
(Girona)**

Aquest, desgraciadament, fa referència a un fet històric real: la matança de frares del convent de monjos servites de Santa Maria de Gràcia, actual nau del Museu d'Empúries. Va ser un dels molts esdeveniments tràgics esdevinguts a Catalunya durant la violenta reacció anticlerical de l'any 1835, pòrtic de les guerres carlistes. Segons era tradició aquí a L'Escala, tots els culpables de tal assassinat van fer mala fi. Cap d'ells va finir de mort natural.

(5) L'origen d'aquest «fàstic» s'ha de buscar en la rivalitat entre Roses i L'Escala per qüestions jurisdiccionals de pesca. Això havia donat lloc a batesses navals a cops de rem que, de vegades, havien degenerat en sagnants abordatges.

Els pescadors de Roses, que tenien sempre a punt les embarcacions amarrades al moll, es mofaven dels de L'Escala que havien d'avarar les feixugues barques amb l'esquena, que els quedava pelada, en enganxar-se-los-hi els pèls amb el quitrà de calafatejar els junts.

(6) El veïnat de Cinc Claus, abans de la fundació de L'Escala, estava agregat a Sant Martí d'Empúries. Les cinc famílies que l'habitaven tenien fama d'estar molt mal avingudes i sovintejar entre elles les renyines. D'aquí ve també la dita de:

«Cinc claus, cinc dimonis».

(7) Suposo que fa referència a algunes epidèmies que s'havien declarat a Roses a conseqüència d'atracar antigament al seu port embarcacions procedents de llunyanes terres portadores de virus de malalties.

(8) Segons sembla, a Calonge tenien fama d'esventats i extremistes, abundant els calongins que s'havien distingit en camps ideològics ben oposats.

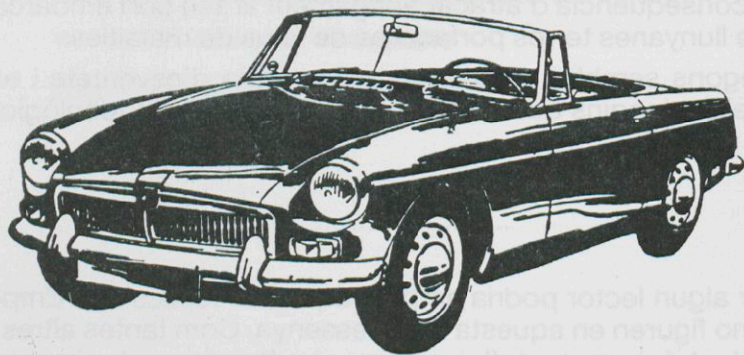
.....

Potser algun lector podria ampliar aquests «fàstics de l'Empordà» amb altres que no figuren en aquesta breu ressenya. Com tantes altres coses que es van perdent, formen part d'un patrimoni cultural que els aimants de la nostra terra hauríem de procurar transmetre a la joventut. Del contrari, correm el perill que les generacions que puguen vegetin pel país com ànimes en pena i que tinguin del nostre paisatge una visió simplement «guai» però tan superficial i tan «light» com la dels estrangers totalment mancats d'antecedents que el contemplen amb ulls de foraster.

**PER APROVAR ES INDISPENSABLE
SABER CONDUIR**

MAXIMA EFICACIA EN

AUTO ESCOLA MARINA

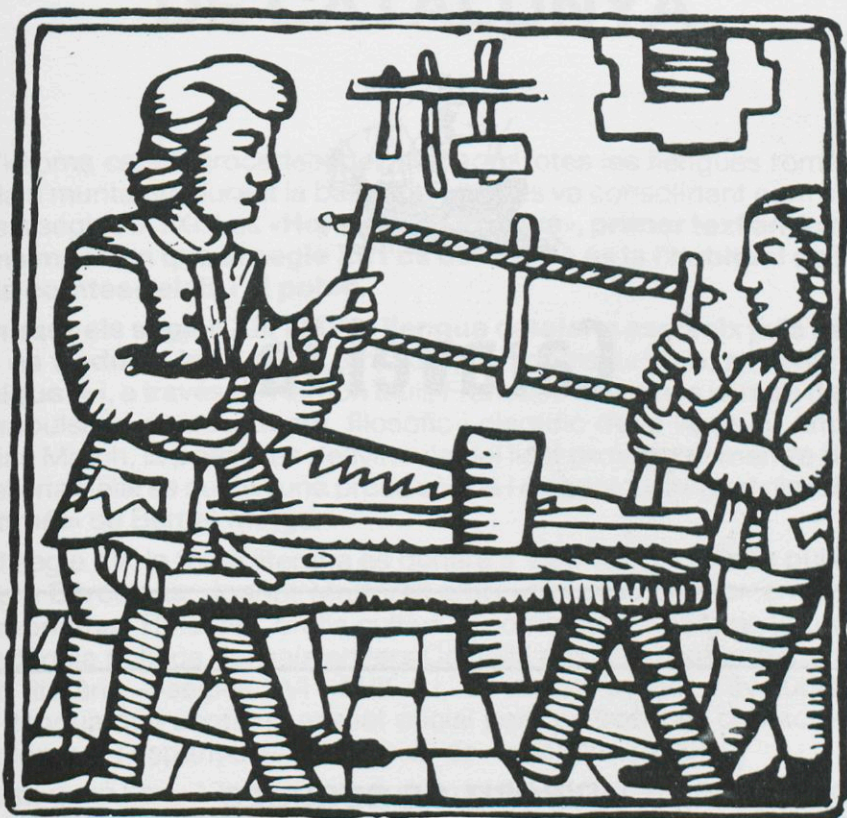

ESTEM AL VOSTRE SERVEI:

MARTI MORENO, EMILI SERRA, MIQUEL BAIX

Avda. Ave Maria s/n
Telèfon 77 06 78

L'ESCALA

Mobles Sancho

Ctra. Palafrugell s/n (davant gasolinera)

Telèfon 77 04 85

L'ESCALA

Caravel·la

DIPOSIT DE BEGUDES

Pere i Paulí Gironés Vicens - C.B.

VINS - AIGÜES MINERALS - REFRESCS EN GENERAL

San Miguel - Campo Viejo - Freixanet - La Casera - Vichy
Malavella - Ribes - Pascual - Rania - Cacaolat

C/. Rubens, 7
Telèfon 77 03 70

L'ESCALA

EL CATALÀ, LLENGUA PRÒPIA DE CATALUNYA

L'idioma català procedeix del llatí, com totes les llengües romàniques. Forjada a muntanya durant la baixa llatinitat, es va consolidant com a llengua entre els segles IX i XI. Les «**Homilies d'Organyà**», primer text antic conservat, ens mostren que al segle XII l'ús del català és ja l'habitual de l'església, els comtes-reials i el poble.

Durant els segles XIII i XIV la llengua catalana assoleix ja la seva plenitud: es tradueix la «**Bíblia**», s'hi compilen codis jurídics, s'hi escriuen les «**Cròniques**» i, a través de Ramon Llull, Francesc Eiximenis i Arnau de Vilanova, s'impulsa el conreu literari, filosòfic i científic de la llengua. Amb l'obra d'Ausiàs March, la poesia es desvincula del llast provençal, mentre des de la Cancelleria Reial es cultiva una prosa sòbria i elegant, de regust classicista en «**Lo Somni**» de Bernat Metge.

Al segle XV, la força literària es genera a València, molt més puixant que la pròpia Barcelona: Joanot Martorell amb «**Tirant lo Blanc**» enceta la novel·la moderna i Roís de Corella cultiva l'anomenada «valenciana prosa». La dependència política del país envers Castella afectarà profundament la producció literària —segles XVI i XVII— i, en menor escala, l'evolució interna d'una llengua que continua essent oficial però es troba en contacte amb un altre idioma —l'espanyol— considerat de «cultura superior».

Així, quan l'any 1714 el rei Felip V imposa oficialment la llengua castellana per «dret de conquesta», el català resta reclòs al poble que, per transmissió oral, manté el caliu soterrat que havia de recollir Verdaguer i els homes de la Renaixença. Aquest moviment té una data —1833— i una poesia, «**L'Oda a la Pàtria**», d'Aribau, tot i que Josep-Pau Ballot ja havia publicat la «**Gramàtica i Apologia de la Llengua Catalana**».

A finals del XIX, mentre Antoni-Maria Alcover publica el «**Diccionari**», i Pompeu Fabra treballa en la **gramàtica normativa**, la llengua catalana no solament era interdita a les escoles, sinó que es prohibia també parlar en català per telèfon. Calgué vèncer moltes incomprendions —i calgué un **Congrés Internacional** i un **Institut d'Estudis Catalans**— perquè la Segona República acceptés la cooficialitat que li proposava el govern autònom de Catalunya. Avui, restablerta l'oficialitat en diferents graus, l'idioma català és parlat a Catalunya, València, Mallorca, Andorra, la regió francesa dels Pirineus Orientals, algunes zones d'Aragó i la ciutat de l'Alguer a l'illa de Sardenya. Un total de 10.000.000 de persones. Més de 100 universitats d'arreu del món tenen càtedra de llengua i literatura catalanes, mentre a Catalunya s'aferma de nou com a llengua nacional.

Supermercat

MONTGÓ

Nous serveis de:

- CARNISSERIA
amb tota mena d'embotits casolans
- DIARIS
- REVISTES
- JOGUINES, etc., etc.

*Us desitja
Bona Festa!!*

Avda. Montgó
Tel. 77 06 09

MONTGÓ
L'ESCALA

Present a la premsa, ràdio, TV i grans mitjans de comunicació de masses, a l'escola pública i a les institucions d'alta cultura, cultivada en totes les disciplines del saber, la gran incògnita del català està en el comportament socio-lingüístic. Davant la prepotència que la tecnologia actual ofereix als idiomes majoritaris i estatals, avui la batalla de la llengua catalana és al carrer i pertoca al poble, especialment a les joves generacions, de fer-ne l'eina d'ús quotidià en la vida individual i col·lectiva del país.

JOAN CARRERES I PÉRA

CONSTITVTIONS
Y
ALTRES DRETS
DE
CATHALVNIA,
COMPILATS EN VIRTVT
DEL CAPITOL DE CORT LXXXII.

DE LAS CORTS PER LA S.C. Y R. MAJESTAT

DEL REY DON PHILIP IV. NOSTRE SENYOR

CELLBRADAS EN LA CIUTAT DE BARCELONA
ANY MDCCLII.

Amb la conquesta del Principat per Felip V, les institucions catalanes d'autogovern — Corts, Generalitat, etc.— foren suprimides. Pel règim de «Nova Planta» se n'establiren d'altres —Capitania General, Reial Audiència reformada, nous Ajuntaments, corregiments— per les quals Catalunya quedà sotmesa a la voluntat del rei (absolutisme) i al que es decidia a la capital de l'estat (Centralisme).

**CARNISSERIA
CANSALADERIA**

Narcís

**GRAN ASSORTIMENT EN CARN PER A HOTELS
AMB SERVEI A DOMICILI**

C/. Pintor Joan Massanet, 38
Telèfon 77 02 95

L'ESCALA

FABRICA D'EMBOTITS

Muntanya Blanca

**ELS HOTELS I RESTAURANTS
QUE BUSQUEN QUALITAT
A EMBOTITS "MUNTANYA BLANCA"
HI TROBARAN EL MILLOR
I TOTA LA VARIETAT**

Paratge Muntanya Blanca
Telèfon 77 04 96

L'ESCALA

vacances l'escala

NÚRIA ALBERT I PUIG-SERRA

Agent de la Propietat Immobiliària n.º 289

Administrador de Finques n.º 390

JAUME BATLLE I PAGÈS

AGENT D'ASSEGURANCES

G.I.P.E. núm. 854

LLOGUERS

VENDES

ADMINISTRACIONS DE COMUNITATS

**ASSEGURANCES
LA CATALANA**

Avgda. Riells, 14 ☒ n.º 5

Tel. 972 - 77 09 74

17130 L'ESCALA

AIGUA - ELECTRICITAT - SANITARI - CALEFACCIO

NEVERES

CUINES

RENTAPLATS

RENTADORES

ARTICLES DE CUINA I TAULA

FERRETERIA

JARDINERIA etc.

ELECTRODOMESTICS

CLOS

Closa d'en Llop, 7

Tel. 77 09 18

L'ESCALA - Costa Brava

QUEVIURES

SALPATX

POBLE SEC

Telèfon 77 03 51

L'ESCALA

Costa Brava

FILOSOFIA DE LA PROPINA

Jo sóc dels que pensen que la propina és una institució anacrònica, detestable, estúpida, arbitrària i degradant. Però també sóc d'aquells tanoques que no saben girar els talons sense donar-ne.

ANACRÒNICA, perquè inventada per plutocràcies i que la plutocràcia és sinònim d'esclavatge. Durant segles la propina ha estat un artifici patronal per escatimar salaris. És pot dir que aquesta astúcia no ha pas desaparegut del tot avui dia. Afortunadament, l'existència de convenis socials i la vigilància sindical han fet que el salari supleixi l'equilibri «jornal-gratificació».

DETESTABLE, perquè és una angoixa de tímids i un plaer de fanfarrons; perquè és —o hauria de ser— humiliant pel que la rep i perquè és —o hauria de ser— vergonyosa pel que la dóna, ja que és un gest de preponderància.

ESTÚPIDA, perquè ha esdevingut una acció sistemàtica que es fa inclús si el servei ha estat banal o execrable.

ARBITRÀRIA, perquè és discriminatòria: és que se'n dóna a un guàrdia urbà per haver-vos indicat una adreça sol·licitada?; o a un oficinista de Correus o de l'Assegurança Social que us hagi atès?; o a la nena que us hagi fet emprovar un parell de sabates?; o al que us dóna el tiquet d'entrada a l'autopista? En canvi, se'n sol donar a un barber, a un cambrer, a un taxista o al que us fa el ple a la gasolinera. Cap inconvenient, però, en què se'n doni, per exemple, a un camàlic d'estació no assalariat o a un vailet que us ha fet un favor.

DEGRADANT, perquè sovint és donada per un pobre jornalier guanyant potser menys que el que para la mà; perquè és freqüentment suborn o compra de privilegi: aquell que dóna més —perquè pot— és tributat d'un millor servei o beneficiari d'una prioritat; el que dóna poc —perquè no disposa de

SPORTS

VILABRU

C/. DEL PORT, s/n (Galeries) • Tel. 77 04 40
L'ESCALA (Costa Brava)

gaire— o el que no dóna res —perquè no pot o perquè no li dóna la santa gana de propinar— serà molt probablement gratificat d'una llambregada malvolent, quan no d'un renec.

Degradant encara pel que l'accepta, incitat a manifestar el seu agraïment, fent —com un captaire o com un esclau— una indigna reverència al «senyor i mestre» que li allarga règiament el panís.

Pel que a mi em concerneix, sempre, en tals ocasions, m'haig de demanar si he de donar i quant he de donar. És per mi un instant de turment, inclús si sé que, versemblantment, no posaré més els peus en aquell establiment, i que tinc cerebral aversió als gorrers.

La propina separa més que no apropa els dos protagonistes, suggerint irresistiblement la repel·lent antonímia «dominació-submissió».

Sóc dels que reclamen justa retribució a tot operari acomplint la seva professió amb dretura i no és pas parant dòcilment la mà que es reivindica una cosa justa, sinó aixecant altívolament el mentó.

Adeptes de l'abolició d'aquest hàbit injust, jo crido: a baix aquest ignomínios invent dels opulents! A baix aquesta quasi-imposició farisaica! A baix la propina!

L'Escala, juny 1989.

JAUME SADERRA I RIERA

BAR P'ELLY

Carrer del Port, 36

Telèfon 77 00 01

L'ESCALA

ARTICLES REGAL

Record

CUYAS - OLIVERAS

Revelat de pel·lícules en color i blanc i negre en 24 hores

Venda de material Fotogràfic

c/. Enric Serra, 9 - 13

c/. Maranges, 8 - 27

Telèfon 77 04 25

L'ESCALA

PENSION · RESTAURANTE · CAFETERIA

MARCEL

c/. Enric Serra, 15
Tel. 77 07 23

L'ESCALA
(Costa Brava)

COSTALS FERRER

CONSTRUCCIONS

Carrer Pirineus, s/n.
(Pinedes del Port)
Tel. 77 09 91

17130 L'ESCALA
(Girona)

Souvenirs

ART I FERRO

ARTICLES DE REGAL

CERÀMIQUES

ALABASTRES

PORCELLANA

BUSTOS I ESCULTURES

NINES

CUADRES DE NUSOS MARINERS

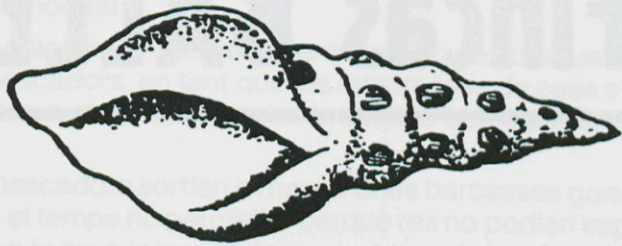
Enric Serra, 3

Tel. 77 17 59

L'ESCALA

ERA UN POBLE COSTANER,
ACOLLIDOR, TRANQUIL,...

Restaurant

"El Cargol"

Carrer El Port, n.º 45

Telèfon 77 02 60

L' ESCALA (Costa Brava) · GIRONA

Fincas BALLESTA

(AGUSTINA BALLESTA LLINAS)

Agència de la Propietat Immobiliària

LLOGUER i VENDA de:

**XALETS - APARTAMENTS
PARCEL·LES i TERRENYS**

**Agència d'Assegurances
de OCCIDENTE S. A.**

Carrer de Gràcia, 9 Tels. 77 01 88 - 77 01 14

L'ESCALA

ERA UN POBLE COSTANER, ACOLLIDOR, TRANQUIL,...

(Va de conte)

Era un poble costaner, acollidor, tranquil, amb la mirada fixa cap al mar que el veié néixer i el cor obert a tot allò que reflectia bonhomia i senzillesa.

El treball en mar era la nota dominant de llurs habitants, que la comparaven amb una tènue distracció, ja que de poc podien gaudir entremig d'un ambient de pobresa i incomoditats.

La pesca era l'ocupació més destacada entre els homes d'aquella població, majoritàriament pescadors, en tant que les mestresses de casa s'ocupaven d'apedaçar les xarxes malmeses per les brusques batzegades dels peixos empresonats.

Aquells fervents pescadors sortien a mar en unes barcases guiades per llur patró, sempre que el temps ho permetia, perquè res no podien esperar de la fauna pesquera quan bufava la tramuntana, vent temut des de sempre per la gent del mar.

Era un poble pobre, però tan feliç que, fins i tot, en l'esforç del seu treball poc remunerat s'abrigava una feina vocacional feta amb entusiasme i il·lusió. La jornada de treball, a la nit, lliurava als homes unes hores de lleure durant el dia, que aprofitaven per treballar un hortet, camp o vinya. Les dones dedicaven llurs moments d'oci a la confecció de treballs artesanals destinats a decorar la llar, passant la tradició de generació a generació, com una herència de gran valor.

La vida al poble era dura i difícil, però, malgrat tot, aquella gent fruïa d'allò més simple que tenia a l'abast perquè havia après a valorar-ho d'una manera molt especial.

Però el temps passa i com que no perdona, de mica en mica, aquell poble costaner, acollidor, tranquil, amb la mirada fixa cap al mar que el veié néixer i el cor obert a tot allò que reflectia bonhomia i senzillesa, anà canviant. Gent d'altres contrades hi feren cap i el poble va anar engrandint llurs rodalies a passos agegantats.

Paral·lelament, un insòlit trafegament començà a remoure l'ambient pacífic i cordial on hi feien vida aquelles modestes persones que fins llavors havien conservat intacta la peculiar fesomia del poble i des de llavors tot s'anà transformant. Les típiques cases dels pescadors es convertiren en habitacles moderns, no altra cosa que grans blocs de ciment armat en forma de caps de llumins; les barques i els llaguts que no feien un servei prou rentable foren arraconats en espera del seu envelliment, essent substituïts per iots d'estiueig; l'activitat pesquera donà carta blanca al comerç, que sortí triomfador; les mestresses de casa, que havien vist llur tasca reclosa a la pròpia llar, sor-

JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

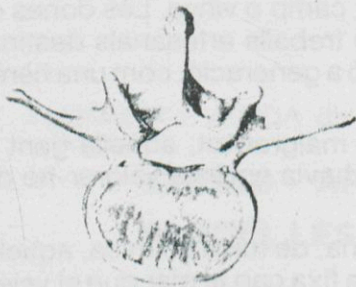
REPARACIONS

COPES I TROFEUS ESPORTIUS

Carrer Pintor Joan Massanet, 26

Telèfon 77 05 48

L'ESCALA

Ortopedia
Técnica
AXIS

CONFECCIÓ i VENDA DE TOT TIPUS
D'APARELLS ORTOPÈDICS
PLANTILLES i CALÇATS ESPECIALS
BASTONS i FAIXES ORTOPÈDIQUES

Tècnic Titulat

Avda. Ave Maria, 43

Tel. 77 12 10

L'ESCALA

tiren de l'amagatall i es rejoyeniren; de cop i volta, els camps, vinyes i hortets foren anorreats per les màquines modernes, passant a millor vida, així com extensions de boscos agonitzaren per manca d'una lluita prou eficaç a favor de llur salvació.

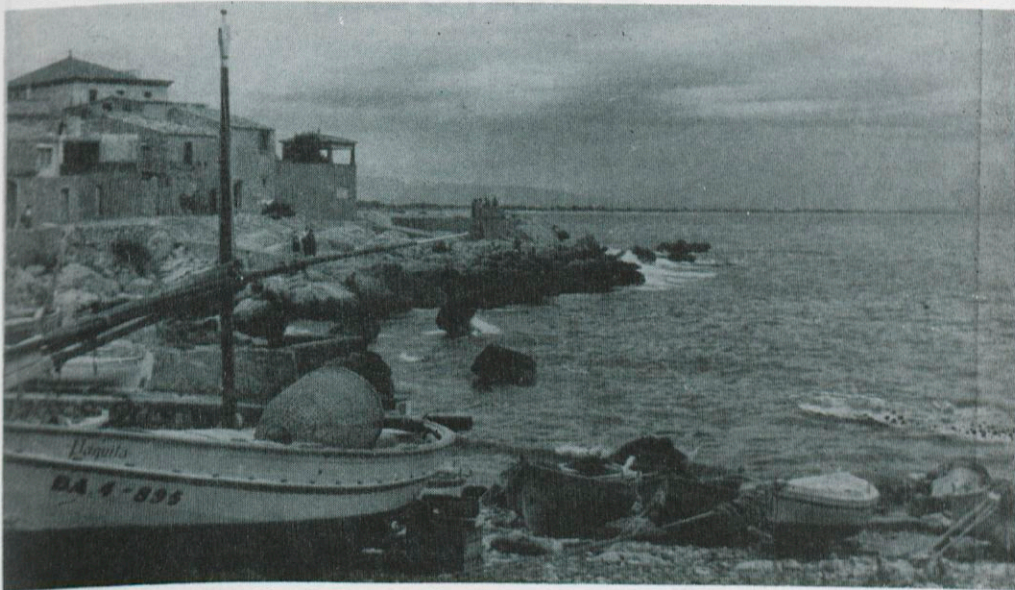
El poble havia evolucionat i llurs habitants també. Aquests, que fins aleshores poques coses havien pogut fer fora d'anar a pescar, demostraren de què eren capaços i fins a on podien arribar. Canviaren d'ofici, d'ambient, de vida,... però no deixaren d'aferrar-se a uns records que mai no s'esvaïren. Aquells moments remots d'avarar la barca, de calar i arriar les xarxes, de llevar, de vogar, etc., ja difícilment es repetirien. Per això aquells pescadors d'antany restaven enyoradissos i preocupats. Els agradava el benestar i el canvi, però no podien oblidar el temps passat. Desitjaven tornar enrera, però s'adonaven que era massa tard pels penediments. La força del progrés havia estat superior a ells i la comoditat i el viure fàcil els havia provocat un sobtat embadaliment.

Des de llavors la lluita del poble per sortir d'aquella situació i aconseguir el seu alliberament fou constant, però ineficaç, passant a ser la seva vida un turment progressiu.

Pobra gent, que car havien pagat l'avenç! I quantes vegades els havia dolgut haver-se deixat portar! Ara ja no hi havia remei per al seu mal.

I així continuà vivint aquell poble costaner, acollidor, tranquil, amb la mirada fixa al mar que el veié néixer i el cor obert a tot allò que reflectia bonhomia i senzillesa.

PILAR PELLICER I PARALS

**La pesca era l'ocupació més destacada entre els homes d'aquella població...
La vida al poble era dura i difícil però, malgrat tot, aquella gent fruïa d'allò més simple que tenia a l'abast perquè havia après a valorar-ho d'una manera molt especial.**

FERRETERIA

Empordà

PINTURES

MENATGE

i

JARDINERIA

Carrer La Torre, 53

Telèfon 77 04 88

L'ESCALA

**AUTOSERVEI
QUEVIURES**

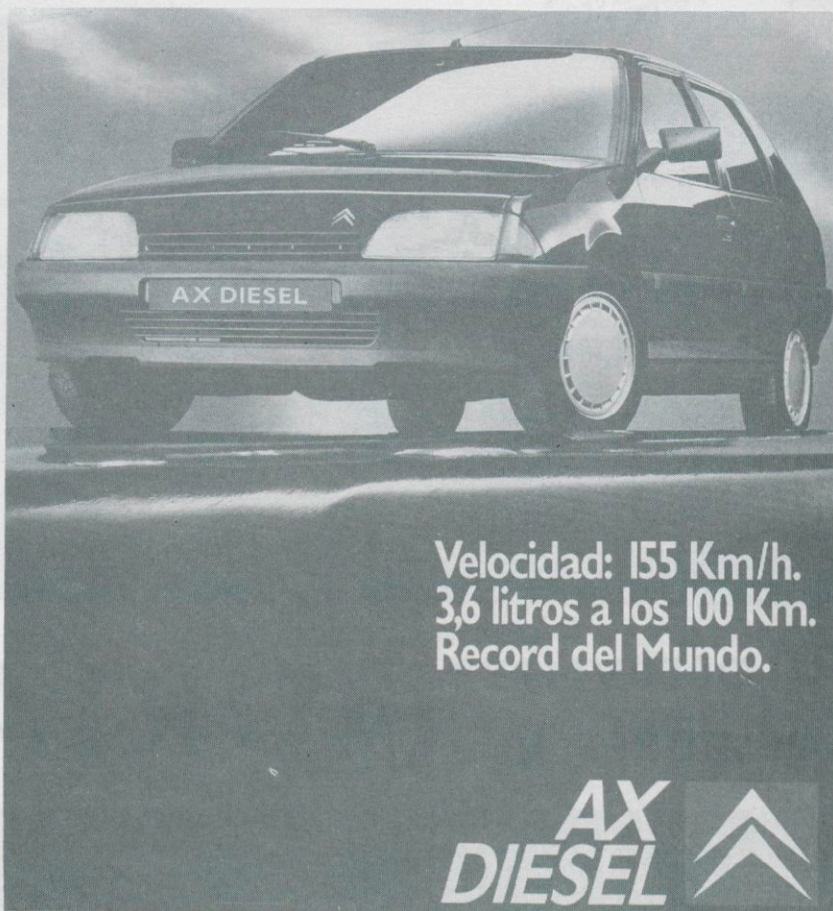
NURIA

Telèfon 77 18 99

c/. Maranges, 25

L'ESCALA

Velocidad: 155 Km/h.
3,6 litros a los 100 Km.
Record del Mundo.

**AX
DIESEL**

CITROËN

Agent Oficial

Tallers Ferrer

JAUME FERRER

Closa del Llop s/n - Tel. 77 12 64

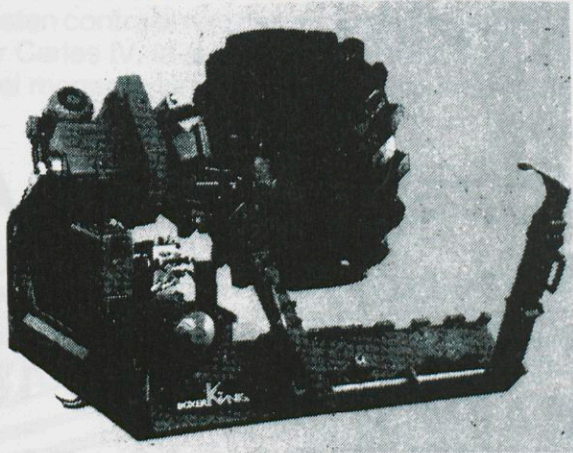
L'ESCALA

SERVEI

MICHELIN

M. FERRER

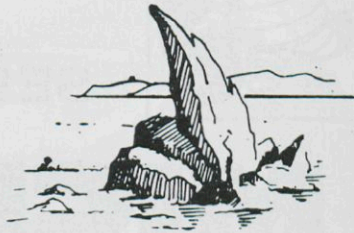
**RECAUTXUTATS I EQUILBRAT ELECTRONIC DE RODES
REPARACIO I VENDA DE TOTA CLASSE DE CAMBRES
I PNEUMATICS DE TURISME, CAMIO,
MAQUINARIA AGRICOLA, ETC**

**Ens trobarà a la carretera de
Vilademat a T. de Montgrí
CLOSA D'EN LLOP**

(AL COSTAT DE L'HOTEL DELS PINS)

Telèfon 77 12 64

L'ESCALA

**ES UNA COL.LABORACIO
DE
HOTEL - RESTAURANT**

VORAMAR

TEL. 77 01 08

ACUARIUM CLUB

TEL. 77 03 77

L'ESCALA

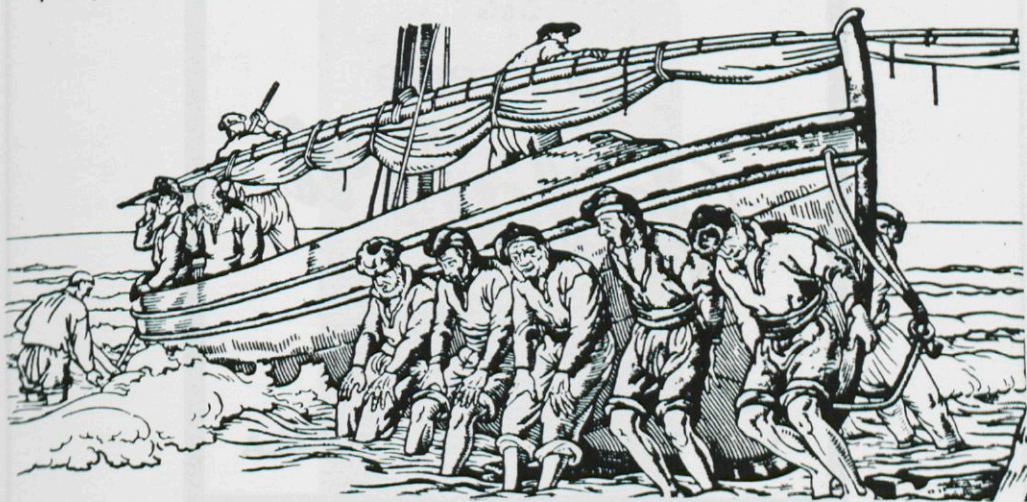
LA GUERRA GRAN PASSÀ PER L'ESCALA

El Servei de Publicacions de l'Ajuntament, en el núm. IV dels seus encertats «**Fulls d'Història Local**», corresponent al mes de maig, hi transcriu unes notes per a una biografia d'en Josep Maranjás —o Maranges— i de Marimon, amb moltes i interessants notícies del passat del nostre poble.

Quan explica fets de LA GUERRA GRAN em crida l'atenció perquè uns documents dels meus avantpassats també en fan referència, i és curiós comprovar el mateix esdeveniment sota dos punts de vista diferents.

Fem un viatge pel túnel del temps:

Estem a finals del segle XVIII. Els revolucionaris francesos han guillotinat el rei Lluís XVI, junt amb la seva esposa Maria Antonieta. Les monarquies europees es manifesten contra el nou ordre, que fa trontollat les corones. El nostre país, regit per Carles IV, la seva muller Maria Lluïsa i el favorit Godoy, es mostra a favor del monarca veí i la Convenció Francesa declara la guerra a Espanya el 1793.

«...Com que els revolucionaris no podien contra la gent de L'Escala, es retiren a les muralles de Castelló d'Empúries fugint per entre els canals del Fluvià...»

Durant aquesta lluita anomenada «La Guerra Gran», els revolucionaris francesos penetren a Catalunya, el 1794, fins la línia del Fluvià, ocupen Castelló i Roses, que oposa molta resistència en la Ciutadella i en el fort de la Trinitat. Els espanyols ataquen per mar. Una de les naus, la «Triunfante», avariada pel combat del setge, ve a parar a les platges del Port de L'Escala. Tot L'Empordà —inclosa la nostra vila, és clar— en pateix les tràgiques conseqüències.

Sastreria

Vilabrú

Carrer del Port, 25

Telèf. 77 02 21

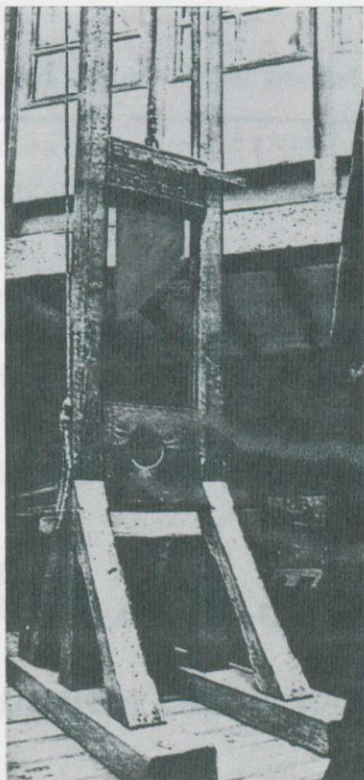
L'ESCALA

I aquí copiem el que trobem escrit en els «Fulls d'Història Local»:

«...Maranges intervé militarment amb 8 dies d'estança a Espolla on va servir a les bateries de la població; posteriorment participa amb 200 homes al seu càrrec en la defensa de Sant Pere Pescador; l'envestida de l'enemic fou llarga i durant una hora s'entrecreuaren trets i canonades; com que els revolucionaris no podien contra la gent de L'Escala, es retiren a les muralles de Castelló d'Empúries fugint per entre els canals del Fluvià.

Per aquesta acció se li concedí el títol de «Promotor de la defensa de la Religión y de la Patria», per banda reial, i per part francesa, el comandant de Castelló posà preu al seu cap com a Caporal de Sometent...».

Per prosseguir amb èxit les accions bèl·liques, Maranges pretenia que tots els homes de la vila formessin part del Sometent, en la seva companyia de cent individus de tropa que servien dins el terç de voluntaris a les ordres del Mariscal del Rei.

A finals del s. XVIII, els revolucionaris francesos guillotinen el rei Lluís XVI i la seva esposa Maria Antonieta.

La guillotina era el procediment més corrent a la França del segle XVIII per executar penes de mort.

PERRUQUERIA

Maria

c/. Mig, 7

Telèfon 77 00 67

L'ESCALA

Administración de Fincas

**Alquileres de Villas
y Apartamentos**

DELEGADO

FINANCIERA NACIONAL DE SEGUROS

Fincas «XAXU»

JUAN VICENS MORNAU

Despacho Agencia "Xaxu
Plaza Iglesia - Tel. 77 02 10

LA ESCALA
Costa Brava

Però els Patrons d'aquí consideren que serà més útil la seva col·laboració com homes de mar, que no pas per terra en el Sometent.

I d'això tracta l'altre document al qual em referia. És una instància dels Patrons de L'Escala, escrita en castellà, que tradueixo i extracto:

«...l'any passat, a petició del Subdelegat de Marina, en motiu de la present guerra, contribuïrem voluntàriament aportant, a costa nostra, uns 28 homes al servei de la Reial Armada, que sempre hem estat amatents a qualsevol servei de la Marina, com ho demostra l'ocasió en la qual, amb les nostres pròpies embarcacions, vàrem transportar per compte del Rei, les caixes a la platja de Sant Pere Pescador, que d'altra manera no era possible desembarcar per no poder arribar-se als navilis de transport a l'altra platja i embarcador del riu Fluvià, que allà existeix...

...No obstant uns serveis tan importants en el seu ram de Marina, s'intenta avui dia gravar-los igual que els terrestres amb el servei ordinari de Sometent, tan impropï com incompatible; no sembla just ni equitatiu que pateixin els sotasignants Patrons una sobrecàrrega tal.

...Per tant, supliquen se'ls declari exempts del servei del Sometent ordinari, sota l'espontani oferiment de concórrer a qualsevol cas d'urgència que es presenti a la Vila, per defensa del Regne i de la Pàtria.

L'Escala, 30 de setembre del 1794».

El document està signat per Josep Juli «a» Guillem, Ramon Balaguer, Pere Andreu, Martí Àndreu i Miquel Donjó.

Passats uns tres mesos, arriba retornat aquest escrit amb data 9 de gener de 1795 i amb una nota que diu:

«NO ha lugar a lo que piden». I signa un tal Escofet.

Guerres, lluites, conflictes... Nostres rebesavis també varen haver de passar llurs problemes.

Oblidem-nos, aquests dies, dels nostres i fruïm amb goig de la Festa Major.

R GUILOT

ARTICLES

BRICOLATGE
PINTURES
NETEJA
FERRETERIA
JARDINS

Carrer del Mar, 6
Telèfon 77 04 86
L'ESCALA (Girona)

CUINA D'ESPECIALITATS

MARINERES

Ronda del Padró
Telèfon 77 02 87

L'ESCALA

PASTISSERIA-BOMBONERIA

**Es complau en oferir les seves
mes escollides elaboracions**

TARTES GELADES

REPOSTERIA FINA

CANAPES

PASTES SALADES I DE TE

i la seva especialitat

ESCULLS

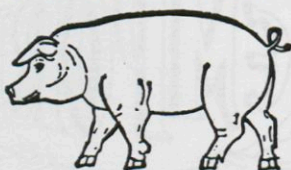
PROVEU-LOS!

Maranges, 16 - Telèfon 77 00 89

L'ESCALA

CARNISSERIA
TOCINERIA
XARCUTERIA

RAMON LLANDRICH

GRAN VARIETAT AMB FORMATGES I PATES

Sta. Màxima, 15 - Tel. 77 01 27
L' ESCALA (Costa Brava)

I HE VOLGUT ALLIBERAR...

I he volgut alliberar
el somriure d'un infant,
plegar les mans en un niu
d'esperances i deixar-me caure,
sense alè, en un joc
de paraules.

Solidàries, de lluny i de prop
s'acosten a mi persones,
despullades per espetecs de guerra,
cossos prenyats de dureses
viscudes els últims capvespres
en els cementiris de la muntanya.

Clac. Fotografia.

Un nen arrupit, en posició fetal,
mort de gana.

Clac. Fotografia.

Un home amb un sabre
ple de teranyines de ràbia.

Clac. Fotografia.

L'impacte d'un tret... El blanc
es desploma —invertebrada nostàlgia—
entre les espines de l'alba.

Clac. Fotografia.

Fang de misèria, trepitjat per botes
que criden en la sang tantes basardes.
Escultures abstractes d'homes vençuts.
La cadena s'eixamplarà pels homes
que guanyen el cim dels turons; la saba
dels arbres nus plora sang en flames.

Clac. Fotografia.

Utopia estranya... L'esguard
d'un poeta, d'un poble

...

plega les mans en un niu
d'esperances,
gent indomable a la qui el vent
dóna ales.

ASSUMPCIÓ COSTALS I PUIG
Desembre 88

ADMINISTRACIÓ DE LOTERIA N.º 1

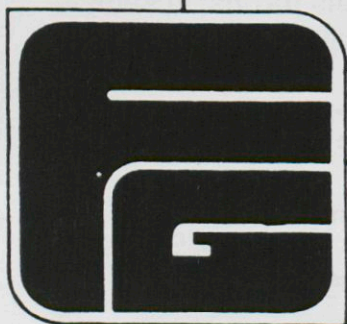
Isidre Pons i Rius

LOTERIA NACIONAL - LOTERIA PRIMITIVA

C/. Enric Serra, 3 bis, cantonada Maranges
Telèfon 77 05 52

L'ESCALA

FUSTERIA

GELL

Carretera Palafrugell, s/n
Telèfon 77 03 47

L'ESCALA

...I he volgut alliberar
el somriure d'un infant...

RESTAURANT - MARISQUERIA

Els Pescadors

PORT D'EN PERRIS, 3

TEL. 77 07 28

ESPECIALITATS MARINERES

CASAMENTS - COMUNIONS - APATS

DAVANT DEL MAR

OBERT TOT L'ANY

CALEFACCIO I AIRE ACONDICIONAT

L'ESCALA (COSTA BRAVA) (Girona)

PEIXATERIA

COLL

Carrer Joan Massanet, 52 - Tel. 77 05 87 - **L'ESCALA**

FERRETERIA - ELECTRODOMESTICS

Josep Costals

Distribuidor de **CAMPING GAS**

Germans Masferrer, 41
Carrer del Port, 56
Telèfon 77 03 18

L'ESCALA

TINTORERIA
RENTAT EN SEC

PAQUITA

Germans Masferrer, 13
Telèfon 77 06 70

L'ESCALA

Salle de bains complete
Complete bathroom

Baño completo
Mit Baderaum

Hostal «El Roser»

HOSTAL MIRYAM
HOSTAL REINA

* *

Restaurant

ESPECIALITAT EN PEIXOS i MARISCS

Calefacció Central - Aire acondicionat - Obert tot l'any
Parking Particular

Darrera l'Església. 9

Tel. 972 - 77 02 19 - 77 09 77

L'ESCALA
Costa Brava (Girona)

Restaurant "El Roser 2"

ESPECIALITAT EN PEIXOS i MARISCS

Viver de Llagostes i Mariscs

Local refrigerat - Davant del mar - Obert tot l'any

Passeig Lluís Albert, 1

Tel. (972) 77 11 02

L'ESCALA

Costa Brava - (Girona)

UN ESCALENC RECORDA...

Crec que els que actualment estem entre els 70 i els 80 anys, al marge de les privacions que la majoria vàrem passar, gaudirem d'una infantesa força acceptable, lliure i feliç. Clar que amb alguna excepció.

Començava la nostra tasca a les 8 del matí al col·legi i fins a les 11, i a la tarda, a les 2 fins a 2 quarts de 5, amb mitja hora d'esbarjo a cada interval. Sortíem en tromba per no perdre un sol segon d'aquesta preciosa mitja hora: al pati, els de l'escola privada del Sr. Pepet Sureda i a «la plaça d'Estudi» —actual plaça de l'Ajuntament— els de l'escola nacional. Quan les dues escoles passaren a «l'Ave Maria», uns es quedaven al pati i altres sortien al camp de futbol, segons el joc que cada colla havia escollit.

D'11 a 12, en general, ens entreteníem amb els jocs de la temporada: boles, baldufa, rutila, «rellantimo», la ratlleta, guerra de cap a cap, lladres i guàrdies civils, a «bistri», etc., i a nedar, a l'estiu. «L'Avi Carreter», amb el toc de l'oració del migdia ens avisava que ja eren les 12, l'hora d'anar a menjar «l'es cudella i carn d'olla», el qui en tenia.

En l'espai de després de dinar fins a les dues, gairebé sempre jugàvem un partit de futbol. Els meus pares no volien que hi jugués perquè cada setmana trencava un parell d'espardenyes —que a can «Quimet de l'Adela» costaven 7 o 8 rals— i la meva pobra mare —la Pepa de can Minolet— cada dia a les 2 de la tarda ja m'esperava a la porta de les escoles i, al crit de «vine aquí, pillo punyetero», en fonia un joc de pinyes i bufetades fins que jo aconseguia lliurar-me d'aquella pluja. En aquella lluita resultà guanyadora la pilota.

A la sortida del col·legi, a la tarda, el primer era el berenar: pa amb oli i sal o sucre; pa amb vi i sucre; pa amb una presa de xocolata, de deu cèntims; pa amb tomata i un parell d'anxoves —que llavors era menjar de pobre—; pa amb un pebrot escaparrat i els bocins dintre, amanits amb sal i oli; un moniato bullit al caliu de la cendra de la llar; pa amb un tall de botifarra negra... Tot, però, d'acord amb el so de les butxaques.

Fins l'hora de sopar —entre les 6 i 2 quarts de 8— empalmàvem, altra volta, amb alguns dels jocs abans anomenats, a la «plaça d'estudi» o a la del «Sòl d'en Sagner». A l'hivern, però, quan ja estàvem entre els 11 i els 13 anys i «l'ocellet ens començava a cantar», ja de fosc, els més atrevits anàvem a empaitar les nenes que sortien de cosir, per abraçar-les o arremangar-les i tocar cuixa. Com és natural, ens rebien a cops de puny, «coces» i esgarrapades. En una d'aquestes malifetes, la Caterina Bofill se m'emportà, d'una esgarrapada, uns quants centímetres de pell de la mà dreta. De cares als meus pares, aquella ferida fou una refregada amb la cantonada d'una paret, jugant a «bistri»

BOUTIQUE

لنتا

Avda. Ave Maria s/n

Telèfon 77 04 37

L'ESCALA

De cares a l'estiu, i sobretot per les vacances, entràvem a la glòria: a la platja. Primer, a aprendre a fer les primeres braçades, ajudats per les surades o els pals enseuats de treure les barques i, després, aguantar les bromes dels grans, com els «borreçs» o nusos a les mànegues de les camises mullades amb aigua de mar o amb brou de salar les sardines.

Fet l'aprenentatge de nedar ens aventuràvem a navegar amb semal —on s'hi salaven les sardines amb brou. Era qüestió de lastrar adequadament amb sorra, segons el pes de cadascú, a fi que el «vaixell» servés com cal i no es tombés en bogar amb les mans, o amb una petita inclinació del cos.

Permeteu-me que dediqui quatre mots al grat record d'un bon amic. Respecte a aquest tipus de navegació, i a la que més endavant explicaré, jo crec que, de tenir establerta una graduació, nosaltres haguérem tingut un «al·mirall»: l'amic «Juà».

Amb l'enfila dins la semal, anar a calar-la a la banda de terra del «Cargol» era un petit passeig, doncs, si no recordo malament, es perllongava fins el «Portitxol» o les «Muscleres» i no estic segur de si també s'arribà fins la «Clo-ta».

A part del seu mestratge en aquest tipus de navegació, no podem oblidar el seu saber i habilitat en construir aquelles barquetes de suro, aparellades amb vela llatina i floc, orsa de llauna i lastrades amb planxetes de plom, amb tant d'encert i intuïció que, fixant el timó per cenyir el vent pel costat de borbord, en dies de tramuntaneta, les feia travessar la platja d'un sol «bordo» des de les «Roques d'en Guillem» fins l'escull de «la vinya», a sota ca l'Oller, avui bar El Port.

Conserva encara l'amic Juà, com una autèntica relíquia, alguna d'aquelles barquetes construïdes amb tant d'amor i tan pocs mitjans?

Continuo amb les diversions de l'estiu i les vacances.

A la sortida del col·legi, a la tarda, la fèiem principalment a la platja: jugar a boles o al «guàrdia i la bona col» o a «estupinassos» —cops de corda mullada i draps d'esponjar molls i plens de sorra que ens tiràvem pel cap— fins l'hora de sopar.

Les vacances eren la felicitat gairebé completa: a més d'algun viatge a l'hort o a la vinya, estendre o recollir la xarxa, perllongar palangres o alguna sortida amb el bot per ajudar el pare, ens quedaven moltes hores lliures. Als matins, la corriem pel «Padró» o els «Tres Pins», quan ens donava per construir, cada colla, la seva barraca de pedra, amb les conseqüents batalles a pedrades amb els «mandrons», joncs.

Quan ens cansàvem d'això, la fèiem per les roques de la Punta o del Passeig i estenedors del cementiri, agafant peluts, «petellides» i cargols per fer la «bullida» en alguna de les coves que hi havia entre les roques, abans de fer

**CONFECCIONS
GENERES DE PUNT**

JUYNAR

Carrer de Gràcia, 4

Telèfon 77 07 47

L'ESCALA

Als matins, la corriem pel Padró o «Els Tres Pins».

Bar Manolo

GRAN VARIEDAD DE

TAPAS

BOCADILLOS

MARISCOS

Y LA ESPECIALIDAD DE

GAMBAS A LA MANOLO

Carrer Gràcia – L'ESCALA

l'esplanada de la Punta i el Passeig Marítim. Després de menjar la bullida, alguna vegada, el més atrevit de la colla portava un «paquet de deu» que havia pispat del seu pare o comprat a l'estanc de ca la Jué del carrer major, avui Enric Serra, i fumaven les primeres cigarretes «vulgo-mata-quintos».

L'altra diversió era l'arribada, a la tarda, de les «parelles de bous»: d'en «Baldiret», del «Guallo», d'en «Muné», d'en «Quelus», d'en Pladio, d'en «Pere Fava», del «veterano», d'en «Pona», de l'Anton Cosme, del «nen Ximinis», d'en Lassús, d'en Sampere, d'en «Claudio de la Selva»,... Es muntaven els vogis amb les quatre barres per treure les barques a dalt de la platja. Tot sovint m'agafava jo a una barra per ajudar a treure'n alguna, treball que se'ns pagava amb una «embastada» de «revalla», que ens servia per acompanyar, ben fregidet, el plat de fesoles o de col i trumfa del sopar. També hi havia qui, després de rentar-la, la posava amb molta cura en plats per separat: les palaines, els rogerets, els llussets, els gòmits, venent-los a deu cèntims cada plat, a sota les voltes de ca la «viuda» o a la vorera de la «placeta del peix», avui casa de la Sra. Roser Sureda, vídua Esteva. Aquelles tardes, qui de nosaltres els tenia, es comprava cinc cèntims de pinyons o cacauets torrats a ca la «Rel·lona» o «la Dominga» o a la «Palomia», tal com feien els mariners que es preparaven per sortir a la «prima» amb les barcades: d'en Berol, del «Paisano», d'en Minolet, d'en «Perico Ploc», de «l'hereu Calons»; d'en «Cinto Xuà», d'en Jeroni, de «L'Aruix», d'en Vicenta, de «la Pepeta», d'en Nac, d'en Pepet Fèlix, d'en Pau Tolaguera, d'en Lau Toia, d'«el Rovellat», etc... Voldria assenyalar que amb els noms de les parelles de bous i de les barcades, m'ha donat un cop de mà l'amic Remigi Flaquer, a qui li estan al caure els 89 anys.

Una altra pilleria era alguna correria que fèiem per les vinyes i els horts per tastar els primers «jaumetons», albercocs, préssecs o cireres.

He parlat dels horaris del col·legi i de l'esbarjo, oblidant-me d'algunes fetes que tingueren lloc durant les classes i que, crec, val la pena recordar.

Què me'n dieu d'aquella tarda que en Jaume «Quicus» portà un gatet amagat sota la camisa i que amb els seus «marramiaux» esvalotà tota la classe? I quan, per demostrar que no li feien mal els cops de regla, fotia cops de cap sobre la taula? I de les barrabassades d'en Muné i d'en Quilis, que completaven el «terceto» que posava a punt d'explotar el pobre Sr. Agustí?

Recordem també aquelles meravelloses tardes dels dijous, quan sortíem d'excursió o bé que passàvem dibuixant a la mateixa escola. Llibertat absoluta per anar d'una taula a l'altra a mirar els dibuixos dels companys: dels que ho feien més malament que nosaltres i els dels tres afortunats que ho feien molt més bé: en Pere Sala, en Rafel Ramis i en Joaquim Piqué, als quals, alguna vegada, demanàvem un cop de mà o un consell.

Boutique Seminis

CARINA TORRENT I TEIXIDOR

Carrer del Mar, 3 - Telèfon 77 01 64

L'ESCALA

PERRUQUERIA TORRENT

PER HOMES I DONES

Als nens que avui van a l'escola, els de les generacions actuals, els és permès viure una infantesa com cal?

Com tot, també s'acabaren —per a uns més aviat que per als altres— aquells dies d'irresponsabilitat i benaurança, per entrar de ple en la crua realitat d'aquells anys i dels que es succeïren. Amb tot, considero que per als que encara hi som, és bonic poder recordar aquells primers anys que, no obstant les privacions econòmiques, visquérem com a infants.

Els és permès viure una infantesa com cal als nens de les generacions actuals?

El que sí és segur és que no gaudiran de la sortida, a les tardes, d'aquelles cinquanta o seixanta barcades que, amb les veles desplegades, anaven de la prima als sardinals, ni tampoc no gaudiran de la sortida, els vespres, de la cinquantena de teranyines amb tots els llums encesos, ni de les arribades, d'aquelles, amb peix o sense.

SIDON PASCUAL CALLOL

ELECTRODOMESTICS

LINDAN

A. PRADO

COLOR PAL - SECAM

DISTRIBUIDOR DE

PHILIPS-GRUNDIG

INSTAL.LACIONS D'ALARMA CONTRA ROBOS

Plaça Escoles - Telèfon 77 04 90

L'ESCALA

MAGATZEMS

TITUS

S. A.

CIF A-17/049578

Ctra. Viladamat a Palafrugell, Km. 7

Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

17130 L'ESCALA (Girona)

JOGUETERIA
PAPERERIA
LLIBRERIA

DIARIS
REVISTES

BAMBY

Avinguda Ave Maria s/n
Telèfon 77 00 13

L'ESCALA

JOPA náutica —

CASA FUNDADA EL 1936

Closa del Llop, 116
E-17130 L'ESCALA

Apartat de Correus 101
p.o. Box 101

Tel. 972-77.07.55
Internacional **-34-72-77.07.55

Fax 972-77.09.04
Internacional **-34-72-77.09.04

EMBARCACIONS

MOTORS MARINS

ACCESSORIS

EL PREU DEL PEIX

Crec que la cosa no té remei i ha passat i passa com un fenomen de caràcter general. Em refereixo a la puja de preus, a l'encariment de la vida que ascendeix sense interrupcions.

Ja ho deia aquell pallasso del circ: «—Els millors combatents del món són els espanyols que, després de mantenir tants anys una guerra de **preus**, no han experimentat una sola baixa...».

Però, bromes a part, el cert és que les coses van cares i fins molt cares. Podríem parlar de molts articles sobre els quals no s'entén al cost que han arribat. Fins i tot el peix, que costa un ull de la cara.

No obstant, voldria exposar un punt de vista per dir que el peix no és pas tan car com sembla, que de vegades no paguem el que val.

En refereixo, està clar, al peix fresc de la nostra costa, a l'exquisit que encara agafen els pescadors de L'Escala.

Perquè el producte de la pesca és diferent de les altres coses que comprem i el mariner que es fa a la mar no sap mai el que guanyarà; ha de viure, sí, de la pesca, però té sempre la incertesa, la imprevisió econòmica, de vegades, la lluita contra els elements. Calen les armellades, les batudes, les nanses, els palangres... amb treball i esforç, amb temps insegur o fred, sense saber mai si podran llevar normalment o, inclús, si podran llevar.

Quantes vegades han treballat fins l'esgotament sense profit de cap mena! Quantes matinades entre el mal temps sense haver pescat res!

Si ho mirem des d'aquest punt de vista, podem dir que el peix és car? Perquè, sabeu el que costa agafar un quilo de calamars?

Diuen que el millor temps és durant les primeres setmanes de tardor, quan els calamars es desplacen cercant aliment; van en grup, formant una mola més o menys compacta. Quan el dia cau, en les tardes quietes de setembre, és agradable fer-se a la mar en un bon mariner, amb el llum a popa. En aquelles hores del capvespre el mar queda encalmat, es va adormint; s'arriba al pescall i si no hi ha corrent, un pedralló és suficient per aguantar el bot fondejat que no vagi a l'arrosa.

Un cop el llum encès, es calen les poteres a mig metre del fons, aproximadament, fent-les moure amb moviment de puja i baixa. Si són dos els que pesquen, les estones passen més bé; un cala a popa, sota del llum, i l'altra meitat a l'orla contrària.

L'estrebada del mol·lusc arriba a la mà del pescador amb claredat. Aleshores, cal demostrar la manya, llevant de manera suau i continuada, ja que si es tira massa fort, molt probable que el calamars quedi esquinçat per la finor

PILAR FRANQUESA

Avda. Girona, n.º 3 - Tel. 77 06 46

L'ESCALA

BUGADERIA - AUTOSERVEI

DOLMON

Carrer Codolar, 20.
Tel. 77 00 15

L'ESCALA

de les agulles i es perdi, i si no es lleva ben seguit i es fa una pausa, el calamar s'escaparà amb un salt imprevist.

Perquè la potera no té hams, és un volt d'agulles fines en les quals és fàcil clavar-se, però també desclavar-se.

Aquesta pesca tothom la pot fer, però no tothom la sap fer.

En una ocasió he estat pescant calamars amb un mariner, en el mateix bot, just sota el llum, amb les poteres a uns tres metres escassos de distància. El company va agafar 13 calamars; jo, un de sol, i encara per equivocació. Crec que amb això ja ho he dit tot.

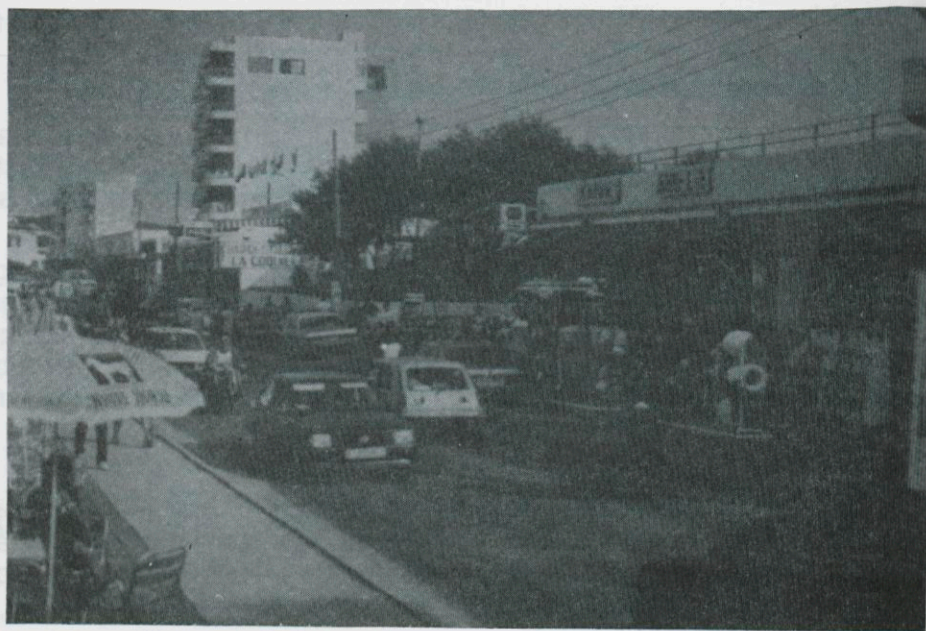
Resulta emocionant quan, després de la picada, llevant seguit, seguit, notes el pes del mol·lusc que puja, que cau en el sarró del bot, esbufegant, d'un color rosat quasi transparent o d'un blanc groguenc pàl·lid amb taques de porpra. Quan passada una estona, el calamar queda quiet en les ombres de la part de proa, es veu fosforejar, incert, com un caputxó de penitent menut, com un petit fantasma de la mar...

Tal com queda narrat sembla molt bonic, i ho és.

Però no sempre passa així. Moltes vegades el mar, que semblava estar en calma, es mou amb un tràngol llarg de fora que dona un vaivé insuportable a l'embarcació; al cap d'una estona, el més normal és que l'estómac us pugi a la boca: el mareig és inevitable.

...El peix no és pas tan car com sembla.
...de vegades no paguem el que val.
...Quantes vegades han treballat fins a l'esgotament sense profit de cap mena!
...Quantes matinades entre el mal temps sense haver pescat res! (Salvador Sala).

Botigues

ELENA

MODES - FOTOGRAFIA - ESPORTS

C/. DEL PORT, 17 i PLATJA - TEL. 77 01 03

AVDA. RIELLS, 58 - TEL. 77 17 52

L'ESCALA (COSTA BRAVA)

Altres ocasions, quan la nit ja és entrada, es gira un vent terral molest, humit, cada cop més desagradable a mida que es refreda. La terra ha perdut l'escalfor del dia i l'oratge es torna fred, amb humitat que penetra. Aleshores llevar la potera és molt penós; les mans molles del cordill que regalima queden encarcarades, balbes, com a l'hivern. També, a voltes, s'aixeca una boira imperceptible que plana sobre el mar i tot queda empapat per la mullena.

Amb bona voluntat es poden superar aquestes incomoditats. Però, i quan el peix no pica? I quan passen estones llargues sense sentir ni un calamars, i cal canviar de pescall i salpar altra vegada?

Ha tombat ja la mitjanit i la pesquera és insignificant...

Si els pescadors són aficionats, la peripècia, encara que desagradable, no té més importància.

Però si es tracta d'un mariner que ha avarat per sortir a guanyar un jornal, perquè és el seu treball i el seu mitjà de vida, llavors, l'estampa de l'home mullat, enfredorit, cansat, arribant a la matinada amb uns calamars al salabret que no fan una terça, resulta patètica, penosa.

Per això, el dia següent, en veure a quin preu es ven el peix a la plaça, penso que no és pas car. No us ho sembla?

SALVADOR SALA

**¿BUSQUES UNA BONA BOTIGA
ESPECIALITZADA EN L'ESPORT?**

.SPORTS SUREDA.

Trobaràs un gran assortiment amb vestimenta, calçats i material esportiu. "Tot amb primeres marques".

Trobaràs també un gran assortit amb pesca d'immersió.

T'ESPEREM...

OBERT TOT L'ANY

VIAJES

ESCALATOUR, S.L.

**ORGANITZACIO DE VIATGES
RESERVES DE BITLLETS
CANVI DE MONEDA ESTRANGERA
LLOGUER DE XALETS I APARTAMENTS**

AGÈNCIA D'ASSEGURANCES GRUP VITALICI

c/. Camí Ample, 2

Passeig de Catalunya

Tel. 77 02 18

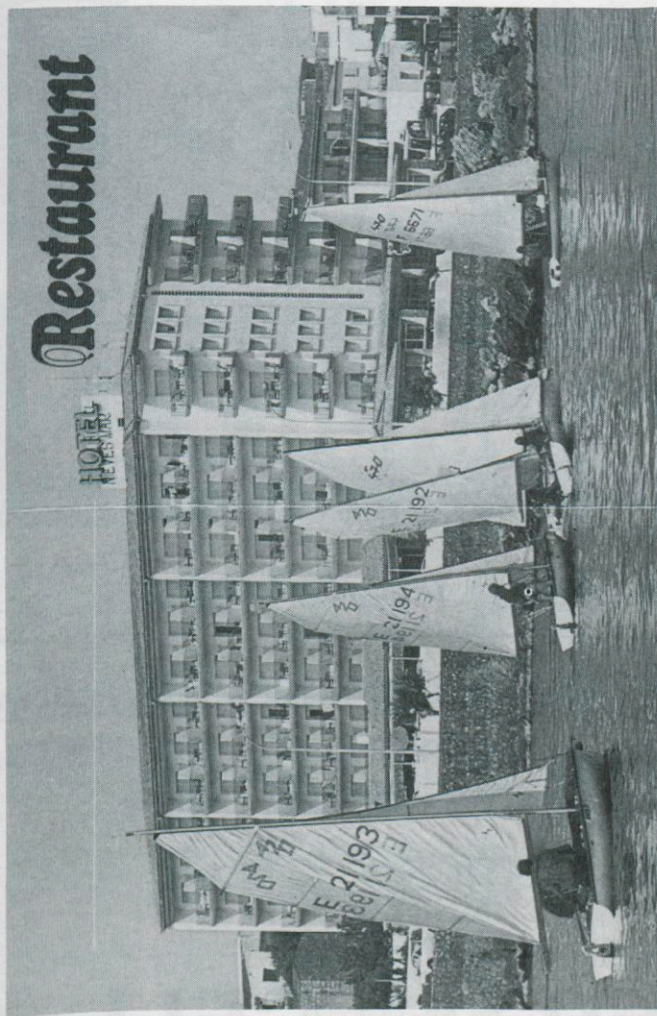
Tel. 75 93 79

L'ESCALA

TORROELLA DE MONTGRI

**HOTEL
RESTAURANT**

"Nieves Mar"

**CUINA D'ESPECIALITATS REGIONALS
SITUAT AL PASSEIG MARITIM
PARKING i JARDI PRIVAT**

**TOTES LES HABITACIONS AMB
BANY, TERRASSA I CALEFACCIO
AIRE ACONDICIONAT AL MENJADOR**

**TENIS - PISCINA - PING-PONG
SALA DE CONVENCIONS**

Carles

PERRUQUER

Carrer Ampuria, 2
Telf. 77 16 55

L'ESCALA

RÀDIO - T.V.
ELECTRODOMÈSTICS

JOSEP M.ª GELI

«CAN FIDEL»

Carrer del Port, 39 - Tel. 77 00 98 - **L'ESCALA**

A L'ESCALA

**—EMPÚRIES—
COSTA BRAVA**

IMMOBILIER VERMITTLER

G GUANTER

Ricard Guanter Flaqué

**AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIARIA
AGENTE DE LA PROPIEDAD INMOBILIARIA
AGENT IMMOBILIER AGRÉÉ
ESTATE AGENT
IMMOBILIER VERMITTLER**

**ASSEGUANCES
SEGUROS
ASSURANCES
INSURANCE
VERSICHERUNG**

Avda. Ave Maria, 18 - Tel. 77 02 72

Avda. Riells, 46 - Tel. 77 00 40

17130 **L'ESCALA**

L'ESCALA

FESTA MAJOR 1989

Dies 1, 2, 3, 4 i 5 de setembre

DIVENDRES 1:

10'30 h: I Trobada de dibuix i pintura infantil. Platja.

23'00 h: Actuació d'en Lluís Llach. Envelat.

DISSABTE 2:

11'00 h: Missa Solemne.

12'00 h: Cercavila de gegants i cap grossos acompanyada per Amadeu i Cia.

13'00 h: Pregó Festa Major. Inauguració exposició «Conreu de la Vinya». Ajuntament.

13'30 h: Sardanes. Cobla Baix Empordà. Plaça Ajuntament.

16'00 h: Cursa Ciclista «III Trofeu Josep Hernández». Avda. Ave Maria.

17'00 h: Animació Infantil Amadeu i Cia. Plaça Víctor Català.

18'00 h: Concert Grup «La Xerinola». Envelat.

19'00 h: Sardanes. Cobla Principal de Banyoles. Plaça Víctor Català.

21'30 h: Focs artificials. La Ribera.

22'00 h: Sardanes. Cobla Principal d'Olot. La Platja.

23'00 h: Ball. Ebanó i Orquestra Aquarel·la. Envelat.

DIUMENGE 3:

- 11'00 h: Jocs Infantils. La Platja.
- 12'00 h: Festival Nàutic. La Platja.
- 13'00 h: Sardanes. Cobla Marina. Plaça Avi Xaxu.
- 17'00 h: Els Farsants: «Bugada amb sol major». La Riba.
- 18'00 h: Concert. Orquestra Marina. Envelat.
- 19'00 h: Futbol. L'Escala-Girona. Camp Futbol Miramar.
- 19'00 h: Sardanes. Cobla Foment. Plaça Col·legis.
- 22'00 h: Sardanes. Cobla Foment. La Platja.
- 23'00 h: Ball. Orquestra Marina i Conjunt Nevada. Envelat.

DILLUNS 4:

- 11'00 h: Gimcana Ciclista. Ave Maria.
- 13'00 h: Sardanes. Cobla Foment. La Platja.
- 17'00 h: Espectacle Infantil. Bonny Caroly. Plaça Víctor Català.
- 18'00 h: Concert. Janio Martí. Envelat.
- 19'00 h: Sardanes. Principal Olot. La Platja.
- 22'00 h: Sardanes. Cobla Ciutat de Girona. Plaça Escoles.
- 23'00 h: Ball. Janio Martí. Envelat.

DIMARTS 5:

- 11'00 h: Gran Cursa Mixta Monopati/Bicicleta.
- 13'00 h: Sardanes. Cobla Foment. La Platja.
- 17'00 h: Animador. Fi de Festa Infantil. Plaça Víctor Català.
- 19'00 h: Futbol.
- 19'00 h: Sardanes. Cobla Baix Empordà. La Platja.
- 22'00 h: Sardanes. Cobla Principal Banyoles. La Platja.
- 23'00 h: Ball. Los Diablos i Setson i Blas. Envelat.

NOTA: Els dibuixos i pintura de la VII Trobada s'exposaran a la sala d'exposicions municipal.

FARMACIA

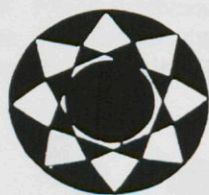
SALVADOR ALARCON BLASCO

Carrer del Port, 44

Telèfon 77 13 75

L'ESCALA

Souvenirs

Jovi

LA PLATJA

L'ESCALA

TEL. 77 05 40

(COSTA BRAVA)

cafeteria • pizzeria • restaurant L'ESCALA

OBERT
TOT
L'ANY

creperia • geladeria

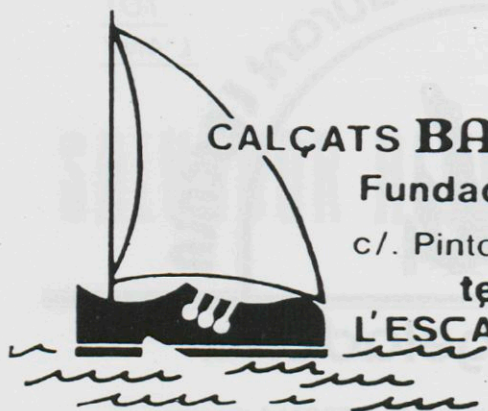
Plaça Correus, s/n. - Tel. 77 26 02 - 17130 L'ESCALA (Girona)

B O D E G A

S. SALA

c/. L'avi Xaxu, s/n

L'ESCALA (Costa Brava)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

c/. Pintor Joan Massanet, 10

tel.770253

L'ESCALA (Costa Brava)

CALÇATS DE TOTA MENA

ESPECIALITAT EN MAINADA

GRAN ASSORTIMENT

D'ESPARDENYES CATALANES

CALÇATS ESPORTIUS

SORTOSOS ELS PARES... QUE TENEN UNS FILLS PERFECTES

El Fabra defineix la Pedagogia com la ciència o art d'ensenyar i educar els nois. Així de senzill.

Però això que sembla tan simple, en la realitat resulta que no ho és tant i que es complica d'allò més.

La primera pregunta és obligada: a qui correspon la tasca de pedagog, és a dir, qui ha d'exercir l'ensenyament i l'educació dels nens?

No volem pas entrar a fons en un estudi exhaustiu dins una temàtica en la qual no n'estem especialitzats, però sí que, tot basant-nos en fets d'experiència, podem donar unes dades prou clares i verídiques.

Òbviament, per l'estona que passen amb uns i altres, aquella funció és cosa dels pares —per principis i per una relació directíssima—, i és cosa també dels professors, educadors i responsables en les activitats extraescolars, d'esport o lleure.

Hem llegit o sentit moltes vegades que s'acusava alguns pares de poca dedicació als fills i, a l'inrevés, d'altres pares també rebien crítiques, aquests per no deixar sortir prou els fills i relacionar-se més amb el medi ambient i els companys. Com es diu vulgarment, totes les masses piquen o, si voleu, tots els extrems es toquen.

Aquesta tasca educativa que comparteixen tots els qui conviuen amb els joves requereix, sobretot, **COL-LABORACIÓ**, especialment els educadors, que no tenen una relació tan directa amb la mainada o no acaben de conèixer-los prou.

NOVETATS

MARGARIDA

ARTICLES DE PELL
BRODATS
BATES i DAVANTALS

Maranges, 24
Telèfon 77 00 87

L'ESCALA
(Girona)

CENTRE DE JARDINERIA

AGRO - QUÍMICS
MATERIAL DE JARDINERIA i HORT
FLORS, LLAVORS i PLANTES
REGS PER ASPERSIÓ manual i automàtic

Avgda. de Riells, 20
Telèfon 771271

17130 L'ESCALA
(Girona)

Per a una tasca eficaç i positiva, educadors i responsables han de comptar amb la plena confiança dels pares i han de gaudir d'una total llibertat a l'hora de poder fer complir el nen amb el seu deure. Malament rai els pares que no admeten que es cridi l'atenció als nens, se'ls castigui o se'ls expulsi d'una activitat determinada si el comportament de l'infant és, amb reiteració, impertinent i poc correcte.

I aquest és un problema que es dona molt avui dia.

«—El meu nen pla que ha fet això! Ni pensar-hi. Ell no és capaç de fer-ho!».

Són respostes ben corrents de mares que, incrèdules davant l'observació que del seu fill se li fa, no vol admetre que aquell hagi comès una «gamberada» o no accepta que, per manca de disciplina, se li hagi aplicat un càstig significatiu donat el cas.

Postures dels pares com aquesta contribueixen ben poc a facilitar la tasca educativa. Excés d'amor propi —a un mateix o descendents— i nul·la confiança en l'educador són les causes més pròpies, en aquests casos, per part dels pares en relació al problema.

I és que en tots els ordres de la vida, difícilment es pot anar endavant si no s'intenta corregir quan es cometen errades. I per corregir, cal admetre l'error. I només en aquest cas es pot dur a terme una bona tasca educativa consistent a rectificar el que es fa malament i orientada a anar adquirint una ferma i pròpia personalitat, admetent —com humans— les nostres falles, única via per adreçar camins irregulars i poc sòlids, a on dèries pròpies d'una edat difícil i d'una perillosa evolució de la societat ens porten.

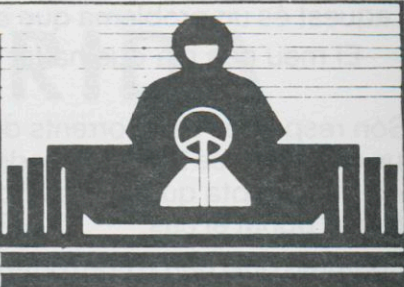
La joventut, avui dia, té al seu abast de tot. Parlant clar, «graneja» i no se n'adona del molt que disposa per instruir-se, realitzar-se com a persones i fruir, en moments d'esbarjo, —sense fer-ne massa cas— d'unes instal·lacions i oportunitats que avui envegem els d'anteriors generacions.

Aquest jovent «perfecte» —ben motoritzat, butxaca plena i el jo per bandera—, que tot ho fa bé, mai no sabrà agrair el que han fet per a ell unes persones —educadores—, entre d'altres coses, perquè els pares no se'n donen prou compte del molt que fan aquelles per a llurs fills i sí, en canvi, creuen que ja tenen l'obligació d'encuidar-se'n, tot aguantant, de vegades, tota mena d'actituds xulesques i de perdona-vides.

Però que no se li acudeixi mai a aquest responsable dels nens, de notificar-ho als pares, perquè ho té clar. A més de no reconèixer a aquesta persona tot el que fa per al seu fill, a més a més, encara, en algun possible litigi que no admet discussió, el pare sempre donarà la raó al nen. I és que per als pares, malauradament, llurs fills solen ésser perfectes.

No hi ha dubte que per ésser un bon pedagog, cal tenir caràcter i molta mà esquerra, saber comprendre la mainada, entendre les seves reaccions, etc., etc. Però no n'hi ha prou. Cal l'ajuda i la col·laboració de les persones més vinculades a aquella criatura i cal també, com en totes les coses d'aquesta vida, sort.

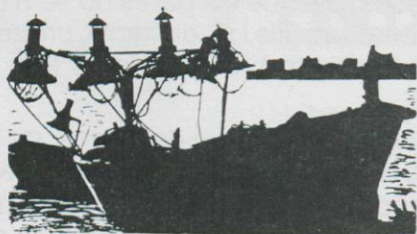
KARTING
L'ESCALA

Cta. L'ESCALA - TORROELLA

BAR - RESTAURANT

Cala Riells

Xef de cuina: **JOSEP PERACAU**

Camí Ample, 48
Telèfon 77 10 86

L'ESCALA

El pedagog, l'educador, el responsable —o digueu-li com vulgueu— exerceix una funció —la majoria de vegades fora d'horari laboral i de manera totalment desinteressada— que té un rerafons que molts pocs saben veure o no volen veure. Quan es posa a disposició d'altres, sigui per ensenyar-los, vigilar-los o entrenar-los, està fent quelcom més que aquella matèria específica. Aquell educador es dona als altres i allò que ell té —coneixements, experiència...— ho comparteix a fi que ho assimilïn. Hi ha una relació humana important, una voluntat d'ésser útils i de fer quelcom per als altres.

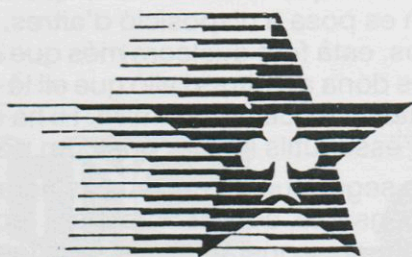
Aquest servei, ben segur que no es veu ni s'agraeix. Però, sortosament per a l'educador o responsable, aquest no espera reconeixements ni copets a l'espatlla, sinó que segueix, constant, en la seva tasca i no el mou cap més altra intenció que la de servir i donar-se als altres, perquè aprecia el jove i vol el millor per a ell.

Certament, en ben pocs casos els joves compten amb una maduresa tal que els permeti valorar i donar la justa importància a aquests fets, però és preocupant que els pares, d'un bon principi, no hagin fet tot el possible per fer-los-hi veure la transcendència d'un respecte, unes atencions, una consideració i un agraïment quan les circumstàncies ho requereixen, el qual pressuposa actuar sempre amb modèstia, acceptant la petitesa de la persona humana enfront els qui amb ella conviuen i tot el que l'envolta.

Per tant, és aquesta modèstia la que cal inculcar a l'adolescent en una edat difícil i al qual li sembla —com es diu vulgarment— que s'ho ha de menjar tot. I la mateixa modèstia ha d'acompanyar els pares els quals, lluny de partidismes envers els fills, han d'admetre i acceptar amb dignitat que aquells —els fills— siguin advertits o castigats quan llur comportament no hagi estat prou coherent.

És la del pedagog una tasca feixuga, poc vista, poc valorada..., en definitiva, un repte, però ell ja ho sap, sobretot quan es troba enmig del recorregut i amb tot un seguit d'obstacles, sobretot actituds del nen que poden portar a una situació límit i irreversible i, de vegades, ja és massa tard perquè a ells, els pares, també se'ls ha escapat el control de llur fill.

En qualsevol cas, i ja per acabar, quedi constància d'unes quantes reflexions al voltant d'aquestes relacions pares-fills-educadors, de vital importància en la formació del jove, el qual ha de comptar amb uns pares que col·laboren i s'oblidin que tenen... uns fills perfectes. Que pensin que no tot ho fan bé, que s'equivoquen sovint i que els queda molt i molt per aprendre en aquesta vida. Només així, humils i modestos, seran capaços ells mateixos, amb la pròpia personalitat, d'anar rectificant poc a poc i d'obrir-se camí.

EUROGAME, S.A.

**MAQUINAS RECREATIVAS TIPO B
VIDEO JUEGOS
PIN-BALLS
BILLARES AMERICANOS
ATRACCIONES**

C/. Close d'en Llop, s/n.

L'ESCALA (Girona) ESPAÑA

(972) 77 05 12

Telex 57 35 6

XIQUETS

ROBA PER A MAINADA I JOVENT

Avi Xaxu, 9
Tel. 77 03 76
L'ESCALA

Mobles Bigarós

BAMBU - TERRASSA - JARDI

Avgda. Ave Maria, 27 - Camí Ample, 4
Tels. 77 19 48 i 77 04 39

L'ESCALA
(Girona)

San Miguel

NATURALMENT

Tri Naranjus

sin burbujas

Seven-Up®

— vi —
Cavi Miquel
El nostre vi
de confiança

KEY

EL GRAN
TENTEMPIE

AIGUA DE
VILADRAU®

DISTRIBUÏDOR OFICIAL

casa darnés

Magatzem de TORROELLA DE MONTGRÍ (Tel. 75 94 04*) per:
TORROELLA DE MONTGRÍ - LA BISBAL - BEGUR - PALS - L'ESTARTIT - L'ESCALA i S. PERE PESCADOR.

Magatzem de SANT JULIÀ DE RAMIS (Tel. 20 73 03) per:
GIRONA - SALT - ANGLÈS - BANYOLES - LLAGOSTERA - CASSÀ DE LA SELVA i CALDES DE MALAVELLA

Magatzem de SANT FELIU DE GUÍXOLS (Tel. 32 11 33) per:
SANT FELIU DE GUÍXOLS - S'AGARÓ i PLATJA D'ARO

Magatzem de MONT-RÀS (Tel. 30 38 00) per:
PALAMÓS i PALAFRUGELL

Magatzem de VILAFANT (Tel. 54 61 11) per:
FIGUERES - LA JONQUERA i AMPIJRIABRAVA

Magatzem de SANTA SUSANNA (Tel. 763 43 03) per:
MALGRAT - PINEDA i CALELLA

L'ECONOMIA ESCALENCA EN EL MIL SET-CENTS

Cada vegada que passo pel carrer del Pintor Enric Serra, en el seu començament, prop de la platja, no deixo mai de fixar-me en la façana de la casa pairal dels Maranges, en la qual s'identifica fàcilment una modificació de les seves obertures i intento descobrir quines són les pedres que pertanyien al monestir de Sant Pere de Roda. Totes semblen relativament iguals, però sé que n'hi ha unes quantes que foren traslladades per mar des del monestir benedictí fins L'Escala, en uns moments que el convent estava en decadència i s'expoliava la pedra per construir cases. Moltes d'aquestes pedres desapareixen entre murs de calç i arrebossats, i es perdien en l'anonimat. Però les de la casa dels Maranges estan a la façana, visibles, fent-se presents en la seva magnificència i la seva història. Tal vegada siguin les pedres de més assaboriment històric de la vila, a descomptar les tretes de les ruïnes d'Empúries.

Aquesta consideració del passat, se m'acudeix en llegir un llibre que, sobre l'economia a les comarques gironines en el mil set-cents, ha escrit el senador gironí Francesc Ferrer, per cert molt documentat. En aquesta exposició es parla d'un creixement demogràfic i d'una gran transformació agrícola i industrial, tot i ésser un període orfe de llibertat i amb una imposició de pèrdua de la identitat catalana per part del Govern Central. Per ésser unes dades d'interès històric, recollides als Arxius de la Cambra de Comerç i a les dependències centrals, crec d'interès reproduir-les.

En transformació agrària, explica que el regatge més important d'aquesta zona, el rec del Molí, construït entre Colomers i Sant Llorenç de les Arenes, i que anava fins L'Escala on movia els molins d'arròs. El rec i els molins eren propietat del Marquès de Ciutadilla, emparentat amb els Sentmenat i, per això, era també conegut com a «Rec de Sentmenat».

De caràcter industrial, informa que del port de L'Escala es feien a la mar vaixells carregats de vi cap a Itàlia i tornaven amb gra i coses que mancaven al país.

PIZZERIA

LA PALMERA

GRAN ESPECIALITAT EN
«PIZZES» i «GRILLADES»

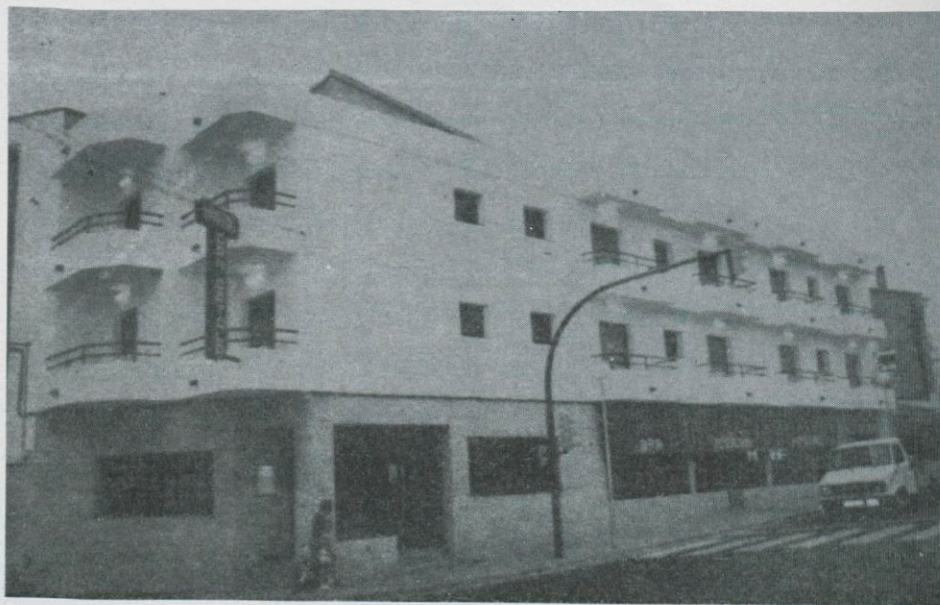
Carrer La Torra, 64

Telèfon 77 03 03

L'ESCALA

Les pedres de la façana dels Maranges tal vegada siguin les de més assaboriment històric de la vila, a descomptar les trestes de les ruïnes d'Empúries.

HOSTAL - Restaurant

Càn Català

Plaça de les Escoles
Tel. 77 04 43

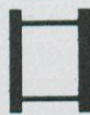
L'ESCALA
(Costa Brava)

Entre 1775 i 1779, la situació manufacturera de L'Escala es fonamentava en els diversos molins d'arròs, 18 embarcacions i 60 llaguts, molta pesca d'anxova i poc corall. Els veïns treballen en tots els rams, i s'afirma que «guanyen bons jornals i no hi ha pobres».

En un altre document del 1765 apareixen 49 embarcacions a L'Escala, que superava Roses, que només tenia 41 embarcacions, el que demostra que en pocs anys augmentà la seva capacitat pescaire. L'anxova era conservada i aquí hi ajudaven bàsicament les dones, encara que també es dediquen a fer puntes que també exportaven. La pesca estava subjecte a la «jurisdicció senyorial» amb uns delmes que calia pagar al Duc de Medinaceli, com hereu dels comptes d'Empúries.

Resulta igualment curiós les inversions fetes en «fusta» per a la construcció de naus. S'explica a l'esmentat estudi que la burgesia comercial de L'Escala era la més activa en el finançament de la marina mercant. El primer negociant a invertir fou Josep Molinas, el 1776, que «posà un setzè més un trenta-dosè en el pinc Nuestra Señora del Carmen, fet a Sant Feliu de Guíxols. El 1796, a L'Escala es promou un llaüt de tràfic que patroneja Pere Maranges, i se'n fa quatre parts, entre Miquel i Francesc Manegat i els patrons Pau Torrent i Francesc Ximinis. Jaume i Miquel Manegat, aquest mateix any, posen un setzè cadascun en el bergantí de 100 tones Sant Sebastià i, finalment, Jaume Manegat esmerça també una part en el llagut patronejat per Francesc Ballesta, de Cadaqués. Un altre negociant, Dídac Sastre, inverteix conjuntament amb Teresa Oliveres i Marià Pujol en el canari de 16 tones Virgen del Carmen, que patroneja l'escalenc Joan Oliveras. El patró Pau Torrent tenia, com a únic propietari, dos falutxs: el Sant Antoni de 4 tones i el Santa Mariana de 70 quintars mentre era patró de la tartana Virgen de las Glorias de 100 tones. I el patró Joan Rosa va comprar tres quarts del canari San Antonio de Padua de 16 tones. El pagès Baudili Saguer el 1784 i el 1795 va invertir sengles trenta-dosens en un llondro i un pinc, respectivament».

Amb aquestes dades es demostra el moviment progressiu que experimentava L'Escala en aquells anys de transformació, quan la vila era només una població de 1.383 habitants amb 1 comerciant, 25 artesans, 60 jornalers, 16 pagesos i 40 mossos.

**NOVA
PHOTO**

DE
JAUME SAGRERA

Fotocòpies via telèfon N.º 772761

SERVEI DE TELEFAX:

ESTUDI FOTOGRAFIC

SERVEI DE REVELAT EN COLOR,

BLANC i NEGRE, EN 1 DIA

FOTOGRAFIES PER CARNET

DE MAINADA

i REPORTATGES DE CASAMENTS

Carrer del Port, 34
Telèfon 77 12 85

L'ESCALA

calçats

la mar

PELL - PIEL - CUIR - LEDER

Carrer Maranges, 2

L'ESCALA (Girona)

SNACK BAR

GALAN

PLATS COMBINATS

Corriol de L'usac

Telèfon 77 01 40

L'ESCALA

CARNISSERIA
CASAS

Plaça Víctor Català, 6 - Tel. 77 00 93 - L'ESCALA

Caixa de Girona

ELS JOVES DE CASA NOSTRA I LA MORAL DEL «BENESTAR»

Estic dinant. Truca el telèfon. Un article per al llibre de la «Festa Major», com cada any.

—De què voleu que parli?

—Vostè mateix, del que vulgui, ja ho sap.

El fet que es digui que temes per mi utilitzats, alguna ocasió, aixequen polèmica és un comentari que no m'engresca a escriure, però la meua consciència em fa acceptar l'encàrrec.

Quin és el problema més greu dels nostres pobles que sigui més urgent? Els Joves?

Amb els companys sacerdots ens hem passat dos anys estudiant la problemàtica dels nostres joves per tal d'ajudar-los i acompanyar-los en la seva formació integral. Parlem-ne.

Sota el pretext del respecte a les consciències, la nostra societat pretén presentar-se com a neutre. Per això, fa un gran silenci entorn de Déu i es carrega les actituds fonamentals de la persona. Estem immersos en una societat «permissiva». La moral que caracteritza aquesta societat és la MORAL DEL BENESTAR: «És bo allò que produeix benestar i és dolent el contrari».

És tràgic ser educat amb la creença que la vida consisteix en això: «**gaudir del benestar**», un ideal ben escarransit. Aquesta formació només pot conduir al més rotund del fracassos: manca de voluntat! Els grecs ens van ensenyar que **la virtut pròpia del jove** era la FORTALESA.

Davant la moral del benestar potser hauríem de posar la moral de la fortaleza. Amb aquesta educació permissiva, tolerant i esponjosa descobrim que el consumisme no és pas només la febre de comprar i gastar sinó **TOT UN ESTIL DE VIDA**: una vida sense preocupacions transcendents ni de cap mena, amb un marcat accent individualista i hidionista-narcisista. El nostre món manipula i empeny els joves cap a la vulgaritat, la mediocritat, la frivolitat i la desesperança.

En aquests moments en els quals els bons educadors i bons pares busquen la resposta educativa per als nostres joves, crec ben sincerament que és urgentíssim acudir a l'Evangelí.

FORJA, ALUMINI
I PORTES BASCULANTS

Serralleria Sués, S. A.

Avda Girona, 54
Tel. 77 04 67

L'ESCALA
(Girona)

T
ot

Boutique

I

M
és

Ave Maria, 43
Tel. 77 12 03

És urgent redescobrir la moral cristiana. No el moralisme! La resposta és l'amor que regalima del MANAMENT NOU de Jesús de Natzaret. Però a estimar se n'ha d'aprendre. És difícil enmig de la bullida de sentiments i emocions pròpies de l'Edat. L'Amor reclama constància, tenacitat, abnegació, donació i entrega incondicional.

La solució, els joves no la trobaran en la moral del benestar sinó en la **moral de l'esforç, de la capacitat de superació**. Manquen adults capaços d'acompanyar els nostres joves per aquests camins, que els facin trobar el **bon gust de les coses boniques i ben fetes**.

Els joves, i també els adults, hem perdut el sentit de la vida: res no satisfà, res no impressiona, les relacions interpersonals són superficials, les esperances no van més enllà del cap de setmana; estem plens de mitjans però com a persones estem buits. Ajudem els joves a formar-se integralment, a ser molt persones, a estimar els valors espirituals. Ajudem-los a **trobar sentit a la vida**.

Sobren adults per criticar els joves; manquen adults que vulguin fer l'acompanyament dels joves amb el seu testimoni estimulants i comprometedor. Qui s'hi apunta? Val la pena! Els joves ho necessiten i és molt urgent. Podríem perdre el tren.

Nosaltres, els sacerdots de l'Arxiprestat del Montgrí, ens hi apuntem.

Ajudem els joves a formar-se integralment, a ésser molt persones.

MOSSÈN SALVADOR JUÉ, Pvre. Rector Arxiprest

*"la Caixa" és sempre present
en les manifestacions tradicionals
de la nostra terra.*

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

ESPECIALITATS EN TAPES
i MARISCS

Bar LA PUNTA

JOAN HUERVA

EL QUE TE BON PALADAR
SAP ON ES EL «BAR LA PUNTA»
I QUI S'HI VOL ENTAULAR
SI NO HO CONEIX HO PREGUNTA

Passeig Dr. Isern s/n

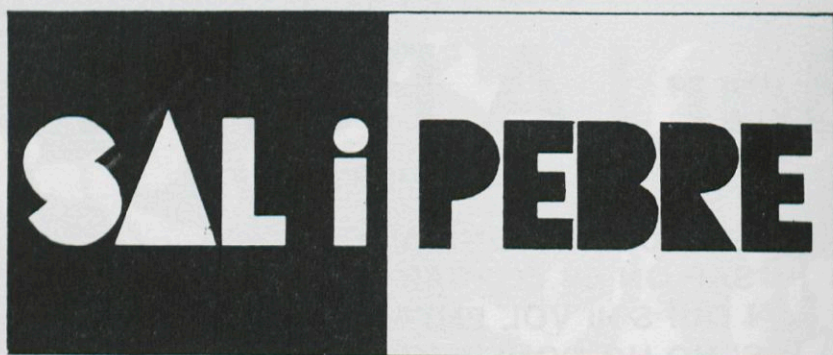
L'ESCALA

Santa Màxima. 29

Tel. 77 04 78

L'ESCALA

Rostisseria - Charcuteria - Autoservicio

Tel. 77 18 02 - MONTGÓ

queviures

Mercè

c./Ave Maria, 36 · Tel. 77 00 83

L'ESCALA (Costa Brava)

RÀDIO L'ESCALA

EMISSORA MUNICIPAL - F.M.

SO ESTEREOFÒNIC - 107.6 MHz

LA COMUNICACIÓ FALTA CADA VEGADA MÉS

És veritat! Si us hi heu fixat, ara ja no es fa servir el tam-tam ni la campana quan hi ha foc, ni tampoc no es fan servir els xiulets. Molts no us recordeu ja de xiular... Però no és aquesta l'única que es troba a faltar perquè els senyals de fum ara ja no provenen de les torres de comunicació, provenen de les torres d'escapament de gasos de fàbriques inconscients. Però tampoc no és això, és una altra. Hi ha una cosa que en diuen comunicació, com el que passa amb la tele i el que la mira, però serveix de gaire?

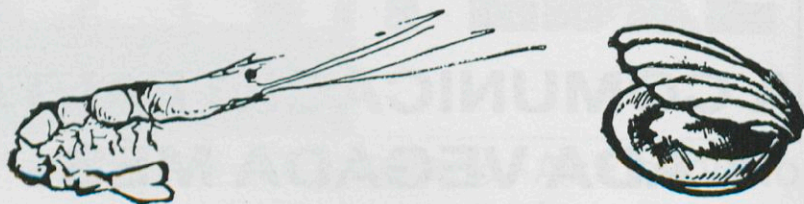
Es tractaria de reinventar la comunicació «digueu-n'hi com vulgueu», de forma que suposés que jo us dic alguna cosa, vosaltres hi pareu atenció i llavors actueu segons heu entès la IDEA que jo us he intentat comunicar.

Aquesta és la comunicació que falta cada vegada més. La comunicació s'ha tornat, cada vegada més, una cosa quotidiana en declivi i que s'ha convertit en totalment passiva. La majoria ens aturem una vegada hem rebut la idea, el missatge, la notícia, la informació... Aquí hi ha alguna cosa que no gira del tot rodó. Després de rebre, el que proposo que fem és que elaborem i actuem. Elaborar la **nostra** visió de la IDEA i actuar segons ens sembli però sabent que tenim un altre punt de referència.

El fet que nosaltres actuem implica una altra comunicació. És aquesta la comunicació que provoca una altra comunicació la que m'agradaria que es posés de moda, perquè ara tot semblen monòlegs dels més avorrits. D'altra banda, crec que això no deixa de ser-ne un de tants. I de monòlegs, la veritat, no m'agrada escoltar-ne massa, perquè corres el perill que, a la llarga, tots et sonin al mateix: a buit.

Per evitar que et soni a buit, ho has d'emplenar tu, amb la teva idea, amb la teva imaginació... i després actuar, ja que del contrari aquestes ratlles no

RÀDIO L'ESCALA
EMISSOR
50 ESTER
PEIXATERIES

MASAFONT

Carrer Enric Serra, 1 - Tel. 77 01 34

Carrer Ave Maria, 59 - Tel. 77 00 80

L'ESCALA (COSTA BRAVA)

hauran servit de res. Aquesta és, una mica, la comunicació que estem buscant des de l'emissora municipal. L'any passat, en aquest espai entorn la festa, convidàvem a tots a participar en la nostra entitat. Aquest any, de més a més, ens agradaria aconseguir que, almenys en algun moment, alguna de les moltes coses que passen per la ràdio fes que es disparés aquest mecanisme de comunicació.

Tot s'hi val per provocar-ho. Per què no? Però per si un cas, crec que la ràdio n'és un bon mitjà. I el tèniu a l'abast. Aquest any, de més a més, és una mica especial perquè celebrarem els cinc anys d'existència de la nostra emissora. Cinc anys de peripècies i de **comunicació** d'inquietuds, d'idees, de sentiments, d'il·lusions, d'impressions, d'informacions, de música, de comunicació, en definitiva.

D'aquí a un parell de mesos en sentireu a parlar més però segurament no estarà de més que ara en parli només una mica. Tindrem una setmana una mica mogudeta a finals de novembre.

De moment, espero que us ho passeu bé aquesta festa, que us diverti, que xaleu força i que us comuniquem al màxim.

Els que estem a la ràdio ho farem. A passar-ho bé!!!

LLUÍS BRUGUERA I CORTADA
Coordinador del Servei

CONFECCIONS

BRUGUERA

Carrer del Mar, 5

Telèfon 77 02 77

L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS SANITARIES

ELECTRIQUES i CALEFACCIO

FERRETERIA

ARTICLES REGAL

ELECTRODOMESTICS

Plaça Víctor Català, 17

Telèfon 77 01 99

L'ESCALA

«MARE DE DÉU DEL CARMÉ»

Any 1956

Digníssimes autoritats, venerables vellets, respectables senyores i senyors:

En aquesta joiosa festa a on es posa una vegada més de manifest tot el respecte, gratitud i consideració envers vosaltres, venerats vellets, vull també contribuir, encara que en migrat grau, aportant la meva ombra de pols en aquest sentit acte. Més que altra cosa, és una evocació sentimental, un modest homenatge a tots aquells que quan nosaltres començàvem a donar els primers passos en la vida, ells ja havien fet el viatge de retorn i es trobaven a port, per gaudir d'un ben guanyat i merescut repòs. I com a homenatge a tots vosaltres, venerables vellets, permeteu-me recitar del meu estimat i volgut oncle, conegut de tots vosaltres per en «Joanet Calafat» la poesia que porta per títol «Vela Blanca», que malgrat lluny de les nostres fronteres el seu esperit és i serà sempre entre nosaltres.

Vela Blanca de la nau,
que et gronxes cim les onades;
taca clara en el mar blau
i que vas, en santa pau,
vers rutes assolellades.

Vela Blanca, triangular,
missatgera de bonança;
en la llum del matí clar,
ets joia del despertar
i ets guspira d'esperança.

Vela Blanca com llençol
fet de plomes de gavina,
que et besa, ardit, l'oratjol,
quan gambadant, mestre sol,
t'inunda de llum divina.

Vela Blanca de la nau
com floc d'escuma esponjosa,
entre el mar i el cel tan blau,
no saps pas el que hi escau
ta blancor meravellosa!

JOSEP BALLESTA

SPORTS HERNANDEZ

ESPECIALITAT BICICLETES COMPETICIO

VENDA i LLOGUER

Vente et location de Vélos

Bicycles to rent and for sale

Fahrrader zu vermieten zu verkaufen

C/. dels Horts, 7

Tel. 77 07 30

L'ESCALA - Girona

Diada de la festivitat del Carme. Homenatge a la Velleza.

**ESMORZARS
I BERENARS**

**GRANJA BAR
L'ARCADA**

**ESPECIALITATS: ENTREPANS
XOCOLATA DESFETA
CREMA CATALANA
SUISSOS
XOCOLATA AMB XURRUS**

C/. Alfoli, 11

L'ESCALA

boutique

Vilabrú

Carrer del Port, 12-14 - Tel. 77 06 73

L'ESCALA · COSTA BRAVA

Acquarium

DISCO

L'ESCALA

Banco Hispano Americano

US DESITJA

BON APLEC

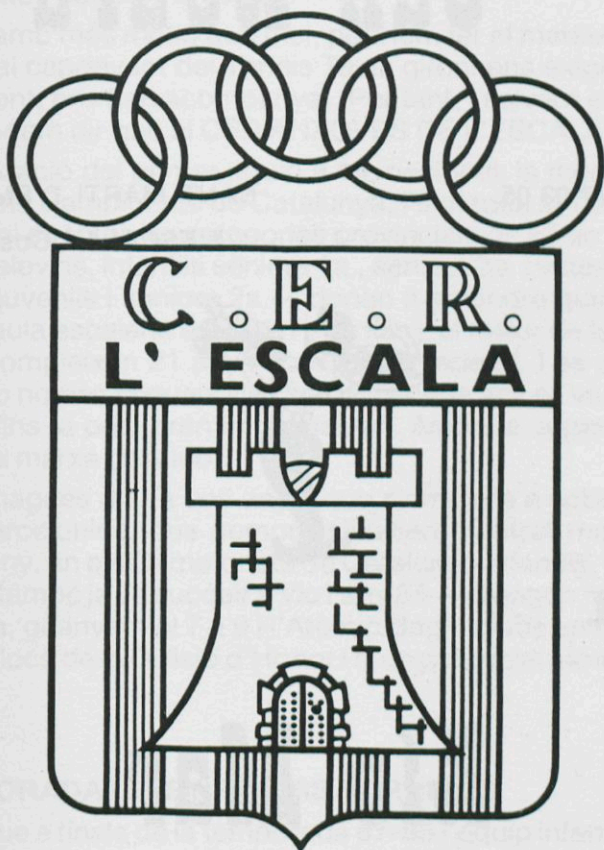
L'ESCALA - 88

SERVEI DE CAIXER AUTOMÀTIC

Carrer Enric Serra, 10 - Telf. 77 09 21

L'ESCALA

PENSIO-RESTAURANT

Can Roura

Telèfon 77 03 05

SANT MARTI D'EMPURIES
L'ESCALA - Costa Brava

HOTEL

Río Mar

Sant Martí d'Empúries

Telèfon 77 03 62

L'ESCALA

TENNIS TAULA

Sovint encetàvem el comentari de TENNIS TAULA amb adjectius elogiant la temporada del CER L'Escala.

Enguany, amb més motiu que mai, podríem fer el mateix. Però la privilegiada situació al capdavant del Tennis Taula gironí ens exigeix uns resultats que, sortosament, ens han acompanyat. Per tant, i salvant eufòries més que justificades, podem dir que el CER ANXOVES DE L'ESCALA ha complert.

La consolidació del primer equip a 1a. nacional, la medalla d'argent de l'equip infantil als Campionats de Catalunya, l'èxit total al Torneig Fires Girona-88 i el domini en totes les categories provincials on s'han aconseguit cinc campionats —alevins, infantils sèniors 1a., sèniors 3a. i veterans— i dos sub-campionats —juvenils i sèniors 2a.— donen a entendre que el moment que viu el Tennis Taula escalenc és òptim i, de llarg, el millor de la nostra història, de la qual s'acompleixen 21 anys com a club federat. I és que la secció de Tennis Taula no només segueix viva sinó que cada any es va superant i obtenint fites que, fins fa poc, eren impensables. Aquesta superació és el millor símptoma de la marxa del club.

Ningú no hagués dit, fa uns anys, que s'arribaria a sobrepassar el llistó dels equips barcelonins, que sempre s'havien mostrat molt superiors. En canvi, aquest any, en els Campionats de Catalunya Infantils, el CER ha tornat a ésser —com també ja va succeir a Vic l'any 85— el segon millor equip infantil de Catalunya, guanyant el 7 a 9 i l'Atòmic Bagà, clubs amb el primer equip en els primers llocs de la Divisió d'Honor i d'un potencial molt superior al nostre.

LA PRETEMPORADA I ELS PRIMERS TORNEIGS

Després que a finals de la temporada 87-88 l'equip infantil obtingués una classificació memorable —ni més ni menys que un lloc entre els vuit primers— en els Campionats d'Espanya a El Ferrol, s'afrontava la temporada 88-89 amb unes perspectives immillorables a les categories infantil i juvenil i el clar objectiu, després del brillant ascens, de consolidar el primer equip a 1a. nacional.

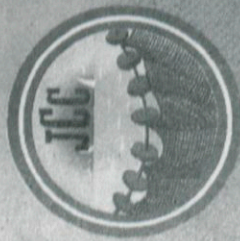
Els alevins Josep Ma. Vargas i Robert Coll prenen part, l'estiu 88, en una de les estades esportives de Tennis Taula, organitzades per la Direcció General de l'Esport, a Santa Coloma de Farners del 25 de juny al 6 de juliol.

Salaons d'Anxova

Pes brut: 3.650 grs. Pes net: 1.550 grs.

CASA CALLOL I CALLOL

Fundada l'any 1810
L'ESCALA - SANT FELIU DE GUIXOLS

CALLOL I CALLOL, S.L.

Sant Domeni de Si
17220 SANT FELIU DE GUIXOLS
Costa Brava - España

Nº Registre Sanitari: 13563/GC
Compostat i elaborada amb productes naturals
Anxova, Sal, pebre i aigua
Cerveja professional extra 0%

Per un altre costat, els infantils David González i Pere Riembau i els juvenils Jordi Sánchez i Albert Surrell, convocats per la Federació Catalana de Tennis Taula, intervingueren en un «stage» de pretemporada a Bellver de Cerdanya del 22 d'agost a l'1 de setembre.

Després d'una discreta participació a les 24 hores de Cassà, els dies 20 i 21 d'agost, els nostres jugadors varen estar molt més encertats a les 12 hores de Figueres, el 24 de setembre. A la categoria de jugadors nascuts després del 1974 —alevins, infantils i juvenils de primer any, en alguns casos— i d'entre 32 inscrits, en David González era el campió, en Pere Riembau, tercer, en Jordi Sánchez, cinquè i en Jaume Sues, sisè, mentre que Josep Ma. Vargas i Robert Coll quedaven en els llocs 14 i 21, respectivament.

No oblidem tampoc que els dies 10 i 11 de setembre, en David González era convocat per formar part de la Selecció Catalana Infantil en la confrontació Catalunya-Andalusia que tingué lloc en el Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat. El jugador escalenc tingué una notable actuació i va quedar campió de la prova de dobles mixtes infantils, formant parella amb la barcelonina Glòria Barranco.

El mateix David González tornaria a ésser seleccionat per a participar els dies 25, 26 i 27 de març en el Torneig Internacional de Montpeller, on també tingué una destacada actuació formant equip amb el jugador calellenc Màrius Bayon, i classificant-se en cinquè lloc d'entre setze equips infantils.

EL TORNEIG FIRES GIRONA-88, ÈXIT ESCALENC

A finals d'octubre, cada any té lloc el Torneig de Fires de Girona, la primera de la temporada de les competicions organitzades per la Federació gironina, i que en aquesta ocasió podríem dir que vàrem fer el ple, ja que a totes les categories masculines —excepte la de veterans— no només hi havia jugadors del nostre club a totes les finals, sinó que a totes elles es va guanyar.

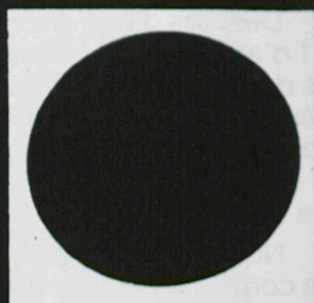
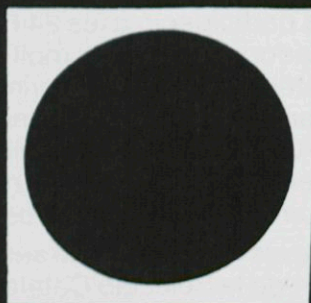
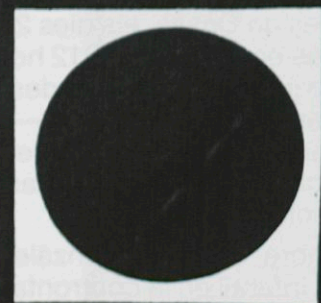
En Josep Ma. Vargas i en Robert Coll —tots dos del CER— disputaven la final d'alevins, força vistosa en certs instants i amb victòria del primer.

D'infantils, David González i Dani Ortiz del FD Cassanenc repetien la final de les 12 hores de Figueres, i l'escalenc, confirmant la seva superioritat i bon moment de joc, s'imposava amb relativa facilitat per dos jocs a zero.

Entre els juvenils, un altre jugador del CER, l'Albert Surrell, després de sorprendre a Cadenas —semifinals— i Puig —a la final—, els dos del Jovent Saltenc, s'imposava contra pronòstic però merescudament.

A sèniors, Josep Gauchia —incorporat al CER aquesta temporada— i Fajardo, del FD Cassanenc, s'enfrontaven en una final plena d'alts i baixos però finalment el triomf se l'emportà el representant escalenc.

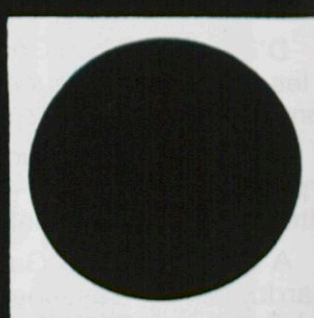
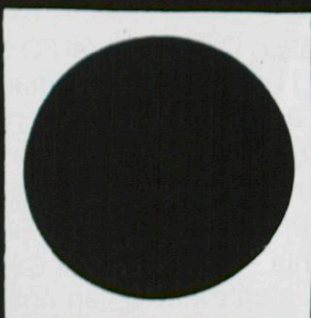
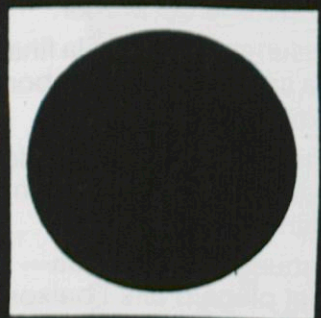
Per tant, millor no podien anar les coses en un Torneig de Fires dominat de dalt a baix pel club que, al llarg de la temporada i a totes les categories, demostraria que avui per avui lidera el tennis taula gironí.

MAGATZEMS

CARNE

SOUVENIRS ; OBJECTES DE REGAL
C/. PUIG SUREDA, 13 * TEL. 77 03 89 * L'ESCALA (COSTA BRAVA)

Josep Gauchia, guanyador sènior del Torneig Fires Girona-88.

Albert Surrell, campió juvenil del Torneig Fires Girona-88.

David González, campió infantil del Torneig Fires Girona-88.

Robert Coll, finalista alevi del Torneig Fires Girona-88.

EL CER ANXOVES DE L'ESCALA, TERCER A 1a. REGIONAL

Amb l'ascens aconseguït la temporada anterior, encaràvem el repte de la 1a. nacional amb Ramon Junyent i Ignasi López —els dos jugadors que permeteren al CER pujar de categoria—, l'infantil David González i el gironí Josep Gauchia.

Diguem, d'entrada, que no hi havia més objectiu que el d'aconseguir una classificació estable i que algun jugador local —en aquest cas en David González— formés part de l'equip en tots els partits de la lliga.

Resultats:

- CER, 4 - Farauto Calella, 5 (Junyent 2, Gauchia 1, González 1).
- CER, 5 - TT Ripollet, 3 (Junyent 3, López 2, González 0).
- CER, 3 - L'Hospitalet, 5 (López 2, Gauchia 1, González 0).
- Leka Enea, 2 - CER, 5 (López 3, Gauchia 2, González 0).
- Pla d'Urgell, 2 - CER, 5 (Junyent 3, Gauchia 1, González 1).
- CER, 2 - Laes Sta. Coloma, 5 (Gauchia 1, González 1, Riembau 0).
- TT Ripollet, 3 - CER, 5 (López 3, Junyent 2, Gauchia 0).
- Farauto Calella, 2 - CER, 5 (López 3, Junyent 2, González 0).
- L'Hospitalet, 5 - CER, 1 (López 1, Gauchia 0, González 0).
- CER, 5 - Leka Enea, 2 (Junyent 3, Gauchia 2, González 0).
- CER, 5 - Pla d'Urgell, 3 (López 3, Gauchia 1, González 1).
- Laes Sta. Coloma, 3 - CER, 5 (Junyent 2, López 2, González 1).

Pizzeria-Geladeria

Grill-Creperia

Port d'en Ferris, 1 - L'Escala

ABIERTO: 12 mañana a 3 madrugada

Calçats Sirmis

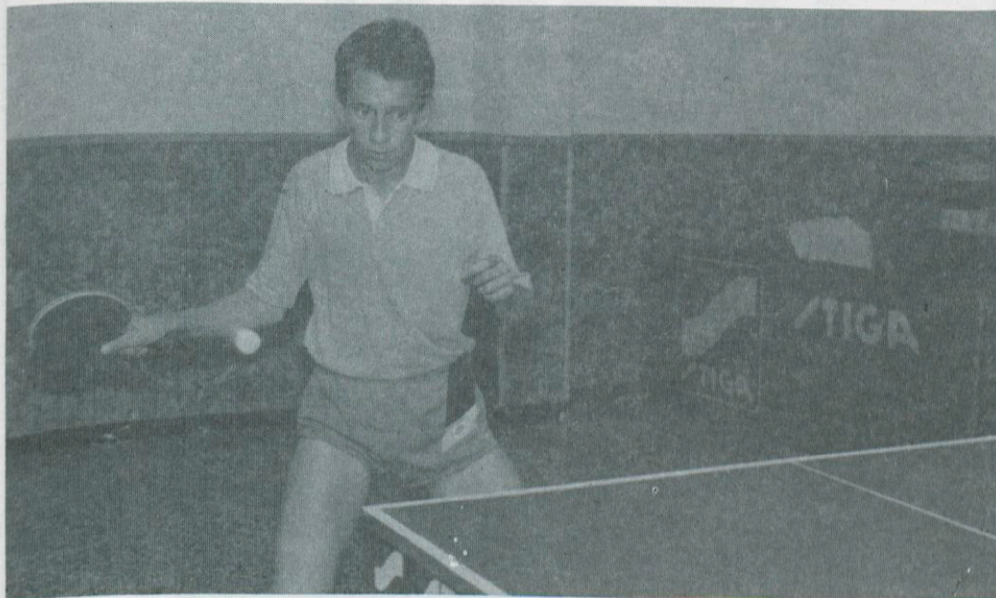
TOT PELL

Carrer del Mar, 7

Telèfon 77 01 92

L'ESCALA

Amb 8 partits guanyats i 4 de perduts, el CER se situà pràcticament a un pas de la fase d'ascens, que disputaren Farauto Calella i Laes Santa Coloma. Tothom reconegué que si López i Junyent haguessin pres part en tots els partits, el CER hauria pujat a Divisió d'Honor. Però, atès que ara per ara, comptant només amb jugadors de casa, fins i tot la primera ens vindria grossa, es va considerar que la que ocupem ara ja és una categoria prou interessant i de nivell, d'acord amb les possibilitats del club. Quan calgui donar el pas el farem, però mai per moure'ns per la divisió d'honor amb jugadors exclusivament de fora. És d'esperar que estiguem encertats en el moment de donar el salt a la màxima categoria.

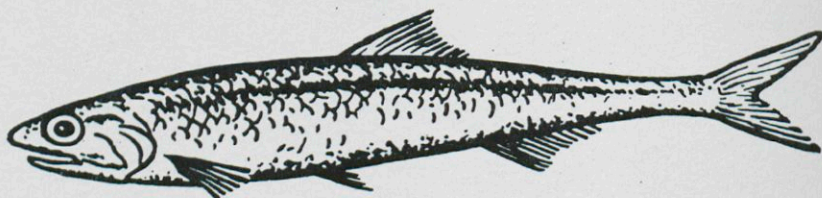
David González ha portat a terme una completíssima temporada, com a jugador del primer equip, en els Torneigs que ha participat i a les convocatòries per a les quals va ser seleccionat.

Junyent i López són els qui més punts han aconseguit: 17 i 19, de 20 i 23 partits jugats, respectivament, mentre que Josep Gauchia en feia 9 de 21 i l'infantil David González, 5 de 22. La participació d'aquest últim a tots els partits —exceptuant el de Ripollet— amb algunes actuacions prou remarcables ha estat una de les notes més positives del balanç d'aquesta estrena a la 1a. nacional, que podríem sintetitzar fent ús d'una metàfora escolar, dient que el CER superà l'examen de la 1a. divisió amb un notable alt.

L'EQUIP INFANTIL DEL CER, SUBCAMPIÓ DE CATALUNYA

El Tennis Taula escalenc s'anotà un nou i valuós èxit en els Campionats de Catalunya Infantils i Juvenils jugats a L'Hospitalet els dies 3 i 4 de juny, amb l'obtenció de la medalla d'argent en la modalitat d'EQUIPS INFANTILS MASCULINS.

ANXOVES DE L'ESCALA

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

VENDA EN EL CARRER DE LA TORRE, 18

Els infantils, amb Pere Riembau i David González com equip bàsic, i Josep Ma. Vargas de tercer jugador, aconseguiren, ni més ni menys que ésser el segon millor equip infantil de Catalunya.

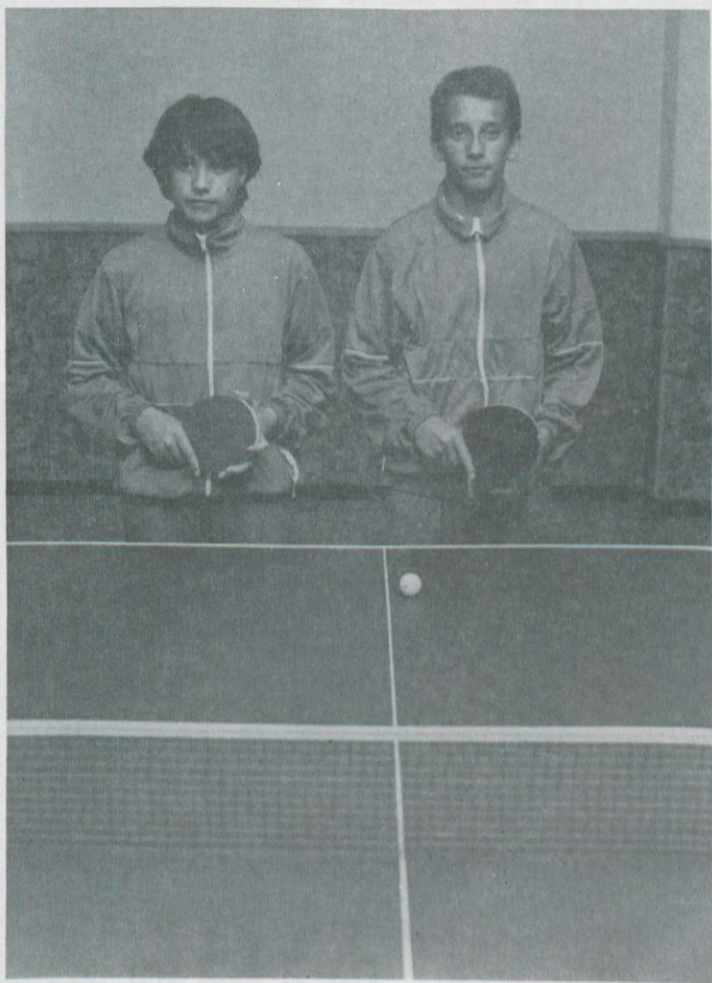
Recordem que a la temporada 84-85, a Vic, també es va obtenir el sub-campionat de Catalunya Infantil. En aquella ocasió, l'equip estava format per Josep Ma. Guanter, Josep Lluís Cortal i Robert Mas.

Els resultats aconseguits a la 1a. fase foren els següents:

CER, 3 - Atòmic Bagà, 2 (Riembau 2, González 1, Riembau-Vargas, 0).

CER, 4 - TT Ripollet, 1 (González 2, Riembau 1, González-Riembau 1).

A les semifinals, el CER, campió del grup III, s'enfrontava al 7 a 9, campió del grup II:

Pere Riembau i David González, components de l'equip infantil del CER Anxoves de L'Escaleta que obtingué medalla d'argent als Campionats de Catalunya.

RENAULT

RENAULT

GARAJE FUMADO

RENAULT

RENAULT

CER, 3 - Club 7 a 9, 1 (González 2, González-Riembau 1, Riembau 0).

I a la final, no es pogué superar el campió, L'Hospitalet:

CER, 1 - L'Hospitalet, 3 (Riembau 1, González 0, Riembau-González 0).

Es tracta, sens dubte, d'un resultat molt meritori, ja que no és fàcil mantenir-se en aquests llocs de privilegi. Sense anar més lluny, l'any passat es va quedar quart, a un pas de la medalla. I no hi ha resultat més positiu que superar la classificació de l'edició anterior, més tenint en compte les circumstàncies que envoltaren la nostra participació no varen ésser gens còmodes ja que David González, aqueixat d'una dolorosa tendinitis al braç dret, que feia gairebé dos mesos que arrossegava, no havia pogut entrenar les tres setmanes anteriors, i la seva participació no va ésser segura fins el darrer moment, havent rebut tractament fisioterapèutic intensiu els dies anteriors a la competició.

La nota discordant tingué lloc amb els individuals, ja que degut a una confusió d'horaris, els jugadors es presentaren fora de temps a la prova d'individual infantil. És una d'aquelles errades que costen cares, especialment quan es compta amb unes certes aspiracions.

També s'hi va prendre part a la categoria juvenil, amb Jordi Sánchez i Albert Surrell, però el rendiment que donaren no va ésser el que d'ells s'esperava, ocupant els darrers llocs, havent perdut tres partits i havent-ne guanyat només un.

LA COMPETICIÓ PROVINCIAL

Com dèiem al principi, aquesta ha estat la millor temporada, pel que fa a competició provincial. Per equips s'ha guanyat cinc campionats i en els altres dos s'ha quedat segon. També a individuals i dobles s'ha guanyat un bon nombre de proves, sobretot a les categories inferiors: alevins, infantils i juvenils.

Primeres.

Per equips, per setena vegada consecutiva, el campionat sènior de 1a. categoria se l'ha adjudicat al CER, amb Josep Gauchia i David González com a jugadors que més han jugat i, a la vegada, més punts han obtingut. Gauchia feia 24 punts de 28 possibles, i en David González, 22 de 27. La plaça de tercer jugador l'ocupaven Josep Lluís Cortal, Jordi Sánchez o Pere Riembau.

Es va ensopegar en el primer partit a casa per 2-5 davant el Jovent Saltenc, però a la segona volta guanyàvem a Salt per 1-5, amb dos punts de López —en l'únic partit de la 1a. provincial que va jugar—, dos de Gauchia i un de González. Junyent intervingué en el partit de Cassà, guanyat també per 1-5. A part del partit a casa davant el Jovent Saltenc, l'altre que es va perdre fou a Palafrugell per 5-4 —2 punts de Gauchia, 2 de González i Sánchez no va puntuar— però que no afectava gens la classificació final.

Aquests mateixos tres jugadors prenen part del 21 al 25 de març en els Campionats d'Espanya Absoluts jugats a Mèrida, per bé que sense López i Junyent es tractà d'una participació més aviat simbòlica, donat que s'hague-

VIDEOGRAMA

*Us desitja
Bona Festa!!*

Carrer La Torre, 40 - Tel. 77 26.15
L'ESCALA - Girona

PEIXATERIA

XIFRA

c/. Sta. Màxima
Telèfon 77 01 45

L'ESCALA

ren d'enfrontar a qualificats equips de la divisió d'honor sense la mínima opció.

A individuals, Josep Gauchia era subcampion i, un any més, l'escalenc Joan Sues —enguany a l'Olot que el sol·licitaren per mantenir-se a 2a. divisió— era el campió provincial.

No va anar prou bé la cosa a dobles i Gauchia-González s'hagueren de conformar amb la quarta plaça.

Segones.

L'equip de segones, integrat pels jugadors del primer equip juvenil —González, Riembau i Sánchez— ha fet també una bona competició, tot i acabar en segon lloc amb els mateixos punts que el Jovent Saltenc però perdent per «goal average». A Salt es perdia per 5-2 i a casa guanyàvem per 5-4. David González era el que anotava més punts, 24 de 28, i Jordi Sánchez i Pere Riembau, 14 de 25 i 13 de 23, respectivament.

Terceres.

També a terceres el CER ha liderat la prova, guanyant tots els partits. El juvenil Albert Surrell —molt regular aconseguint 33 punts i cedint-ne només 2— feia de «pare de les criatures»: de l'infantil Jaume Sues —que feia 25 punts de 32— i, sobretot, dels dos menuts del club, els alevins Robert Coll —18 de 29— i Josep Ma. Vargas —22 de 32— que, cada divendres que hi havia lliga de terceres, s'ho passaven d'allò més bé guanyant un partit si i l'altre també, confirmant que tenen possibilitats i que, en properes temporades, també gaudiran de noves oportunitats a categories superiors.

Veterans.

Podem dir que el CER compta amb un parell de veterans, d'autèntic luxe, no només a nivell gironí sinó també català i estatal com són en Joan Marquès i en Daniel Sabrià els quals, al marge d'imposar-se còmodament en el provincial de veterans per equips al FD Cassanenc, TT Avap i TT Palafrugell, intervingueren amb gran encert en el Campionat de Catalunya de Veterans jugat a Reus el diumenge 22 de gener.

Joan Marquès quedava campió de Catalunya i Daniel Sabrià guanyava la consolació, és a dir, entre tots els jugadors eliminats a la primera ronda.

Alevins.

Sense cap complicació, el campionat d'alevins fou també per al CER, que superà clarament els dos equips del Jovent Saltenc i el TT Palafrugell. Formaven l'equip Robert Coll, Josep Ma. Vargas i Sergi González.

Vargas i Coll, com ja ho havien demostrat en el Torneig de Fires i també essent els dos únics gironins a la categoria d'alevins presents en el Top Català de Mollerusa i en el Top Català de L'Hospitalet, quedaren primer i segon d'individuals i, ells dos, guanyaren el doble.

Per cert, Josep Ma. Vargas es classificà cinquè entre els dotze millors alevins de Catalunya, en el Top de L'Hospitalet, els dies 13 i 14 de maig.

BANESTO

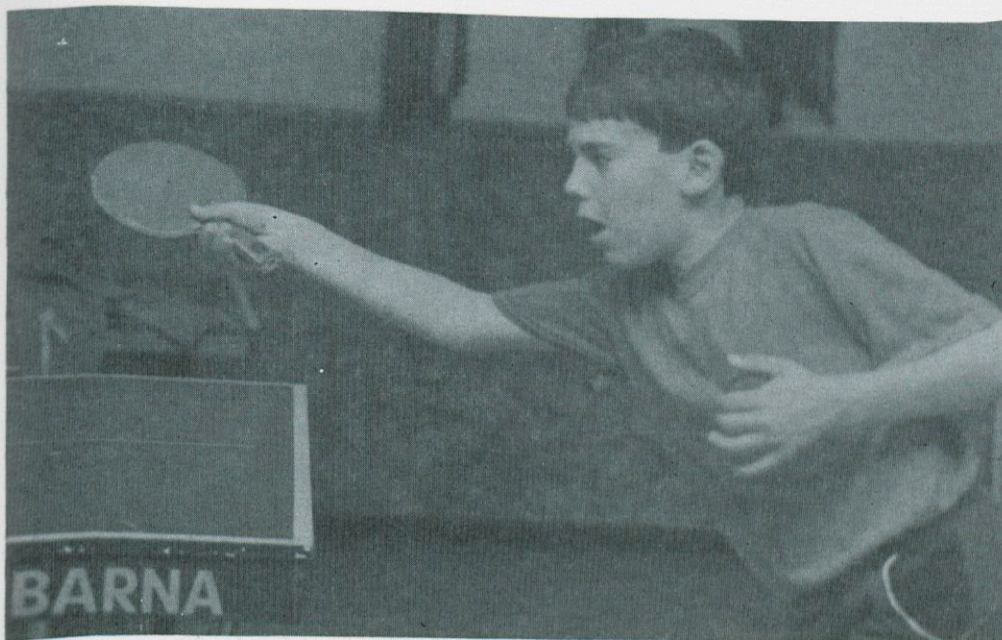
**BANC
ESPANYOL
DE CREDIT**

ESTEM A LA VOSTRA DISPOSICIO A

L'ESCALA

Carrer Maranges, 17

Telèfons 77 07 50 - 77 07 54

Josep Ma. Vargas, d'11 anys, campió aleví gironí i cinquè en el Top Català de L'Hospitalet, reuneix condicions i facilitat per a la pràctica del nostre esport.

Infantils.

Per equips, els infantils del CER David González i Pere Rimbau eren els millors, molt superiors a la resta, mentre que el segon equip —amb Jaume Sues i els alevins Vargas i Coll— eren tercers.

A la prova individual, es classificaren per a la fase final, jugada a Sant Joan les Fonts, Pere Rimbau, David González i Dani Ortiz, del FD Cassanenc.

Fou una final molt disputada, en la qual Pere Rimbau es va proclamar campió gironí infantil, després de produir-se un triple empat, amb aquests resultats:

Pere Rimbau - David González: 2-0
David González - Dani Ortiz: 2-0
Pere Rimbau - Dani Ortiz: 1-2

Per tant, comptant el «goal average», en Pere Rimbau quedava campió amb tres jocs a favor i dos en contra; en David González era segon amb dos jocs a favor i dos en contra; i en Dani Ortiz, tercer, amb dos a favor i tres en contra.

A dobles, i amb la participació de set parelles, hi hagué un nou èxit escalenc ja que les dues que s'hi presentaren varen quedar en primer i segon lloc. Pere Rimbau i Robert Coll eren els campions i la segona plaça per a Jaume Sues i Josep Ma. Vargas.

Pere Rimbau i David González participaren en el Top Català de Molleru-

FINQUES

 Mar.vella

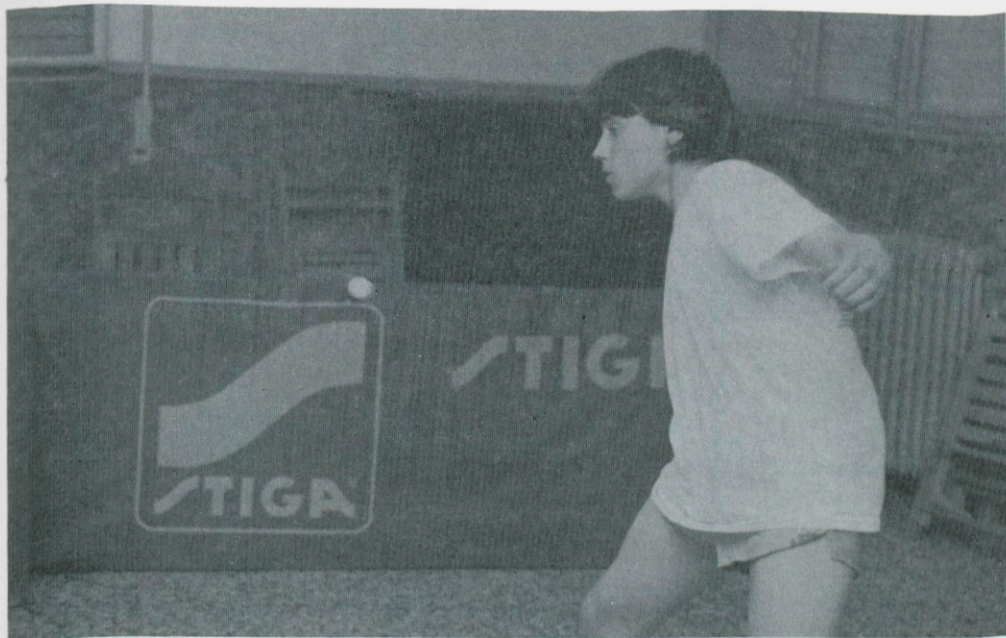
Carrer Maranges, 3

Carrer del Port, s/n. (Edifici Pekin)

Telèfon 972 - 77 09 50

L'ESCALA

(Costa Brava)

El jugador Pere Riembau ha guanyat en totes les proves individuals infantils: equips, individual i dobles.

sa els dies 10 i 11 de desembre. Mentre en Pere quedava vuitè, en David era el tercer millor infantil. En el segon Top, el de L'Hospitalet, dies 13 i 14 de maig, Riembau era novè i González es veia obligat a abandonar degut a la tendinitis, a la qual hem fet referència anteriorment.

Juvenils.

És aquesta, probablement, la categoria més orientativa de totes. És on el jugador ja està «més fet» i comença a donar una mesura força aproximada de les seves possibilitats i on es veu si reuneix condicions per jugar en una categoria sènior.

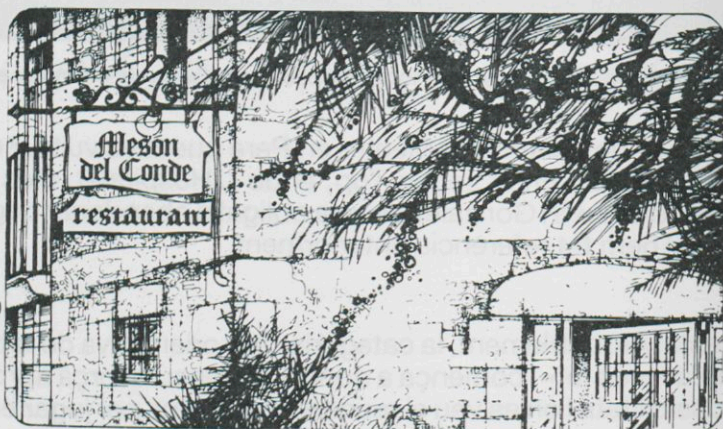
En començar la temporada, disposàvem de cinc jugadors que optaven al primer equip juvenil. Josep Lluís Cortal, Albert Surrell i Jordi Sánchez —juvenils— i David González i Pere Riembau, infantils.

Per mèrits propis, després de jugar diverses lliguetes entre ells, González, Riembau i Sánchez formarien el primer equip, i Surrell i Cortal amb Vargas o Sues, el segon.

Els primers —en tant que jugarien a l'equip representatiu— adquirien, a la vegada, el compromís d'una preparació específica i un entrenament més intensiu, donat que jugarien amb el primer equip sènior en el provincial de primeres i, fins i tot, a lliga nacional, però algú no ho acabà d'assimilar fins el punt que adoptà una actitud d'indiferència i, inclús, volia plegar a mitja temporada, cosa que, òbviament, no se li va permetre, entre d'altres coses perquè el club —amb bona part del pressupost destínat a les categories inferiors— havia fa-

Restaurante
Mesón del Conde

Sant Martí d'Empúries

Sant Martí d'Empúries - L'Escala - Tel. 77 0306

cilitat una pretemporada i una planificació de la competició que tenia com a culminació els Campionats de Catalunya i d'Espanya, amb unes aspiracions molt concretes, com a la llarga es confirmà.

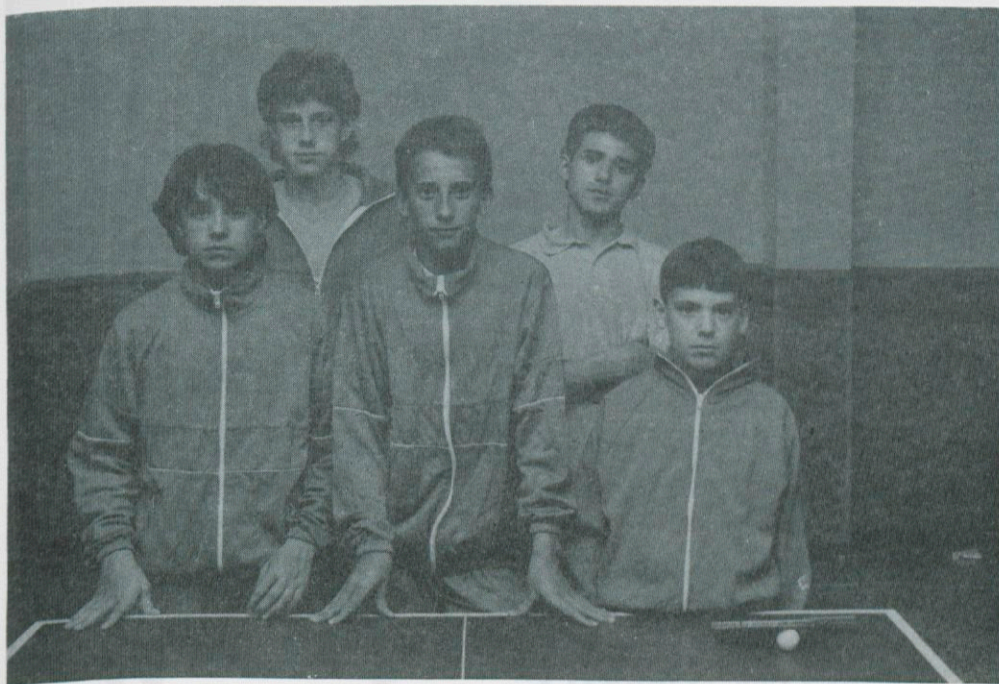
El primer equip juvenil no va estar encertat en els partits decisius i no pogué amb el Jovent Saltenc de Pere Cadenas i Jordi Puig, primer i segon, en l'individual juvenil, on Jordi Sánchez era quart.

El tercer classificat per equips era el CER B, davant del Cassanenc.

A dobles, en canvi, i beneficiats per la inesperada victòria dels figuerencs Lavado-Pérez sobre Cadenas-Puig, Jordi Sánchez i David González eren campions provincials de dobles juvenils.

En qualsevol cas, la segona plaça del primer equip juvenil ens classificava per als Campionats de Catalunya i Campionats d'Espanya.

Precisament, en el moment de lliurar aquest escrit, s'està a punt de sortir cap a Guadalajara per jugar els Campionats d'Espanya Infantils del 30 de juny al 4 de juliol i els Campionats d'Espanya de Juvenils del 5 al 9 de juliol, amb l'esperança d'obtenir bons resultats.

Representació escalenca en els Campionats d'Espanya Infantils i Juvenils: Pere Riembau, Albert Surrell, David González, Jordi Sánchez i Josep Ma. Vargas. (Guadalajara, 30 juny - 9 juliol).

III TORNEIG JOAN JULIÀ IN MEMORIAM I L'HOMENATGE A DANIEL SABRIÀ

El diumenge 11 de juny es va jugar en el Pavelló Polisportiu de Salt el III

- FOTOGRAFIA PROFESSIONAL
- MARCS A MIDA
- VIDEOREPORTATGES

**foto-video
REYNÈS**

Plaça Escoles, 3

Tel. 77 14 66 - L'ESCALA

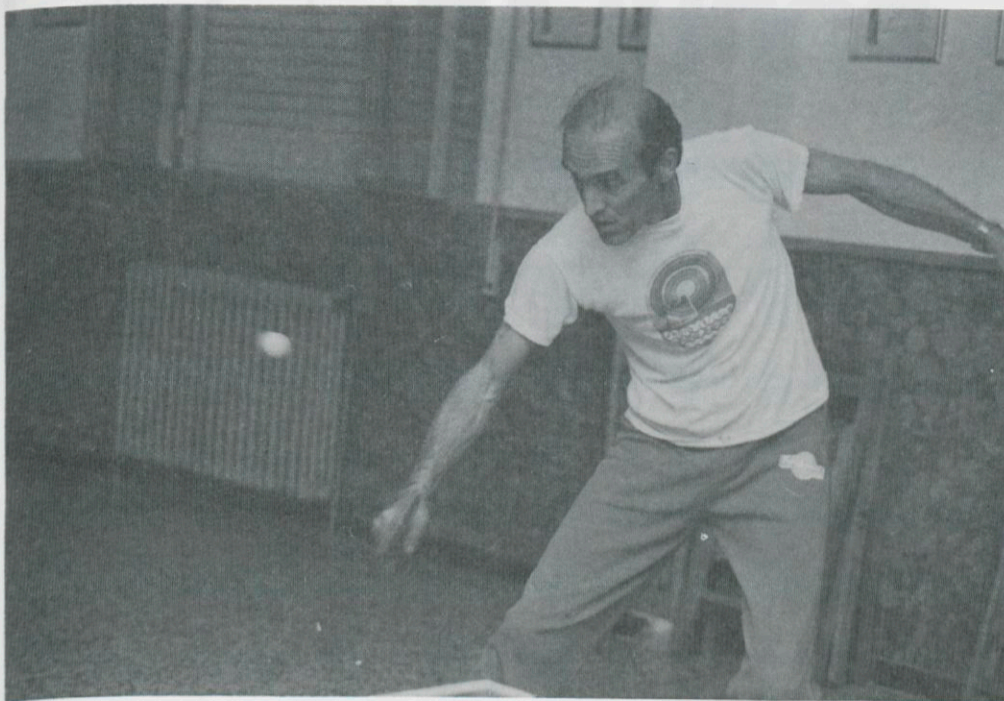

Torneig Joan Julià In Memoriam, recordant el malaurat ex-President del Sant Narcís, del Col·legi d'Àrbitres i de la Federació gironina, entre d'altres, que ens deixava per sempre ara fa uns cinc anys.

En tot cas, el Tennis Taula gironí se segueix recordant de qui tant havia fet pel nostre esport, record que segueix vigent, i aquest Torneig que porta el seu nom n'és la millor mostra.

Ja en el terreny esportiu, direm que s'hi presentaren vuit equips i que el Cassanenc fou el just guanyador, en superar a la final el CER Anxoves de L'Escala per 3-1. Fajardo guanyava Gauchia i González, els dos per dos jocs a un i Fajardo-Torrentó, també per dos jocs a un, es feien amb el doble. Prèviament, el CER havia guanyat el Palafrugell per 3-2, el Lloret per 5-0 i el TT La Bisbal per 5-0, comptant també amb la participació de Pere Riembau.

Diguem també que el divendres 5 de maig tingué lloc a L'Escala un sopar-trobada amb la presència de jugadors, delegats, àrbitres i més gent relacionada amb el Tennis Taula gironí.

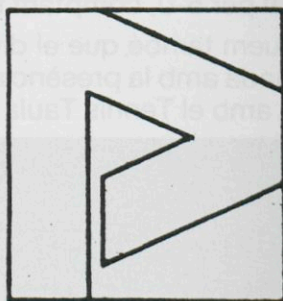

Daniel Sabrià, un veterà al servei del club.

En el decurs del mateix es varen lliurar els corresponents trofeus als guanyadors i segons classificats de les respectives competicions provincials i, a la vegada, es va retre un merescut homenatge al veterà jugador local, Daniel Sabrià, en reconeixement a la seva tasca en bé del Tennis Taula escalenc i, per extensió, gironí.

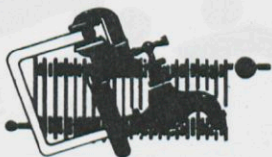
FÈLIX GUANTER

**BANCO
POPULAR
ESPAÑOL**

Carrer Maranges, 26 - Tel. 77 09 25

L'ESCALA

RAMIRO PALAU, S. A.

LAMPISTERIA, ELECTRICIDAD, GAS

Plaça Muntanya Blanca, 4 - Tel. 77 13 11 **L'ESCALA**

PERRUQUERIA DE SENYORES

EMI

c/. El Greco, 1
"Poble Sec"
Teléfon 77 05 47

L'ESCALA

HOSTAL

HOSTAL MEDITERRANEO

PEDRO BLANCH COLL

CALLE RIERA, 22 - 24

PARTICULAR: RIERA, 23

Tel. } España (972) 77 00 28
 } Inter. 34-72-77 00 28

L'ESCALA (Girona - Costa Brava)

QUÈ ÉS EL CONSELL?

Cada vegada, la societat és més conscient de la importància que té l'Educació Física i l'esport en la formació de les persones, però aconseguir una participació i organització acceptable no és gens fàcil. Calen mitjans, personal tècnic, equipaments i infraestructura esportiva i econòmica. I a tot això encara cal afegir la necessària bona disposició dels pares i dels responsables dels centres escolars.

El Consell Esportiu de l'Alt Empordà en aquest tema té uns grans reptes a assolir dintre de les seves limitades possibilitats. Els membres del Consell Esportiu, conscients d'aquestes limitacions i possibilitats, intentem donar un nou sentit a l'esport escolar intentant adaptar-lo a les noves necessitats com a valor lúdic important per al temps del lleure de la societat actual.

El Consell Esportiu de l'Alt Empordà té cura de les activitats esportives associant a escoles, clubs i municipis en la competició escolar.

Les finalitats bàsiques del Consell són les de coordinar els mitjans i activitats esportives de la comarca i orientar l'ensenyament i pràctica esportiva, promoure i canalitzar el lleure i l'associacionisme esportiu, desenvolupar l'activitat esportiva que encomani la Generalitat o a iniciativa pròpia, canalitzar les ajudes i mitjans que pugui donar la Direcció General de l'Esport i promoure la construcció d'instal·lacions esportives.

Així mateix d'altres objectius bàsics del Consell de caràcter més general són:

- **Difondre** el valor de l'esport per l'esport en el medi escolar.
- **Augmentar** la pràctica i qualitat de l'activitat físico-esportiva a les escoles.
- **Aconseguir** que l'esport tingui la importància i el valor educatiu que realment té en la formació de les persones.

Aquesta tasca solament pot ser possible gràcies a la participació de tots: institucions, federacions, associacions, persones i ESCOLES.

És, per tant, que volem aconseguir un Consell altament competent i eficaç en bé de l'esport a l'Alt Empordà.

JOSEP LLUÍS SASTRE I BRUGUÉS
President CEAE

Ballester - Guinart

Assegurances

Immobiliària

c/. Ave Maria / Migdia - Apart. 85 - Tel. (972) 770372

L'ESCALA (Girona) - España

ACTIVITATS 88-89

El Patronat Municipal de l'Esport ha ofert durant la temporada 88-89 les següents activitats als escalencs:

ESCOLA PRE-ESPORTIVA: dirigida als nens/nenes nascuts als anys 1981-82.

L'objectiu és que els practicants facin una activitat física i dinàmica basada en el joc que els hi servirà com orientació a poder escollir més endavant l'esport que vulguin practicar. A l'escola pre-esportiva han assistit 25 nens/nenes.

ESCOLES ESPORTIVES: pels nens/nenes nascuts abans de l'any 1980. A les Escoles Esportives han pogut practicar els següents esports: atletisme, cross, bàsquet, bàdminton, voleibol, tennis-taula, futbol sala, gimnàstica rítmica i esportiva. A les escoles esportives hi han passat 480 nens/nenes.

ACTIVITATS PER A ADULTS

MANTENIMENT D'ADULTS: hi havia dos grups: el de tarda, exclusivament per a dones, n'hi ha 21; i el grup de nit, mixte, amb 36 participants.

BÀDMINTON: per a totes aquelles persones majors de 16 anys. Hi participaven 50 persones entre homes i dones.

SALA DE MUSCULACIÓ: per a totes aquelles persones que a hores convingudes volien realitzar una activitat física. Entre homes i dones hi han passat 32 persones a la setmana.

NATACIÓ: del mes de gener fins al mes de març s'ha fet un curset de natació a la Piscina Municipal de Figueres amb la participació d'un total de 36 nens/nenes.

FRANCISCO CAPARRÓS

Bar

LOS COMPADRES

c/. Bonaire, 9 - Tel.77 08 55

L'ESCALA

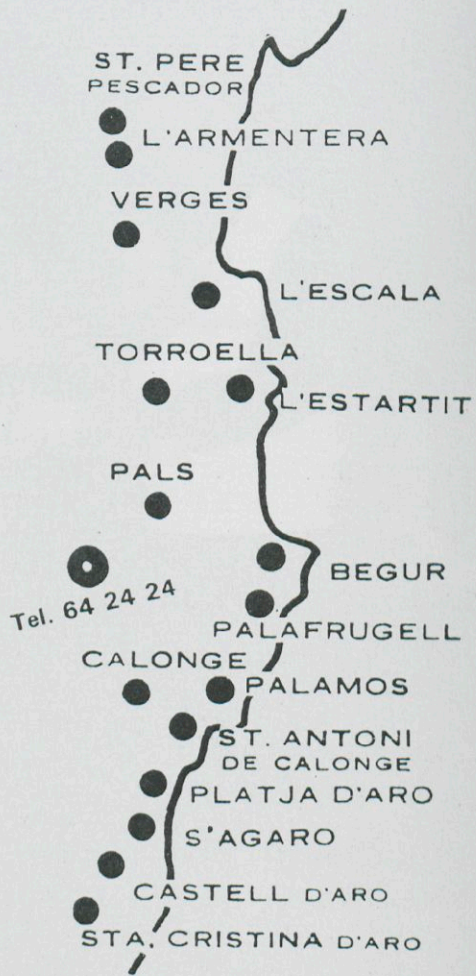

Vicenç Folgado resultà elegit MILLOR ESPORTISTA SÈNIOR MASCULÍ de la temporada 1987-88, en la I Festa de l'Esport.

DISTRIBUCIÓ
DE BEGUDES

Cervezas
DAMM
1876

PISTES DE TENNIS

En breu quedaran acabades les dues pistes de tennis que estan en construcció. Una vegada acabades, podrem oferir per a la temporada 89-90 unes escoles de promoció del tennis.

A la vegada, les pistes estaran a disposició de tots els escalencs, amb un lloguer de 600 ptes./hora.

ALTRES ACTIVITATS

- La participació als jocs escolars dels equips del Patronat.
- L'organització del cross escolar del mes de desembre.
- La celebració de la primera Festa de l'Esport.
- El curset d'esquí a Puig Valador.
- Campionats interns de les diferents escoles esportives.
- Campionat comarcal de gimnàstica rítmica.
- Fase territorial de tennis taula infantil i cadet individual i per equips.
- Fase territorial d'handbol infantil i cadet.
- III Campionat d'Estiu de futbol sala.
- Final dels Jocs Escolars de Catalunya de voleibol en la categoria cadet.
- Activitats esportives d'estiu: Natació.
Patinatge.
Hoquei.
Bàsquet.
Optimist.
- Casal esportiu.
- VI Mediterranean Hobie Fun
- Hem editat la revista «FLAMA», que setmana darrera setmana ha donat informació puntual de tots els events esportius.

El Patronat Municipal de l'Esport espera seguir comptant amb la vostra fidelitat i us desitja una esportiva Festa Major.

**El Coordinador del
Patronat Municipal de l'Esport**

A.P.A., S.A.

Us desitja
Bona Festa

Telèfon (972) 77 00 81
17130 L'ESCALA (Girona)

GLÒRIA AMODEO, ESPORTISTA ESCALENCA D'ÉLITE

DOTADA PER A LA PRÀCTICA DE L'ESPORT

Seguint en la línia marcada l'any passat de donar a conèixer una mica esportistes escalencs que, malgrat passar força desapercebuts a casa nostra, compten ja amb un cert prestigi i s'han guanyat ja un nom amb remarcables actuacions a nivell comarcal i arreu de Catalunya, anem a referir-nos en aquesta ocasió a una **esportista-esportista**.

I ho recalquem així perquè coincideixen molts aspectes en ella que ens porten a aquesta asseveració.

La seva **complexió física** denota una predisposició i facilitat en la pràctica de l'esport —allò que es diu «té planta d'atleta»— que no són privilegi de tots els esportistes.

La seva **dedicació** a l'esport és fonamental. Viu per a l'esport, s'hi dedica, li agrada, s'hi troba —com vulgarment es diu— com «peix dins l'aigua».

Molt relacionada amb la dedicació, hi tenim la **preparació**. Ben pocs atletes o jugadors són conscients —cal que se'ls estigui «a sobre»— que s'han de preparar. Hores i hores d'entrenament, de sacrifici, per part de qui vol estar a punt per a l'hora de competir. Ella ho és, de conscient. Té les idees molt clares.

Ella és una **guanyadora nata**. Encara que sembli que tothom vol guanyar, no tothom compta amb aquesta força interior, aquesta **motivació** especial, quelcom innat en un mateix. Se li veu a la cara, quan entrena, quan competeix. Ella sempre surt a guanyar.

I permeteu-me que faci un parèntesi, perquè últimament s'ha vingut criticant molt l'estricta preparació que segueix un esportista al qual se'l mentalitza i entrena exclusivament per al triomf. Seria el cas d'un seguiment de cares a uns Jocs Olímpics, per exemple.

No podem pas estar-hi del tot d'acord. L'home és, per naturalesa, ambició i en l'esport l'ambició més immediata és la victòria, de la mateixa manera que en els altres ordres de la vida, on l'èxit rau en el fet de sortir-ne airós en un determinat terreny laboral o científic. Sempre lluitant amb noblesa i dins d'una rivalitat ben entesa, és innegable que l'esportista, amb unes qualitats innates i adequades a una especialitat escollida, a la qual s'hi dedica amb constància, es fixarà uns objectius concrets que passen per l'assaboriment del triomf.

Per tant, no pensem pas que calgui veure connotacions negatives en aquesta voluntat i caràcter de guanyadors. El que passa és que, de vegades, s'hi barregen altres conceptes extra-esportius, que ara no vénen al cas i que, malauradament, no contribueixen a la bona imatge d'una carrera esportiva.

HELADOS

La JIJONENCA

C/. Santa Máxima, n.º 2
Tel. 77 02 38
LA ESCALA (Gerona)

PLAYA RIELLS
Ctra. Mongó, s/n.
LA ESCALA (Gerona)

C/. Del Coche, n.º 2
Tel. 25 84 78
CADAQUÈS (Gerona)

Ja en un àmbit competitiu més proper a la nostra realitat, cal distingir bé les coses. No podem posar en un mateix nivell ni jutjar de la mateixa manera un jove que practica un esport assíduament —el jugador federat, per exemple— que aquell altre que s'hi dedica molt esporàdicament per simple diversió o curiositat. La barreja d'aquests pols oposats genera fàcilment fracassos, com és el cas, moltes vegades, de la competició escolar, sovint amb una reglamentació que, ja per ella mateixa, es presta a nombroses confusions.

Fet aquest incís, passem a donar unes quantes referències de la nostra protagonista, que ha destacat en atletisme, primer, i més tard i actualment en voleibol, però per damunt de tot, una noia feta per a l'esport.

Estem parlant de la Glòria Amodeo Fernández, nascuda a Sevilla un 19 d'abril de 1969 —té, per tant, 20 anys— i que viu a L'Escala des dels tres anys.

UNA ESPECIALISTA DEL CROSS

Ja als 11 anys s'inicia en l'atletisme i, a partir d'aquí, guanyarà moltes competicions provincials de Cross a nivell escolar —gairebé totes— i que s'aniran succeint en les categories d'infantil i cadet.

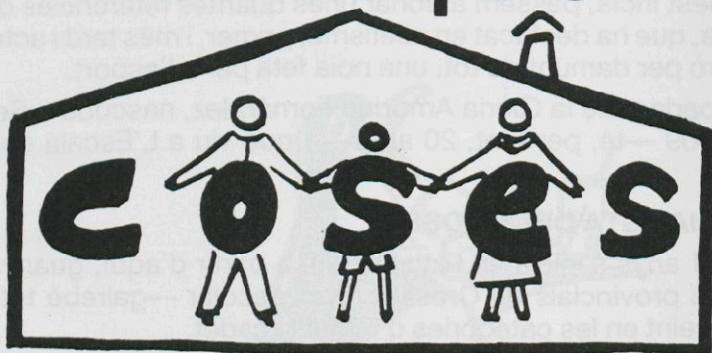
L'any 1982, fou la primera de Catalunya a la prova en pista dels 2.000 metres, que tingué lloc a Sant Celoni.

Glòria Amodeo —en el centre de la imatge— a Riudellots de la Selva, la temporada 86-87, quan guanyà un Cross provincial, categoria juvenil.

Seguiren les bones actuacions, la temporada següent, quan decidí federar-se. Ho feia com independent —al principi no pertanyia a cap club— i era entrenada per en Josep Escat, de qui guarda molt bons records. Continuada guanyant els Cross a nivell provincial —com a l'etapa anterior— i prenia part a Campionats de Catalunya i Campionats d'Espanya. Concretament es desplaçà a València i també a Saragossa.

Boutique

ROBA PER A MAINADA DE NADÓ

FINS A 16 ANYS

LLANES ARDILLA

PUERICULTURA

Torre, 49 - Telèfon 77 11 51

L'ESCALA

No podem oblidar una memorable actuació que tingué a la popular edició de la «Jean Bouin», cursa que, organitzada per «El Mundo Deportivo» i «El Corte Inglés», per la seva multitudinària participació, gaudeix d'un prestigi internacional. A la categoria juvenil femenina es va classificar, ni més ni menys, que entre les deu primeres.

La temporada següent, 85-86, passava a formar part del CN Figueres. Tornava a triomfar en el Cross provincial. I en el Campionat d'Espanya per equips, les juvenils del Club Natació Figueres quedaren cinquenes entre vuit clubs. Jugava també amb l'equip sènior que pujà de 2a. a 1a., superant a combinats com l'Olimpíic Farners i el GEiEG de Girona. L'any següent competí a 1a. i s'enfrontà a clubs més potents com el FC Barcelona, CN Barcelona, Sabadell, etc...

Coincidint amb la darrera temporada de juvenil, arribaren els primers problemes, en forma de lesions als genolls, de certa gravetat.

Amb el cartílag que uneix la ròtula i el fèmur «gastat», li dictaminaren que per seguir fent atletisme d'alta competició s'havia d'operar. Havia de prendre una determinació i optà per deixar de córrer. Era el principi de la fi i, d'aquesta manera, digué adéu a l'atletisme competitiu però no a l'esport. Li tocava el torn al «volei» —com diu ella—, la seva altra «gran passió».

QUALIFICADA JUGADORA DE VOLEIBOL

Quan es va fundar el Club Voleibol L'Escala, federat des de la temporada 83-84, amb Rafel Carmona al front i Carme Barceló com entrenadora i coordi-

Components de l'equip escolar de voleibol, quan el club encara no s'havia federat.

Quera JOIERS

Agencia Oficial ROLEX-OMEGA-LONGINES

PATEK PHILIPPE - VACHERON - BAUME & MERCIER

PLATERIA, 22
AV. JAUME I, 35 **GIRONA**

L'ESCALA carrer MARANGES, 10

ST. FELIU DE GUÍXOLS	Carrer Major, 41
PALAMÓS	Avda. de Rhoda, 181
PLATJA D'ARO	Galerias Neptuno, 38
ROSES	Sant Elm, 69
L'ESTARTIT	Sta. Anna, 51

nadora tots aquests anys, la Glòria Amodeo ja havia format part abans de l'equip infantil, que quedava primer de Girona a la competició escolar.

Després d'una primera presa de contacte —temporada 83-84, categoria cadet— vingué la confirmació de les possibilitats de l'equip —temporades 84-85 i 85-86, primer i segon any de juvenils— quedant campiones de Girona, destacades a la classificació, superant clubs com Les Alzines, Palafrugell, Begur, Figueres, Tossa, Blanes, Olot, AVAP, etc...

A on no ho tenien tan fàcil era en els Campionats de Catalunya, on guanyaven bé a les representants de Lleida i de Tarragona, però no podien amb les barcelonines de Santa Isabel i del RCE Espanyol.

Val a dir que la Glòria és la jugadora més destacada i la capitana de l'equip. Va formar part —dos anys consecutius— de la Selecció Catalana juvenil en el Torneig Internacional «Arturo Cortés» de Barcelona, amb la presència de països com França, Suïssa, Itàlia, Portugal i Alemanya.

També dues jugadores escalenques formaren part de la Selecció Catalana en un Torneig Internacional —categoria cadet— a Itàlia: Ma. Jesús Fernández i Yvone Moya. Enguany, aquesta oportunitat se li presentà a Isabel Bravo que, per cert, a la Festa de l'Esport, obtingué el trofeu a l'esportista femenina de promoció més destacada.

Tot això sense oblidar que són moltes les d'aquí L'Escala que han format part de la Selecció de Girona que, la temporada 85-86, es va proclamar Campiona de Catalunya.

En el primer any a categoria sènior, l'equip escalenc de voleibol, en una temporada que ella mateixa qualifica de regular —ni molt bé ni molt malament—, intervé a la 2a. catalana en un grup de vuit equips, quedant a la meitat de la taula classificatòria, i guanyant la posterior lligueta entre sis equips, per eludir el descens.

Es pren part també a la Copa Catalana, en la qual es classifiquen per a la final, que perden davant el Nonó de Barcelona per 3 a 1.

Aquesta darrera, la 88-89, ha estat la millor temporada del voleibol escalenc, que actualment presideix Ramon Ribas.

Quedaren primeres de grup de la Lliga Catalana de 2a. divisió, i terceres a la fase d'ascens, amb una posterior eliminatòria a Benidorm entre set equips. Aquí sí que varen fer aigües ocupant el darrer lloc, motivat fonamentalment pels exàmens d'algunes jugadores que no s'hi pogueren desplaçar, fent-ho únicament sis jugadores, o sigui, un equip reduït i minvat d'efectius. La posterior participació a la Copa Catalana es va saldar amb la quarta plaça, d'entre vuit equips.

DE PROFESSIÓ, ESPORTISTA

La mateixa dedicació a la qual abans fèiem referència la manté en permanent contacte i lligada a diverses disciplines esportives, especialment en l'àmbit de la preparació física.

**RENOVACIÓ I DECORACIÓ
D'ESTABLIMENTS**

falgars

FALGARS S.A:
CONSULTING D'OBRES
APARTAT CORREUS Nº 24
L'ESCALA (GIRONA) TEL: (972) 77 04 71.

Equip femení sènior del Club Voleibol L'Escala.

Dretes i d'esquerra a dreta: Moya, Fernández, Puig, Fuster i Ramió.

Ajupides i d'esquerra a dreta: Dunyac, Bravo, Amodeo i Sabadí.

Tot i la seva curta edat, ha anat ja a les Estades Esportives d'estiu, organitzades per la Direcció General de l'Esport, en qualitat de monitora de voleibol de les jugadores infantils, i també a una concentració de la Selecció Catalana cadet, així com exercint les funcions d'entrenadora de la Selecció provincial cadet de nens.

Col·labora amb la Carme Barceló en els entrenaments de les categories inferiors i actua de monitora de «Manteniment» en el Pavelló Municipal de l'Esport i dona classes a Pre-esportiu i d'educació física a Albons i Bellcaire.

MILLOR ESPORTISTA SÈNIOR FEMENÍ

Com a cloenda a aquesta breu ressenya d'una esportista —de caràcter afable, apreciada per les seves companyes i pels qui la coneixen bé— que admirem per la seva modèstia, la seva tenacitat però també pel seu esforç i afany de superació, ens quedarem amb el reconeixement del qual fou objecte a la 1a. edició de la Festa de l'Esport escalenc, obtenint el «**Trofeu a l'esportista sènior femení més destacada**».

Enhorabona i que l'esport escalenc tingui Glòria per temps!!

XILEF

TORRENT A.P.I.

**VENEM MILLOR
LES VOSTRES
FINQUES**

Carrer del Port, 2 - 4 - Tels. 77 01 91 - 77 20 78
Avgda. Montgó, 1 - Tel. 77 12 53
Telex 57260 - Fax (972) 75 77 11

L'ESCALA

EL FUTBOL CLUB L'ESCALA TEMPORADA 88-89

Ja l'any passat, i a fi de no deixar el futbol escalenc sense informació, i a més del tradicional recull de resultats de «**FC L'Escala deu anys enrera**», publicàvem una entrevista amb Pere Montserrat, màxim golejadore de l'equip les darreres temporades.

Enguany seguim sense que ens arribi cap ressenya de l'actual temporada, la 88-89, però tampoc no volem que el lector —i especialment l'aficionat o soci escalenc— es quedi sense informació futbolística, per breu que sigui, i acompanyada de la fotografia de l'equip, cosa que si bé altres vegades no ens havia estat possible, en aquesta ocasió, sortosament, ens hem pogut fer amb la mateixa.

De tots és sabut que el FC L'Escala ha cobert una magnífica campanya, aconseguint el segon lloc de la classificació, ben a prop del títol que, finalment, s'emportà el Palafrugell, amb el conseqüent ascens de categoria.

En conjunt, s'han vist bons partits a Miramar i alguns resultats espectaculars, cosa que fa que l'assistència de públic al camp les últimes temporades, en les quals l'equip s'ha mantingut en una bona línia de joc i primers llocs de les classificacions, sigui més que acceptable, sobretot en relació a d'altres clubs de la 1a. Regional.

No reproduïm els resultats de la lliga —recollits en els diaris comarcals i premsa esportiva, i mensualment a L'Escalenc— però sí que donem els noms dels jugadors que apareixen a la instantània corresponent a moments abans del darrer partit de lliga entre el FC L'Escala i el Besalú, que acabà amb victòria local per 7 a 0.

COMISSIÓ PROGRAMA - LLIBRET FESTA MAJOR

Drets (d'esquerra a dreta): Bartrina, Gallardo, Diego, Felip, Medir, Gasca, Germán i Mas.
Ajupits (d'esquerra a dreta): massatgista local, Caparrós, Ito, Montserrat, Magaldi, Moya, Brugués i el bon afeccionat en Quimet del Pelly. (Foto Gildo).

TORRES - APARTAMENTS - TERRENYS

A. Martí

A.P.I.

Delegat de la

«Mútua General de Seguros»

VENDES:

Telèfon 77 01 96

Camí Ample, 11

L'ESCALA

EL F.C. L'ESCALA, 10 ANYS ENRERA

Resultats de la temporada 1979-80 SEGONA CATEGORIA REGIONAL

Primera volta

L'Escala - Palafrugell
Vilarroja - L'Escala
L'Escala - Amer
Anglès - L'Escala
L'Escala - La Pinya
Cassà - L'Escala
L'Escala - Sils
Roses - L'Escala
L'Escala - Peralada
Salt - L'Escala
Torroella - L'Escala
L'Escala - Montagut
La Cellera - L'Escala
L'Escala - Borrassà
Vilobí - L'Escala
L'Escala - Vidreres
Llançà - L'Escala
L'Escala - Castellfollit
Pontenc - L'Escala

3-3
1-2
3-1
2-1
4-2
4-0
1-0
4-2
1-0
3-1
0-0
2-1
4-1
2-0
5-1
3-2
3-2
3-1
3-2

Segona volta

Palafrugell - L'Escala
L'Escala - Vilarroja
Amer - L'Escala
L'Escala - Anglès
La Pinya - L'Escala
L'Escala - Cassà
Sils - L'Escala
L'Escala - Roses
Peralada - L'Escala
L'Escala - Salt
L'Escala - Torroella
Montagut - L'Escala
L'Escala - La Cellera
Borrassà - L'Escala
L'Escala - Vilobí
Vidreres - L'Escala
L'Escala - Llançà
Castellfollit - L'Escala
L'Escala - Pontenc

0-0
2-0
2-5
2-1
0-3
3-2
0-3
3-1
0-0
0-0
2-2
1-2
1-0
3-0
1-1
2-0
1-2
4-0
3-0

La temporada que comentem va ser més positiva a la segona volta que a la primera, tot i que a la segona el nostre primer equip perdia més punts a casa.

Fixem-nos-hi: a la primera perdem un punt a «Miramar» i en guanyem tres a fora, i a la segona són quatre els que s'escapen per nou que se n'aconsegueixen. A mig torneig, anem classificats en novè lloc amb aquestes xifres:

(1a. volta) 19 9 2 8 34 39 20 + 2,

finalitzant la competició en setena posició i el següent parcial:

(2a. volta) 19 10 5 4 31 21 25 + 5.

El campió, l'Anglès, que va guanyar categoria, es va posar ja davant la primera jornada i en tota la competició no perdia el privilegiat lloc. Els quatre darrers varen baixar i les cinc places vacants varen ser cobertes, la temporada següent, pel Sant Hilari, Llagostera, Arbúcies, Besalú i Sant Pere Pescador.

Escal: 5001

L'ESCALA

c/. Germans Masferrer, 53 - Tel. 77 19 07

Platja de Riells L'Escal
Edifici MAR-BLAN Avda. Montgò n.º 6

En Xavi Agustí, l'entrenador del conjunt escalenc, va disposar d'aquests jugadors: Vicente, Bassa i De Val, com a porters; Cortada —que només va jugar un partit—, Cruz, Barrera, Olivé, Tomàs, Conesa, Ros i Sánchez com a defenses; Castells, Barceló I, Barceló II, Moreno, Eusebio, García i Javi, com a mitjos; i Manuel, Nef, Fontané, Costabella, Vilanova, Salazar, Iñaki, Sánchez II, Mestre, Hernández, Casadevall, Fuster i Rodríguez, com a davanters.

CLASSIFICACIÓ FINAL

Anglès	38	21	11	6	81	39	53 + 15
Llançà	38	22	7	9	75	48	51 + 13
Salt	38	20	11	7	77	44	51 + 13
Roses	38	21	6	11	96	50	48 + 10
La Cellerà	38	21	5	12	81	57	47 + 9
Vilobí	38	20	5	13	86	62	45 + 7
<i>L'Escala</i>	38	19	7	12	65	60	45 + 7
Castellfollit	38	19	6	13	76	51	44 + 6
Palafrugell	38	17	10	11	54	36	44 + 6
Cassà	38	16	7	15	67	62	39 + 1
Torroella	38	13	11	14	50	55	37 - 1
Borrassà	38	14	5	19	48	61	33 - 5
Pontenc	38	12	9	17	56	70	33 - 5
Sils	38	11	10	17	52	62	32 - 6
Vidreres	38	13	5	20	56	82	31 - 7
Vilarroja	38	11	7	20	59	71	29 - 9
Montagut	38	10	8	20	51	80	28 - 10
Peralada	38	8	10	20	51	83	26 - 12
Amer	38	10	6	22	52	101	26 - 12
La Pinya	38	6	6	26	50	109	18 - 20

En repassar les ressenyes dels partits, hem trobat tres incidents arbitral. A Palafrugell, en Torres suspenia el partit al minut 14 de la segona part i, posteriorment, el Comitè de Competició donava el partit per acabat amb el resultat de 0-0, que era el que figurava en el marcador quan es portaven 59 minuts jugats.

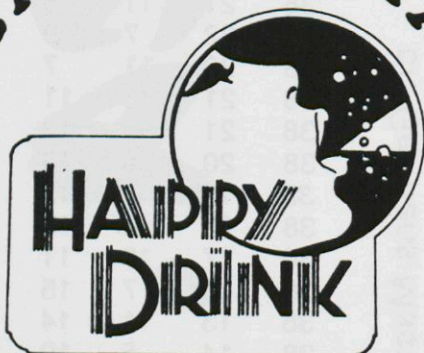
Els altres dos incidents foren en el nostre camp, amb motiu de les visites de l'Anglès i del Vilobí, respectivament, i protagonitzades pels col·legiats Rivas Càrdenas i Márquez.

Finalitzarem tot resumint el comentari que publicava «Los Sitios» del 10-7-80, en el qual es parlava que el F.C. L'Escala es trobava en perill de desaparició com a club de futbol en no disposar de directiva i sense ningú que volgués donar suport als pocs que estaven disposats a fer-se càrrec de la responsabilitat del club.

Sortosament, una vegada més, la crisi es va superar.

(continuarà)

CAFETERIA

* *
LA ESCALA (COSTA BRAVA)

Av. Ave María

Tel. 770524

BAR - RESTAURANT

CAL-HAPPY

Col·legi Públic "Empúries"

RECULL D'ACTIVITATS ESCOLARS CURS 1988-89

ACTIVITATS PER CURSOS

PÀRVULS:

Sortides i visites: a les pinedes d'Empúries, al camí dels Termes a observar una vinya, al Camp dels Pilans, al mercat de L'Escala.

Excursió a Olot: visita als volcans i a una fàbrica de galetes.

CICLE INICIAL:

1r. NIVELL. — Visita pel poble: fuster, ferrer, mercat, carnisseria...

Excursions: a Llers a veure un taller de ceràmica i un trull; a les Fires de Girona.

Colònies: a la Granja-Escola de «Can Pau».

2n. NIVELL. — Visites al poble, Empúries.

Excursions: Granja-Escola «Can Pau», a Canapost; la Bisbal, a veure una fàbrica de ceràmica.

CICLE MITJÀ:

3r. NIVELL. — Sortida a Empúries, Montgó i a «Can Mixeu» (granja).

Colònies: Ventalló.

4r. NIVELL. — Sortida pel poble per recollir informació i material per a treballs de natura i socials.

Excursió a Banyoles i visita a la fàbrica de la xocolata «Torras».

5è. NIVELL. — Excursions: a Olot a visitar la zona volcànica, a Banyoles a visitar el Museu Darder i a la fàbrica «Torras». A Barcelona a visitar el «Poble Espanyol» i a Torrelles de Llobregat «Catalunya en miniatura».

CICLE SUPERIOR:

6è. NIVELL. — Sortida a Sta. Caterina.

Excursions: a Banyoles, museu Darder i fàbrica «Torras». Ullastret: ruïnes ibèriques i museu; la Bisbal: ceràmica.

CENTRA

del

BRICOLATGE

LL. SALART

FERRETERIA

DROGUERIA

FUSTES A MIDA

VIDRES

CLAUS

ENMARCAMENTS

MOBLES KITS

SURO

CORTINES

PERSIANES

La Torre, 77 - St. Pere, 50

Tel. 77 11 69

L'ESCALA (Girona)

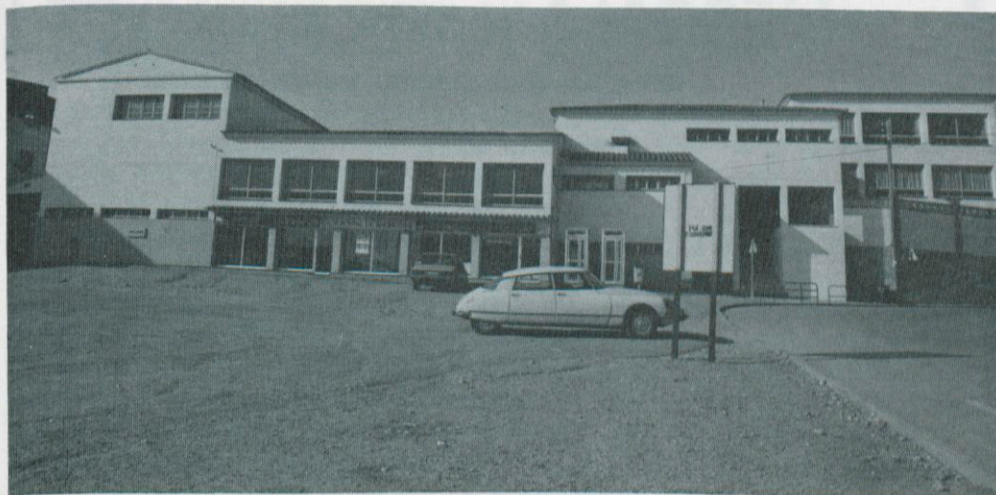
7è. NIVELL. — Excursions al Monestir de Sant Pere de Rodes i visita al museu Dalí. Museu de la Ciència i Planetari, a Barcelona, i «Marineland», a Palafolls.

8è. NIVELL. — Excursions: a Olot, per visitar la zona volcànica. Visita al museu de la Ciència. Viatge de fi d'estudis a París. Visita al «barri jueu» de Girona. A Vilassar de Mar: «Villa Fantasia».

CONCURSOS

El dia 23 d'abril, dia del Llibre i Diada de Sant Jordi, es va celebrar el XIV Concurs de Redacció. El tema d'enguany ha estat: «Estem contents quan la gent gran ens escolta».

Participació d'alumnes de 1r. al Concurs de Dibuix organitzat pel Col·legi Oficial d'Arquitectes Tècnics de Girona, amb el tema «La casa». Va resultar guanyador provincial en Joan Illa i Boix.

Fotografia retrospectiva del Col·legi Empúries, quan encara no s'havia fet la nova Plaça del Rei Martí.

ALTRES ACTIVITATS

- Celebració de la Castanyada.
 - Festa de Carnaval, amb l'arribada d'en Carnestoltes el dia del «Dijous Gras», i les típiques berenades d'aquesta diada. El dimarts de Carnaval, festa al pati del Col·legi amb el grup d'animació «Els Farsants».
 - Festa de l'arbre, amb plantada d'arbres a diversos punts de la Vila.
 - Festa de fi de curs amb l'actuació de «La Trepça». Lliurament de premis del «Concurs de Redacció».
- A la nit, ball amb el grup «Tuti Fruti».

COL·LEGI EMPÚRIES

NOVETATS CASA BATALLÉ

Carrer del Port, 47 • Tel. 770215
L'ESCALA (COSTA BRAVA)

Bar El Pescall

Avgda. Ave Maria, s/n.

L'ESCALA

LA LÒGIA «FRATERNITAT» I «ELS FILLS DE LA LLUM» A L'ESCALA

En Carles Vallès, editor de Figueres, ha tingut l'encert de publicar «Els Fills de la Llum: Els francmaçons de les comarques gironines (1811-1987)», llibre de l'historiador gironí Josep Clara i Resplandis, coincidint amb el Bicentenari de la revolució francesa de 1789, en la qual la participació de molts maçons fou una peça clau per entendre el seu ideari democràtic. Sense l'existència de les «lògies» maçòniques seria difícil que els esdeveniments de 1789 haguessin seguit el camí del canvi revolucionari. El lema franc-maçó de «LLIBERTAT-IGUALTAT-FRATERNITAT» va passar a convertir-se en el símbol de la revolució francesa i de la seva república democràtica.

El llibre que comentem està ben documentat sobre les «respectables lògies» dels «Fills de la Llum» o «Fills de la Vídua» —noms utilitzats entre els maçons per anomenar-se membres de l'Ordre iniciàtica— que hi havia al Nord-est de Catalunya a finals del segle XIX i també durant el temps de la Segona República. El pròleg és de l'historiador especialitzat en la maçoneria, José Antonio Ferrer Benimeri, del «Centro de Estudios Históricos de la Masonería española», depenent del departament d'història contemporània de la Universitat de Saragossa, que organitza, aquest setembre, el **Quart Simposium** sobre la «Historia de la Masonería Española», a la ciutat d'Alacant, amb la temàtica específica de «Masonería, Revolución y Reacción en la España Contemporánea», on hi participen nombrosos historiadors que es dediquen a temes relacionats amb la «maçoneria». Josep Clara hi participa amb una **comunicació** titulada «**Maçons en els governs de la Generalitat de Catalunya (1931-1939)**».

En aquests moments, en els quals s'ha despertat cert interès en amplis sectors de la societat per conèixer la història paral·lela gràcies a la darrera obra d'Umberto Eco, «**Il Pendolo di Foucault**», sobre l'existència d'ordres iniciàtiques i fraternals en el curs de la història, vull aprofitar-ho per comentar l'esmentat llibre de Josep Clara, el primer treball seriós sobre la Maçoneria a l'Empordà, al mateix temps que entraré a fer una petita incursió dins la història «paral·lela de L'Escala, agafant com a marc la història de la Maçoneria a la península ibèrica entre 1728 —dada acceptada com el moment en el qual la Maçoneria especulativa aixeca «columnes» i encén la «llum» amb la constitució de la primera «lògia» en aquesta regió d'Europa— i l'any 1939, moment de la victòria franquista que va provocar una dura repressió contra la Maçoneria

Hostal Garbí

RESTAURANT - HOTEL

c/. Santa Màxima, n.º 7
Tel. 77 01 65

L'ESCALA
(Girona) (Costa Brava)

BAR MUSICAL

Passeig Marítim - L'ESCALA
Terrassa ajardinada (davant del mar)

que amb més o menys intensitat va perdurar fins la seva legalització definitiva fa deu anys amb les llibertats democràtiques.

És un fet innegable que la societat civil i la cultura laica de L'Escala, en els darrers dos-cents anys, ha estat inspirada amb més o menys intensitat, segons els moments històrics, per la Maçoneria, com en tenim la prova en el cas de la «Respectable Lògia Fraternitat» a finals del segle XIX on no solament hi havia un component laic sinó que també tenia una influència religiosa en la comunitat evangelista local i, fins i tot, en les «fraternitats espiritistes» de l'època.

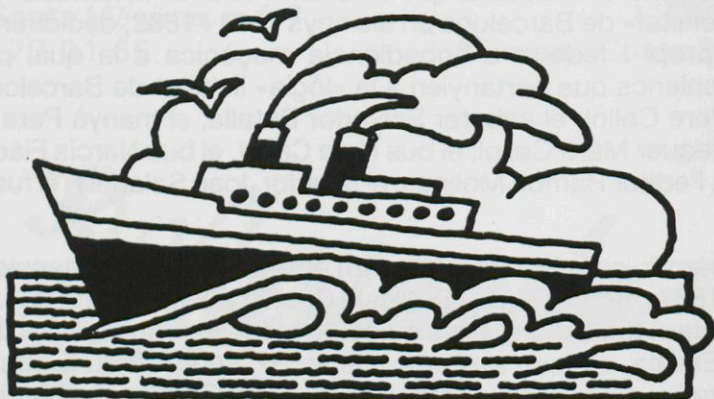
L'anomenada «Respectable Lògia Fraternitat, núm. 288, a les Valls de L'Escala, del Gran Orient d'Espanya» està documentada en el seu quadre lògic maçònic de 1887, que Josep Clara va trobar entre la documentació sobre la Maçoneria en el «Archivo Histórico Nacional» de Salamanca. Aquesta «lògia» escalenca va bastir les «columnes» i «va encendre els llums» a l'any 1886 i va ésser reconeguda per l'obediència maçònica «**Gran Oriente de España**», quan deu maçons de L'Escala, que s'havien iniciat en la famosa «Respectable Lògia Lleialtat» de Barcelona en els anys 1881 i 1882, decidiren constituir un «taller» propi i federat a l'obediència maçònica a la qual pertanyien. Aquests escalencs que pertanyien a la «lògia» lleialtat de Barcelona eren: el cubellaire Pere Callol, el sabater Salvador Batalla, el manyà Pere Brugués i Sureda, el flequer Martí Callol, el bus Pere Callol, el bus Narcís Flaqué, el bus Joan Lasús, l'editor Ramon Molinas, el tallador Joan Salabert i el fuster Antoni Tasis i Juli.

Cal remarcar, com fa Josep Clara en el seu llibre, que pertanyien a la mateixa, l'any 1887, membres de l'Església Cristiana Evangelista de L'Escala, a la «lògia» Fraternitat. En el quadre maçònic hi figura Francesc Bardolet i Garcia, nat a L'Escala, de nom simbòlic «Henoah», Segon Grau (Company), que oficiava al «taller» com «Arquitecte revisor» i feia de «Secretari interí», al mateix temps que era pastor evangelista. També hi havia el pastor evangelista Gabriel Anglada, nat a Figueres, de nom simbòlic «Abraham», Primer Grau (aprenent). Cal citar que hi figurava com a «Membre Honorari» el pastor evangelista Josep Rodríguez, nat a Cuba, que era el «Secretari» de la «Respectable lògia Concòrdia, a l'Orient de Barcelona», de la mateixa obediència.

Aquesta relació entre les comunitats cristianes evangelistes de L'Escala, Figueres, l'Estartit, Palamós i altres, fundades pel predicador suec Enric Lund, l'any 1881, i la Maçoneria, tal com apunta Josep Clara, també es podria establir en relació a les floreixents «fraternitats espiritistes» d'aquells temps, que es varen estendre per Catalunya. Editaven una revista a Girona i Josep Clara acaba de publicar un document sobre la constitució de la «Fraternidad Espiritista Palense» (Pals). El meu familiar Pere Brugués i Sureda, escalenc que fou iniciat maçònicament a Barcelona, que en el quadre lògic escalenc de 1887 té el càrrec de «Primer vigilant del taller» i està en el Tercer Grau (mestre), responent al nom simbòlic de «Mazzini» —segurament influenciat pel

CREUERS

MARE NOSTRUM

EXCURSIONS MARITIMES
COSTA BRAVA

«garibaldisme» i pel pes que havien tingut els exiliats italians a L'Escala després dels aixecaments democràtics de Nàpols i Turí (anys 1820 i 1821) i la nova onada d'exiliats entre 1831 i 1834, on hi havia maçons i també membres de l'Ordre de la Carbonària (carbonaris) era nat a L'Escala, fill de veterinari, que a més de maçó va ser un apassionat difusor dels ideals de l'**Espiritisme**, moviment filosòfic que va tenir una gran importància a finals del segle XIX i principis del segle XX. El mestre espiritista més famós fou Allan Kardec que, en el seu conegut «**Qu'est-ce que c'est le Spiritisme? Introduction à la connaissance du Monde Invisible: Par les Manifestations des Esprits**» afirma QUE «...Le Spiritisme est à la fois une science d'observation et une doctrine philosophique. Comme science pratique, il consiste dans les relations que l'on peut établir avec les Esprits; comme philosophie, il comprend toutes les conséquences morales qui découlent de ces relations. On peut le définir ainsi: Le Spiritisme est une Science qui traite la Nature, de l'origine et de la destinée des Esprits, et leurs rapports avec le monde corporel...».

L'espiritisme arrelà a Catalunya perquè existia un substrat cultural anterior que havia mantingut la creença popular amb la **reencarnació dels esperits**, doncs era una de les creences més esteses del **catarisme** que a l'edat Mitjana va tenir força a Catalunya. El bisbe de l'Església càtara, Guillaume Bélibaste, va viure a principis del segle XIV a l'Empordà, concretament en la comunitat de «bons homes» o «veritables cristians» que hi havia a Torroella de Montgrí. El catarisme es va estendre per Europa després de tot un procés de formació que té orígens gnòstics molt antics i també dualistes, que entronca directament amb la constitució de la primitiva església cristiana («crística») que neix com a moviment a Armènia al segle IX, amb un origen «paulicià», per donar vida al «bogomilisme» de Bulgària i Macedònia en el segle X.

En Pere Brugués es va traslladar a viure a Palamós, fet que va provocar que es canviés de «lògia». Josep Clara ha trobat el seu nom en el quadre maçònic de la «Respectable Lògia Redenció núm. 74, a les Valls de Palamós, del Gran Orient d'Espanya» de l'any 1898. Aquesta «lògia» fou constituïda l'any 1888. A Palamós hi havia una altra «lògia» de la mateixa obediència maçònica, anomenada «Paz», amb el número 267, que havia «encès les llums» el mes de novembre de 1883.

Desconeixem quins graus capitulars varen assolir els maçons escalencs. Tenint en compte que el «taller» escalenc es regia pel «Ritu Escocès Antic i Acceptat» i que celebrava «tingudes» (assemblees) dels tres primers graus —aprenent, company i mestre— és comprensible que en el quadre maçònic de 1887 no hi constin els graus capitulars de mestres. Josep Clara escriu que en Pere Callol, simbòlic «Prim», nat a L'Escala, tenia el Novè Grau (Mestre elegit dels Nou). Cal assenyalar que el «Ritu Escocès antic i acceptat» té trenta-tres graus, encara que hi ha altres ritus maçònics que varien de nombre, doncs van des dels que no tenen graus capitulars, únicament els tres primers, fins un ritu que arriba fins a noranta graus.

La Festa
és motiu d'alegria
i germanor

CAIXA DE CATALUNYA
comparteix la vostra festa

En el quadre lògic de la «lògia» Fraternitat de L'Escala, de l'any 1887, els «Oficials» que ocupen el lloc corresponent a les tingudes del «taller» —desco-neixem on estava ubicada aquesta «lògia» i si el «punt geomètric» on es reu-niren era un Temple Maçònic o simplement es feia en una sala profana, públi-ca o particular— eren: «Primer Vigilant», en Pere Brugués; el «Segon Vigilant», en Francesc Vilabrú i Mateu, nat a L'Escala, simbòlic «Viriato Segon», grau: mestre, barber; «l'Orador», Antoni Tasis, nat a L'Escala, simbòlic «Barcia», grau: mestre; el «Germà Secretari» fou primer ocupat per en Josep Maranges i Puig, nat a L'Escala, simbòlic «Pelayo», grau: mestre, flequer, i després per en Francesc Bardolet, que va ocupar el lloc de forma interina; el «Tresorer», Jaume Curós, nat a L'Escala, simbòlic «Gambett», grau: Company, teixidor; «l'Expert», en Francesc Fumadó, nat a Tortosa, simbòlic «Menotti», grau: mestre, manyà; el «Mestre de Cerimònies», en Joan Albert, nat a L'Escala, simbòlic «Marcof», grau: company, sastre. El «Venerable Mestre» de la «lò-gia» era en Martí Callol. Els «Obrers» que assistien regularment a les «tingu-des» eren: en Pere Callol, en Gabriel Anglada, en Narcís Flaqué (simbòlic «Fe», nat a L'Escala, grau: mestre), Joan Lasús (simbòlic «Pierrad», nat a L'Escala, grau: mestre) i Anicet Quer (simbòlic «Gabrinetty» nat a Castelló d'Empúries, grau: aprenent, rellotger).

Com que no es disposa en aquest moment de cap altra documentació sobre la Maçoneria a L'Escala, voldria fer algunes consideracions per a futurs estudis. Cal cercar els antecedents maçònics, carbonaris o d'altres societats iniciàtiques a L'Escala. Alguns antecedents podrien remuntar-se al segle XVIII. Per trobar aquests antecedents i també dades sobre la Maçoneria del segle XX a L'Escala, caldrà començar per estudiar simbologies que hi ha en elements de l'arquitectura local. Seguint aquestes petxades, haurem de revi-sar la simbologia que hi pugui haver en mobles, portes i finestres de propie-tats de persones que haguessin estat maçons. En el cementiri marí haurem d'observar làpides i decoracions, com també es podria sospesar la veritable simbologia dels triangles en què acaben els nínxols, si són de tradició trinità-ria cristiana o si poguessin representar el «delta» del triangle maçònic. Caldrà estudiar la personalitat i les tendències filosòfiques de l'arquitecte que va dis-senyar el cementiri en el segle XIX.

Caldrà fer un recull de detalls arquitectònics i decoratius, de paleta i de fuster, de mobles i parets... per poder avançar en el coneixement històric de la presència de la Fraternitat Maçònica a L'Escala, per poder avaluar el seu pes social i cultural que tenia l'Ordre del «Compàs i l'Esquadra», així com al-tres possibles societats iniciàtiques més o menys secretes, més o menys dis-cretes en una comunitat pròspera del segle XIX, que vivia del transport marí-tim i era molt concorreguda per gent de diferents ports de la Mediterrània, es-pecialment dels golfs de Lleó i de Gènova, que aportaven a diari idees avan-çades i renovadores. També caldria saber quines eren les inclinacions filosò-fiques específiques de cada membre de la «lògia» Fraternitat de L'Escala, a part de les cristianes evangelistes i les espiritistes, així com les seves tendèn-cies polítiques.

ROSA-MARIA BALLESTA

FARMÀCIA

**HOMEOPATIA
CENTRE D'ESPECÍFICS
FÓRMULES MAGISTRALS
ORTOPÈDIA**

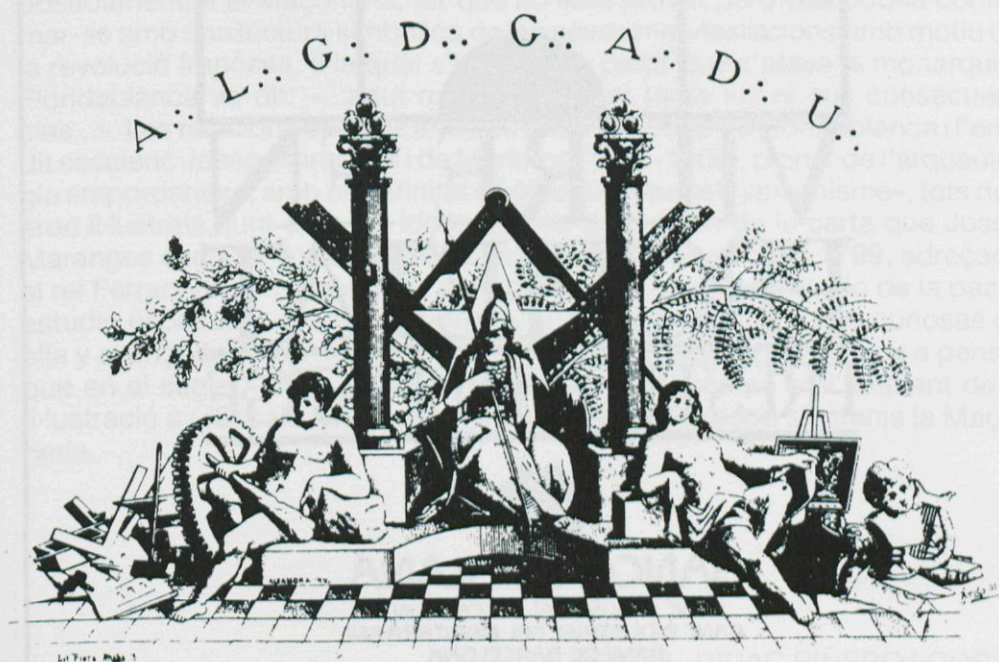
Pintor Joan Massanet, 4 Tel. 7715 75

L'ESCALA Alt Empordà

Desconeixem quina era la importància de la Franc-maçoneria a L'Escala de la primera meitat del segle XX, així com també ens cal trobar documentació escrita anterior a l'any 1881, en el qual hi havia escalencs iniciats a la «lògia» Lleialtat de Barcelona, segons documentació d'aquella «lògia». No obstant, ens podem fer una idea recollint dades i indicis de forma aïllada que poden conformar una hipòtesi d'història, un cop s'agrupin.

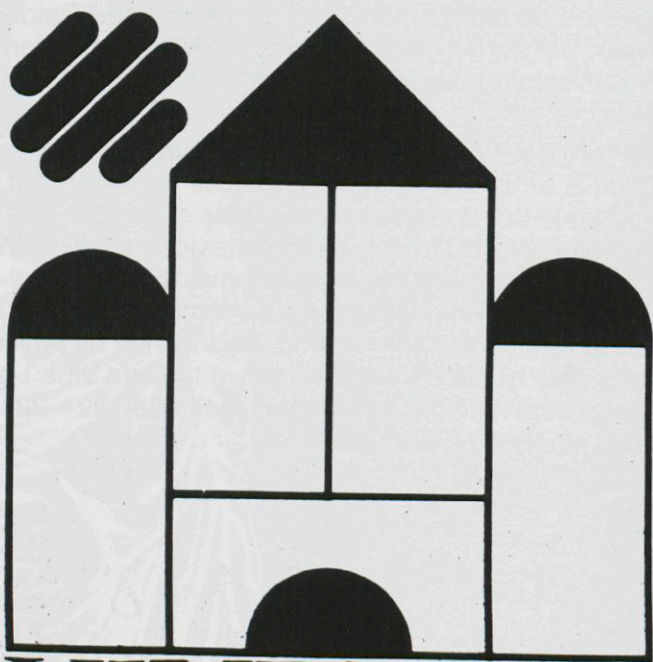
En l'acte «d'encesa de llums» i aixecament de «les columnes» de la «Respectable Lògia Hijos de la Paz, núm. 357, a les Valls de Calonge, del Gran Orient d'Espanya», del dia 27 de desembre de 1886, hi consten com a «visitants» maçons comissionats de la «lògia» Fraternitat de L'Escala junt amb altres de l'Empordà.

En el primer terç del segle XIX, la importància econòmica del port de cabotatge de L'Escala, amb duana i Alfolí de la sal, va comportar la presència de nombrosos fugitius de repressions polítiques d'Europa, que podien guanyar-se la vida a casa nostra. Un dels exiliats era Josep Cassanyes, republicà rossellonès, que havia estat diputat de la «Convenció Nacional» de París de 1792 i alcalde de Canet de Rosselló, i que va exercir de cirurgià i barber en els seus anys d'estada aquí, entre 1821 i 1830. Podria molt bé haver estat francmaçó pels indicis dels quals es disposa sobre la seva vida i obra política. També, entre els exiliats italians, en les dues fases de 1821-22 i 1831-34, és segur que hi havia maçons i carbonaris.

Imatge que apareix a la portada del llibre «Els Fills de la Llum», de Josep Clara.

**Visqui en propietat
a preu de lloguer.**

**VIURE EN
PROPIETAT**

PRÉSTEC HABITATGE

BANCA CATALANA

BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA
BANC INDUSTRIAL DEL MEDITERRANI
BANC DE BARCELONA

Durant l'ocupació militar napoleònica, Josep Clara ha trobat documentació sobre dues «lògies» maçòniques que depenien del Gran Orient de França: primera, constituïda a Girona, l'any 1811, i anomenada «Napoleon le Grand»; i l'altra, a Figueres, l'any 1812, amb un metge figuerenc que ocupava un càrrec d'«oficial» de la «lògia» anomenada «Les Amis de la Réunion». No sabem quina relació podien tenir amb la gent de L'Escala i militars francesos que l'ocupaven.

En les darreries del segle XVIII, durant la revolució francesa, s'estableix un «cordó sanitari» contra la penetració de propaganda republicana i revolucionària a la frontera. En aquest sentit, un espia al servei de la Corona espanyola informava el dia 11 d'agost de 1790, des de la ciutat de Turí, al Comte de Floridablanca, que la societat de Baviera «Els Il·luminats» s'havia estès per Europa per «conspirar» contra les monarquies.

El Comte de Floridablanca, Don José Moñica (1728-1808) que, segons sembla, tenia una forta influència «jansenista» —corrent cristià del neerlandès Cornelis Jensen— com tota la Cort del «Despotisme Il·lustrat» de Carles III, corrent que encara que era del segle XVII va perdurar en els segles XVIII i XIX, que defensava cert determinisme que el papat del Vaticà condemnà i era combatut com heretgia per la Inquisició, que a la península ibèrica es va manifestar com un moviment partidari d'una moral estricta, un pensament humanista i una política contra l'ordre dels jesuïtes, va ésser ministre d'Estat en els governs de Carles III i Carles IV, jugant un paper de primer ordre i es va distingir en el cas de l'expulsió dels jesuïtes. Històricament, se l'ha vinculat, suposadament, a la Maçoneria, fet que no està provat però que podria confirmar-se amb una lectura simbòlica de les seves manifestacions amb motiu de la revolució francesa, a la qual s'hi oposà a partir que s'atacà la monarquia. Floridablanca va dir: «...aquí no queremos ni tanta luz ni sus consecuencias...». Les relacions de tipus amistós entre el Comte de Floridablanca i l'erudit escalenc Josep Maranges i de Marimon (1735-1808), pioner de l'arqueologia empordanesa, amb una afinitat d'idees pròpies del «jansenisme», tots dos eren il·lustrats, junt amb les idees que es desprenen de la carta que Josep Maranges escrigué a Torroella de Montgrí el dia 20 de juliol de 1799, adreçada al rei Ferran VII: «...habiéndose entregado en el estado tranquilo de la paz al estudio especulativo de la naturaleza, en recoger producciones curiosas de ella y averiguación de monumentos antiguos..», podrien portar-nos a pensar que en el segle XVIII hi havia certa presència maçònica en l'ambient de la Il·lustració a L'Escala, en un moment on a nivell d'Europa s'estenia la Maçoneria.

MIQUEL-DÍDAC PIÑERO I COSTA
(Membre del Centre d'Estudis Escalencs)

Joan Palau

Pintor Joan Massanet, 74

L'Escala

Tel. 77 18 05

ELECTRICITAT
FONTANERIA
BRICOLAGE - MENAGE
ELECTRODOMESTICS
LLUMINARIES
REGALS
LLISTES DE NOCES

CASA POU

AVDA. MONTGÓ, 46 · L'ESCALA (GIRONA)

TEL. N° 77 02 47

- ARTICLES PLATJA
- MARROQUINERIA
- BIJUTERIA
- SOUVENIRS
- ROBA DE PLATJA
- JOGUINES
- PELL

UNA MICA DE VERD

Hi ha una colla de temes que fins fa poc eren patrimoni d'experts o de «quatre exaltats», que d'un temps ençà són coneguts per l'opinió pública.

Ens referim a aquells fenòmens que, com a conseqüència del model de creixement, amenacen la vida en el nostre planeta, almenys en la forma que nosaltres coneixem. Problemes com la destrucció de la capa d'ozó, la devastació de les selves, l'efecte hivernacle, la pluja àcida, els perills de l'energia nuclear, les conseqüències de la contaminació química, comencen a ésser familiars, tan sols sigui d'oïdes per la majoria de la població.

Hi ha hagut alguns fets que han parlat per si sols: les repetides «marees negres», el desastre de Chernobil, les cotes de contaminació de les grans ciutats en alguns períodes de l'any.

A casa nostra, dins els temes més polèmics, els relacionats amb la natura i el medi ambient ocupen un lloc destacat: la llei de costes, el pas de la Nacional II per la Vall de Sant Daniel, el Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya, per citar els més recents.

Aquesta confusa presa de consciència d'alguna manera es manifesta a nivell polític. S'ha pogut comprovar en les passades eleccions al parlament europeu que les candidatures ecologistes han pujat a tot arreu i de forma espectacular a Anglaterra i França. Fins i tot, a l'estat espanyol on la seva articulació política està més endarrerida, les quatre opcions que es reclamaven del moviment ecologista han més que doblat els vots, en una situació on, precisament, la pèrdua de vots, degut a l'abstenció, ha estat la nota dominant.

Malgrat que estem acostumats a parlar de moviment ecologista, aquest com a mínim té dues ànimes: una part del moviment desitja una societat industrial solidària i amb un mínim d'impacte sobre la naturalesa, mentre que un altre sector persegueix canvis profunds en el sistema de producció industrial i busca un nou model de societat.

Això es torna molt seriós quan es pensa en coses concretes i de la vida diària. Per exemple, per no perjudicar més la capa d'ozó, cal desenganxar-se dels «sprays». És una decisió que canvia la vida domèstica, que altera les rutines més íntimes. S'han d'inventar nous mètodes d'afaitar-se, de rentar-se el cabell, de lacrar els pentinats, de netejar els sofàs, de matar les olors, de caçar els insectes, d'abrillantar els mobles, etc.

I així podríem continuar amb molts altres aspectes de la vida diària. Els reptes que es presenten al sistema industrial i a nosaltres mateixos cal prendre'ls seriosament si no volem estar abocats a un sistema de vida cada vegada més degradant.

PERE GUANTER SUBIRÀ

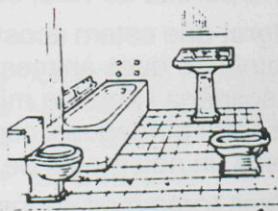
FUSTERIA

Esteve Ribas

C/ Riera, 50 - Tel. 77 05 37

L'ESCALA

ELECTRICITAT - FONTANERIA

Ramon Pratsevall

c/. Germans Masferrer, 37

Telèfon 77 05 25

L'ESCALA (Girona)

A casa nostra, dins els temes més polèmics, els relacionats amb la natura i el medi ambient ocupen un lloc destacat.

LLIBRERIA
FORNELLS

Rutlla, 14 17002
T. 216814 GIRONA

"sempre al seu servei"

LLIBRERIA
GRÀFIQUES
FORNELLS

Rutlla, 14 17002
T. 216814 GIRONA

Í N D E X

Salutació (Secció Tennis Taula del CER L'Escala)	1
Personatges folklòrics de Festa Major (Enric Vilà)	3
L'Avi Benet (Pere Juhé)	15
A la memòria de la Gran Absent (Recordança)	21
La gràcia sardanista de L'Escala (J. Armengol)	25
Les barraques de vinya (Ricard Guanter)	33
Els fàstics de l'Empordà (Lluís Albert)	43
El català, llengua pròpia de Catalunya (Joan Carreres i Péra)	53
Filosofia de la propina (J. Saderra)	59
Era un poble costaner, acollidor, tranquil... (Pilar Pellicer)	67
La Guerra Gran passà per L'Escala (Francesc Sala Balaguer)	75
I he volgut alliberar... (Assumpció Costals)	83
Un escalenc recorda... (Sidon Pascual Callo)	89
El preu del peix (Salvador Sala)	101
Programa	110
Sortosos els pares... que tenen uns fills perfectes (Fèlix Guanter)	115
L'economia escalenca en el mil set-cents	123
Els joves de casa nostra i la moral del benestar (Mossèn Salvador Jué)	131
La comunicació falta cada vegada més (Lluís Bruguera)	137
Mare de Déu del Carme (J. Ballesta Creus)	141
Tennis Taula (El delegat de la secció)	149
Consell Esportiu (Josep Lluís Sastre)	173
Activitats esportives del Patronat Municipal de l'Esport (El coordinador)	175
Glòria Amodeo, esportista escalenca d'èlit (Xilef)	181
El FC L'Escala, temporada 88-89 (Comissió Programa-Ilibret Festa Major)	191
El FC L'Escala, deu anys enrera	193
Activitats Col·legi Empúries Curs escolar 88-89 (La Direcció)	197
La lògia «Fraternitat» i «Els fills de la llum» (Miquel-Dídac Piñero)	201
Una mica de verd (Pere Guanter Subirà)	213

El nostre sincer agraïment a tots els qui han col·laborat en aquest butlletí, puix que gràcies a ells s'ha pogut portar a felicitat terme.

NOTES:

La Comissió organitzadora es reserva el dret d'alterar aquest programa si causes imprevistes l'obliguessin a fer-ho.

Reg. 8757

Sign CL 394.26(467.1 EmA
& Escala)(06) Fes

Visca la Festa

Ja són aquí les festes.

Un esclat d'alegria que referma els vincles de germanor entre tots nosaltres.
Uns dies en què CAIXA PENEDEès vol fer costat,
més que mai, a tots aquells homes i dones que creuen, com nosaltres,
que només des de les més profundes arrels poden créixer els millors fruits.

CAIXA PENEDEès,
un símbol de futur que ve de les arrels.

Caixa Penedès
EXCLÒS DE PRÉSTEC

assegurances

zurich

ESCALACENTER
Societat de serveis Immobiliaris
Passeig del Mar, 4 · L'ESCALA (Girona) · Tel. 9-72. 77 02 89
Telex 98532

Royal

Insurance

assegurances

CL
(4
L
(0